

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

இரண்டாம் மூன்றாம் தரங்கங்கள்

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர்

கி. அ. ரி. 2

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள்
அருளிய

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கினீ

இரண்டாவது மூன்றாவது தரங்கங்கள்
("வேங்கடேச ப்ரியை" என்ற தமிழ் உரையுடன் கூடியது.)

உரையாசிரியர் :

ஆத்ம வித்யா பூஷண, ஸாஹித்ய விசாரத,
ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணீ, ப்ரஸ்தான த்ரய வித்வான்,
வேதாந்த துரீண, திருவனந்தபுரம், அரசு ஸம்ஸ்க்ருத
கல்லூரியில் ஸம்ஸ்க்ருத பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வு
பெற்ற, பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரகூர் பிரும்மஸ்ரீ குருஸ்வாமி சாஸ்த்ரிகள்

பதிப்பாசிரியர்கள் :

பாஷ்ய பாவக்ரு, ஸாஹித்ய விசாரத, ஸாஹித்ய வேதாந்த
சிரோமணீ, சாஸ்த்ரபோதன சதுர, சென்னை விவேகாநந்தா
கல்லூரி ஸம்ஸ்க்ருத ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற,
பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரகூர் பிரும்மஸ்ரீ கல்யாணஸுந்தர சாஸ்த்ரிகள்

மற்றும்

வரகூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள்

நான்காவது பதிப்பு வெளியிடுவோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

பு. எண். 50 (பு. எண். 107) ராமசாமி தெரு,

மண்ணாடி, சென்னை - 600 001.

போன்: 044 - 2524 4408

Email : varagur@ hotmail.com

முதல் பதிப்பு : 1986

இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

மூன்றாம் பதிப்பு : 2005

நான்காவது பதிப்பு : 2008

© Sri Narayanatheertha Educational and Charitable Trust,
Chennai

Copies can be had from :

- 1) Sri V. Krishnamurthy,
No.1, 9th Cross Street,
Indira Nagar,
Chennai - 600 020.
Phone : 2442 3521
- 2) Sri G. Nilakantan
J895, J Block 18th Street,
Vaigai Colony, Anna Nagar West,
Chennai - 600 040.
Phone : 2616 4090
- 3) Sri K.S. Mallikarjuna Bhagavathar,
New No.22 / Old No.32,
Annai Jaishree Apartments,
Ramakrishnapuram 3rd Street,
West Mambalam, Chennai - 600 033.
Phone : 24745761 / 23700921
- 4) Sri V.V. Mani
No.50, (Old No.107) Ramasamy Street,
Mannady, Chennai - 600 001.
Phone : 2524 4408

Printed by: K.K. Karthikeyan,
Proprietor,
LKM Computer Printers,
Old No.15/4, New No.33/4, Ramanathan Street,
T. Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 24361141

நான்காவது பதிப்பு வெளியிட்டோரின்

முன்னுரை

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையின் அனுமதியுடன், ஒன்று முதல் ஆறு முடிய தரங்கங்களை தமிழாக்கம், தமிழ் உரையுடன் நான்காவது பதிப்பாக வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எங்களுக்கு அனுமதி வழங்கிய ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையினருக்கு, எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சேங்காலிபுரம் ஸ்ரீஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதர் அவர்கள் நடத்தி வரும் பக்தி ரஸம் கொண்ட “தரங்கிணி” கீத நாமசங்கீர்த்தன உபன்யாஸ மகிமையால், பக்தர்கள் தாங்கள் பிரவசனத்தில் கேட்டு மகிழ்ந்ததை, படித்து, ரஸிக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி புத்தகங்களை வாங்கி படித்து பயன் பெற்றுள்ளார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் இருப்பு குறைந்து, மறுபதிப்பு அச்சிடும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இதுவரை தரங்கிணி புத்தகங்களைப் பெறாத பக்தர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய நான்காம் பதிப்பாக தரங்கிணி ஒன்று முதல் ஆறு முடிய பாகங்களை, மூன்று புத்தகங்களாக, சம்ஸ்க்ருதம், அதன் தமிழாக்கம், தமிழில் உரையுடன் கூடியதாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதருக்கு அவர்கள் ஆற்றிவரும் தெய்வத் தொண்டினை பாராட்டியும், தரங்கிணி கீதங்களை மேலும் பிரபலப்படுத்தியும் வருவதற்கு எங்கள் நமஸ்கார பூர்வ நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள் அருளாலும், சத்குரு ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையாலும், அம்மகானின் புகழ் மேலும் ஓங்க பிரார்த்திக்கிறோம்.

பக்தர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்கி, சுலபமாக உபன்யாசகரின் விளக்கங்களை உபன்யாசத்தின் பொழுதும், பிறகும் படித்து மகிழவும், நற்பலனும் அடைய கையடக்க

பிரதிகளாக, 6 தரங்கங்களையும் 3 புத்தகங்களாக வெளியிடுகிறோம். பக்தர்கள் இப்புத்தகங்களை பெற்று, படித்து, வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள், ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தஸ்வாமிகளின் கிருபையையும், அருளையும் பெற்று, எல்லா நலன்களையும் அடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

எங்களுடைய இந்த முயற்சியில் வரஹூர் ஸ்ரீ V. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அனுபவமிக்க ஆலோசனையும், உதவியையும் பாராட்டி, நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகங்கள் அச்சிட, அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவிய 'பாகவத சிரோமணி' ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுனன் மற்றும் வரஹூர் வயலின் வித்வான் முத்துசாமி அய்யரின் மாப்பிள்ளை ஸ்ரீ G. நீலகண்டன் ஆகியோருக்கு எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறுகிய காலத்தில் நல்ல முறையில் இப்புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ K.K. கார்த்திகேயன், LKM Computer Printers, Chennai-17 அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வெளியிட்டோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

விலாசம்: ஆடிட்டர் V.V. மணி,
பு.எண். 50 (பு.எண். 107),
ராமசாமி தெரு, மண்ணாடி,
சென்னை - 600 001.

ओं

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

श्री कृष्ण लीला तरङ्गिणी ।

द्वितीयस्तरङ्गः ॥

श्रीकृष्णस्य बाललीलाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

नन्दगोपश्च गोप्यश्च यशोदारोहिणीसुतौ ।
रामकृष्णौ तयोस्सम्यक् लालनं रामकृष्णयोः ॥39॥
गर्गाचार्याभिगमनं तयोर्नामकृतिस्ततः ।
पूतनाशकटादीनां मर्दनं तदनन्तरम् ॥40॥
नवनीतादिचौर्यश्च यशोदायां निवेदनम् ।
यशोदया कृतं कृष्णस्याह्वानं प्रणयान्मुहुः ॥41॥
उलूखले दामबन्धो यमलार्जुनभञ्जनम् ।
यक्षाभ्याश्च कृतं स्तोत्रं विश्वरूपप्रदर्शनम् ॥42॥
यशोदया कृतं स्तोत्रं बालभावप्रदर्शनम् ।
इत्येवं बाललीलायाः कथासङ्ग्रह ईरितः ॥43॥

त्वितीयस्तारङ्कः ॥

ॐ कुरुक्षेत्रस्य बाललीलापिण्यः क्रीयते ॥

श्लो—39-43

நந்தகோபச்ச கோப்யச்ச யசோதா ரோஹிணீஸுதௌ ।
ராமக்ருஷ்ணௌ தயோஸ்ஸமயக் லாலனம் ராமக்ருஷ்ண யோः ॥

கர்காசார்யாபிகமனம் தயோர்நாமக்ருதிஸ்தத: |
 பூதனாசகடாதீனாம் மர்தனம் ததனந்தரம் ||
 நவநீதாதிசௌர்யஞ்ச யசோதாயாம் நிவேதனம் |
 யசோதயா க்ருதம் க்ருஷ்ணஸ்யாஹ்வானம் ப்ரணயான்முஹூ: ||
 உலூகலே தாமபந்தோ யமளார்ஜுனபஞ்ஜனம் |
 யக்ஷாப்ப்யாஞ்ச க்ருதம் ஸ்தோத்ரம் விச்வரூபப்ரதர்சனம் ||
 யசோதயா க்ருதம் ஸ்தோத்ரம் பாலபாவப்ரதர்சனம் |
 இத்யேவம் பாலலீலாயா: கதாஸங்க்ரஹ ஈரித: ||

இரண்டாம் தரங்கம்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பாலலீலைகள்
 அபிநயிக்கப்படுகின்றன.

செ—39-43

நந்தகோபர், கோபிகைகள், யசோதை, ரோஹிணீ
 இவர்களுடைய புதல்வர்களான ராம-கிருஷ்ணர்கள் அந்த
 ஸ்ரீராமன், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆகிய இரு குழந்தைகளையும்
 அன்புடனும், ஆதரவுடனும் கொஞ்சிக் குலாவிக்
 கொண்டாடுதல்; கர்க முனிவரின் வருகை, ராம
 கிருஷ்ணர்களுக்கு முனிவர் பெயர் சூட்டுதல், பூதனா என்ற
 அரக்கி, சகடாசுரன் என்ற அரக்கன் இவர்களை அழித்தல்;
 அதன் பின்னர் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கோகுலத்தில், கோபிகை
 களின் வீடுகளில் வெண்ணெய் முதலானவற்றைத்
 திருடுதல், (கோபிகைகளால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய திருட்
 டானது) யசோதையிடம் அறிவிக்கப்படுதல், பால
 கிருஷ்ணனை அன்புடன் அடிக்கடி யசோதை அழைத்தல்;
 யசோதையால் உரலில் கயிற்றால் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கட்டப்
 படுதல், பெரிய இரண்டு மருத மரங்களை ஒடித்தல்,
 சாபத்தால் மரமாய் இருந்த இரு யக்ஷர்கள் (நளகூபரன்,
 மணிகர்வன்) பாலகிருஷ்ணனால் சாப விமோசனம்
 அடைந்து அவரைத் துதித்தல். (அன்னையான
 யசோதைக்கு தன் வாயைத் திறந்து) விச்வரூபத்தைக்

காண்பித்தல்; (விச்வரூபத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்த) யசோதை பாலகிருஷ்ணனைத் துதித்தல், பின்னர் அவர் யசோதைக்கு சிறிய குழந்தையாகவே தரிசனம் அளித்தல். இவ்விதம் இவ்விரண்டாம் தரங்கத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பால லீலைகள் பற்றிய கதையின் சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

तत्रादौ नन्दगोपागमनम् ॥

दरु-11॥

दरु - भैरवी - आदि ॥

गोपैरनुगतो नित्यं गोबृन्दानि विचारयन् ।
गोपालकस्वामिनन्दगोपो महान्विराजते ॥

தத்ராதௌ நந்தகோபாகமனம் ॥

தரு—11

தரு—பைரவீ—ஆதி ॥

கோபைரனுகதோ நித்யம் கோப்ருந்தானி விசாரயன் ।
கோபாலகஸ்வாமிநந்தகோபோ மஹான்விராஜதே ॥

முதலாவதாக நந்தகோபரின் வருகை.

தரு—11

இடையர்களால் சூழப்பட்டவரும், எப்பொழுதும் பசுக்களின் கூட்டத்தை புல் அடர்ந்த இடங்களில் மேய்ப்பவரும், பசுக்களைக் காப்பாற்றும் இடையர்கள் அனைவருக்கும் தலைவரும், சிறந்த நற்குணங்கள் நிறைந்தவருமான நந்தகோபர் சிறப்புடன் விளங்குகின்றார்.

अथ गोपीनामागमनम् ॥

दरु - 12 ॥

दरु - सौराष्ट्रं - आदि ॥

वल्लवयुवतिकदम्बं समायाति
 वरमरुणाधरबिम्बं
 शृङ्गारविलसितपृथुलनितम्बम्
 विरव्यातविविधविलासविडम्बम्
 करधृतदधिदुग्धकमनीयफलजातम्
 निरुपमसन्तोषं नीलकुन्तलमिह ॥

அத கோபீநாமாகமனம் ॥

तरु—12

तरु—सैलराष्ट्रम्—आदि ॥

வல்லவயுவதிகதம்பம் ஸமாயாதி
 வரமருணாதரபிம்பம்
 ச்ருங்காரவிலஸிதப்ருதுலநிதம்பம்
 விக்யாதவிவிதவிலாஸவிடம்பம்
 கரத்ருதததிதுக்தகமநீயபலஜாதம்
 நிருபமஸந்தோஷம் நீலகுந்தலமிஹ ॥

பின்னர் கோபிகைகளின் வருகை.

तरु—12

கோவைப்பழம் போன்ற மிகச் சிவந்த கீழ் உதடுகளை உடையவர்களும், சிருங்கார சேஷடைகளால் அழகியதும் பருத்ததுமான இடைகளை உடையவர்களும், புகழ்பெற்ற பலவிதமான அழகிய லீலைகளுடன் கூடியவர்களும், தயிர், பால் மிக்க இனிப்பான பழங்கள் இவற்றைக் கைகளில் தாங்கியிருப்பவர்களும், மிகக் கருத்த முடிகளை உடையவர்களும், இணையில்லாத மகிழ்ச்சி யடைந்தவர்களுமான,

மிகச் சிறந்த ஆயர்பாடியில் உள்ள நடுவயதினரான கோபிகைகளின் கூட்டமானது வருகின்றது.

ஶ்லோ ॥

परं परस्मादपि पाङ्क्तकर्म-
क्रमेण वेद्यं करणैरवेद्यम् ।
निजेच्छया प्राप्तमनुष्यरूपम्
सुतं यशोदा सुखमाप दृष्ट्वा ॥44॥

प्रभाते गोकुले नन्दगोहे गोकुलवासिनः ।
आविर्भावं हरेः श्रुत्वा विविशुर्नन्दमन्दिरम् ॥45॥

ஶ்லோ—44-45

பரம் பரஸ்மாதபி பாங்க்தகர்ம¹
க்ரமேண வேத்யம் கரணைரவேத்யம் |
நிஜேச்சயா ப்ராப்தமனுஷ்யரூபம்
ஸுதம் யசோதா ஸுகமாப த்ருஷ்ட்வா ||
ப்ரபாதே கோகுலே நந்தகேஹே கோகுலவாஸிந: |
ஆவிர்பாவம் ஹரே; ச்ருத்வா விவிகர்நந்தமந்திரம் ||

செ—44-45

மிகவும் அறிவதற்கு இயலாத, மிக்க நுணுக்கமான பொருளைக் காட்டிலும் நுணுக்கமாக இருப்பவரும், தைத்தரீய உபநிஷத்தில் கூறியபடி 'பாங்க்தகர்மா' (1) என்று கூறப்படும் இவ்வுலகத்தின் தத்துவத்தை உணர்வதின் வாயிலாக முறையாக அறியத் தகுந்தவரும், கண், காது, உள்ளம், முதலிய புலன்களால் அறிவதற்கு முடியாதவரும், தன் இஷ்டத்தால், மனித உருவத்தை அடைந்தவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, யசோதையானவள் தனது குழந்தையாகப் பார்த்து இன்புற்றிருந்தாள்.

கோகுலத்தில் நந்தகோபருடைய வீட்டில் ஸ்ரீகிருஷ்ண னுடைய பிறப்பை அதிகாலையில் கேட்டு அறிந்தவர்

களான கோகுலத்தில் வாழும் கோப பாலர்களும், கோபிகைகளும் நந்தகோபரின் இல்லத்திற்குள் சென்றனர்.

(விளக்கம்-1) 'பங்க்தி' எனப்படும் சந்தஸ் (மெட்டு அல்லது விருத்தம்) ஓரடிக்கு ஐந்து எழுத்துக்கள் உள்ளதாகும். அவ்விதம் ஐந்து பொருள்கள் அடங்கிய கூட்டங்கள் சேர்ந்த இவ்வுலகம் 'பாங்கத்தம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. பூமி, ஆகாசம், சொர்க்கம், கிழக்கு முதலிய நேர் திசைகள் நான்கு, தென்கிழக்கு முதலிய இடைத்திசைகள் என்று ஐந்தும், 'உலக பாங்கத்தம்' என்று அழைக்கப்படும். அக்னி, தீ, சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரம் ஆகிய ஐந்தும் 'தெய்வ பாங்கத்தம்' என்று அழைக்கப்படும். ஜலம், ஓஷதிகள், மரங்கள், ஆகாயம், விராட் ஆத்மா என்று இந்த ஐந்தும் 'பூதபாங்கத்தம்' என்று அழைக்கப்படும். பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்ற ஐந்தும் 'வாயு பாங்கத்தம்' என்று கூறப்படும். கண், காது, மனது, வாக்கு, தோலில் உள்ள உணரும் சக்தி ஆகிய சக்தி ஐந்தும் 'இந்திரிய பாங்கத்தம்' என்று அழைக்கப்படும். தோல், மாமிசம், நரம்பு, எலும்பு அதனுள் இருக்கும் பசை உள்ள பொருள் இவை ஐந்தும் 'தாது பாங்கத்தம்' என்று கூறப்படும். இவ்விதம் ஆறு பாங்கத்தங்களும் சேர்ந்ததே உள்ளிலும், வெளியிலும் உள்ள உலகமாகும். இதை ப்ரும்மமாக உபாசிப்பவன் பரம்பொருளாகவே ஆகின்றான் என்று தைத்தரீய உபநிஷத்தில் சிஷ்யாவல்லியில் 7-வது அனுவாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தச் செய்தியையே ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் இச்செய்யுளில் பாடகுகர்ம்குமெணவெய் என்ற சொற்களால் அறிவித்துள்ளார்கள்.

गद्य - 9 ॥

अवतीर्णो भगवति गोकुल-भूमिभागे तत्रत्य-चन्दन-मन्दार-
नाग-पुन्नाग-चम्पका-शोक-पनस-रसाल-प्रमुखाः कुसुम-फल-
सम्पदो दिव्य-सौगन्धि-गन्धित-दिङ्गण्डल विलसित माध्वीझरी
सञ्चर - न्मत्त - मधुव्रत - झङ्कारा - लङ्कार - रमणीय- कुसुम- फल-
भारभरानत-शाखाभि-रवनिगताभि - रत्यन्त- भक्तिनम्रा इव
भगवतो वासुदेवस्य साष्टाङ्ग-लक्षणं प्रणामं कुर्वाणाः तत्रत्य-माधवी-

जाति- मल्लिकादि-लताः सन्तत-मन्द-पवन-विगलित - कुसुम -
 भारै-रवतीर्णस्य श्रीभगवतो नारायणस्य परमप्रेम-लक्षणां
 भक्ति-मातन्वन्त्यः पुष्पाञ्जलिं समर्पयन्त्य इव स्वकीय-प्रार्थनया
 सुर-भूसुर-कार्यार्थं क्षीर-महोदधेः गोकुल-मवतीर्णस्य श्रीनिवासस्य
 सन्तोषाया-न्तरानीत-क्षीरसागर-पयोधरा धरेय मसङ्ख्यात-
 गोरूप-धरेति साधुभि-रुत्प्रेक्षिता गावः खग-मृग-नारी-नरादय-
 स्सर्वे च जना-स्सम्प्राप्त-सर्वसम्पदो बभूवुः ॥

கத்யம்—9

அவதீர்ணே பகவதி கோகுல-பூமிபாகே தத்ரத்ய-
 சந்தன-மந்தார-நாக-புன்னாக-சம்பகா- சோக-பனஸ-
 ரஸால-ப்ரமுகா: குஸும-பல-ஸம்பதோ திவ்ய-ஸௌ
 கந்தி-கந்தித-திங்மண்டல-விலஸித-மாத்வீஜீர் ஸஞ்ச
 ரன்-மத்த-மதுவ்ரத-ஜங்காரா-லங்கார-ரமணீயகுஸும-
 பல-பார-பராநத-சாகாபி-ரவனிகதாபி-ரத்யந்த
 பக்திநம்ரா இவ பகவதோ வாஸுதேவஸ்ய ஸாஷ்டாங்க-
 லக்ஷணம் ப்ரணாமம் குர்வாணா: தத்ரத்ய- மாதவீ-
 ஜாதி-மல்லிகாதி-லதாஸ்-ஸந்தத-மந்த-பவன-ஸ் பந்தன-
 விகளித-குஸும-பாரை-ரவதீர்ணஸ்ய ஸ்ரீபகவதோ
 நாராயணஸ்ய பரம-ப்ரேம-லக்ஷணாம் பக்தி-மாதன்
 வந்த்ய: புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்ப்பயந்த்ய இவ ஸ்வகீய-
 ப்ரார்த்தனயா ஸுர-பூஸுர-கார்யார்த்தம் க்ஷீர-
 மஹோததே: கோகுல-மவதீர்ணஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய
 ஸந்தோஷாயாந்-தராநீத-க்ஷீர- ஸாகர-பயோதரா தரேய-
 மஸங்-க்யாத-கோரூப-தரேதி ஸாதுபி- ருத்ப்ரேக்ஷிதா காவ:
 கக-ம்ருக-நாரீ-நராதயஸ்-ஸர்வே ச ஜநாஸ்- ஸம்ப்ராப்த-
 ஸர்வ-ஸம்பதோ பபூவு: ॥

குர்ணிகை—9

ஆறுவிதமான கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் கோகுலம் என்ற புண்ணிய பூமியில்

தோன்றியவுடன், கோகுலத்தில் இருக்கும், சந்தனம், மந்தாரம், நாகம், புந்நாகம், சண்பகம், அசோகம், பலா, மா முதலிய மரங்கள், சிறந்த மலர்கள், பழங்கள் ஆகியவை களுடன் கூடியவைகளாக இருந்து கொண்டு, மலர்களில் உள்ள ஒப்புயர்வற்ற நறுமணத்தால் திசைகளைத் தையும், மணம் உள்ளதாகச் செய்கின்றதும், மலரிலுள்ள தேன் பெருக்கால் சஞ்சரித்துக்கொண்டும், அதைப்பானம் செய்து கொண்டும் உள்ள வண்டுகளுடைய ஜங்கார ஒலியின் அழகு பொருந்தியதுமான, மலர்களுடையவும், பழங்களுடையவும் சமையால், மிகவும் தாழ்ந்து பூமியை அடைந்தவைகளான கிளைகளால் அந்த மரங்கள், மிகவும் பக்தியால் வணக்கம் உள்ளவர்கள் போன்று பூஜிக்கத் தகுந்த வாஸுதேவன் எனப்படும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு எட்டு அங்கங்கள் தரையில் படும்படிச் செய்யப்படும் நமஸ்காரத்தைச் செய்கின்றவைகளாகவும்,

அந்த கோகுலத்தில் உள்ள மாதவி, ஜாதி, மல்லிகை முதலிய கொடிகள் எப்பொழுதும் மெதுவாக வீசுகின்ற காற்றினால் கீழே விழுகின்ற மலர்களின் கூட்டங்களினால் கோகுலத்தில் அவதாரம் செய்த ஸ்ரீ நாராயணன் எனப்படும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் எல்லையற்ற அன்பாகிற பக்தியைச் செய்கின்றவைகளாய், புஷ்பாஞ்ஜலியைச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றவைகள் போன்றும், (இருந்தன).

தன்னுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி விண்ணுலகத்தோர், மண்ணுலகத்தோர் இவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, பாற்கடலில் இருந்து கோகுலம் என்ற புண்ணிய பூமியை வந்தடைந்தவரும், லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதற்காக, பாற்கடலைத் தனது மடிகளில் தாங்குகின்றவளான பூமாதேவியானவள், எண்ணற்ற பசுக்களின் உருவத்தை அடைந்திருக்கிறாள் என்று மகான்களான அறிஞர்களால் ஊகிக்கப் படுகின்றவைகளான எண்ணற்ற

பசுக்களும், பறவைகளும், மான் முதலிய மிருகங்களும், ஆண்கள், பெண்கள் முதலிய கோகுலத்தில் வாழும் அனைவருமே எல்லாவிதமான செல்வச் சிறப்பையும் அடைந்தவர்களாக ஆனார்கள்.

(விளக்கம்) இந்த சூர்ணிகையில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா அவதாரம் செய்தவுடன், கோகுலத்தில் உள்ள மரங்கள் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தையும், கொடிகள், மலர்கள் அஞ்சலியையும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு செய்பவைகள் போல் காணப்பட்டன என்று ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் அவர்கள் வர்ணித்துள்ளார்கள். இவ்விதம் வர்ணித்திருப்பது ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் 10-வது ஸ்கந்தத்தில் 15-வது அத்யாயத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா பலராமரிடம் கூறப்பட்டதாக வியாஸமுனிவரால் வர்ணிக்கப்படும் விஷயத்தை ஒத்ததாகும். அது பின்வருமாறு:-

அழகிய ஒலிகளுடன் கூடிய வண்டுகள், விலங்கினங்கள், பறவைகள் இவைகளால் நிறைந்ததும், நல்ல மனிதர்களுடைய உள்ளங்களைப் போன்று தூய்மை வாய்ந்த நீர் நிறைந்த தேக்கத்துடனும், தாமரை மலர்களில் உள்ள நறுமணங்களை எங்கும் பரவும்படி செய்கின்ற காற்றுடன் கூடியதுமான அழகிய பிருந்தாவனத்தைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணன், அதனில் கேளிக்கைகள் புரிய எண்ணங்கொண்டார். பிருந்தாவனத்தில் ஆங்காங்கு சிவந்து அழகிய தளிர்களுடனும், நறுமணம் நிறைந்த மலர்களின் கூட்டத்துடனும், கிளைகளால் திருவடிகளை நமஸ்கரிக்கின்ற மரங்களை உற்று நோக்கிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சந்தோஷத்துடன் தன்னுடைய தமையனான பலராமனைக் குறித்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்:-

“அண்ணா, இந்த மரங்கள், சிறந்த வானவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட உங்களுடைய திருவடித்தாமரையை, நல்ல மலர்களையும், பழங்களையும் காணிக்கையாகக் கொடுத்து, தங்களுடைய தலைகளாகிற கிளைகளால் தங்களுடைய மரமாகிற பிறவிக்குக் காரணமான பாவத்தைப் போக்குவதற்கு வணங்குகின்றன. இதோ இந்த வண்டுகள் உலகமனைத்தையும் பரிசுத்தமாக்குகின்ற உங்களுடைய புகழை பாடுகின்றவைகளாகவே உங்களுடைய திருவடிகளை வழிபடுகின்றன.

உண்மையில் உங்களுடைய அடியார்களான முனிவர்களின் கூட்டமே இங்கு மரங்களாகவும், கொடிகளாகவும், வண்டுகளாகவும் இக்காட்டில் மறைந்து இருந்து கொண்டு, தங்களுடைய குற்ற மற்ற தெய்வமான உங்களை விடாமல் வழிபடுகின்றன. போற்றத்தகுந்தவரே, அண்ணா, உங்களுடைய சந்தோஷத்திற்காக இந்த மயில்கள் ஆடுகின்றன. இதோ இங்கு பெண் மான்கள் கோபியர் போன்று, அன்புடன் உங்களை நோக்குகின்றன. தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு வந்த உங்களுக்கு குயில்களின் கூட்டங்கள் அன்பான வார்த்தைகளை உரைக்கின்றன. காட்டில் வசிக்கும் இவைகள் புண்ணியம் செய்தவை. ஏனென்றால், நல்லவர்களின் பண்பாடு இதுவேயாம்.

तन्मञ्जुघोषालिमृगद्विजाकुलं महन्मनःप्रख्यपयःसरस्वता ।
वातेन जुष्टं शतपत्रगन्धिना निरीक्ष्य रन्तुं भगवान् मनो दधे ॥

स तत्र तत्वारुणपल्लवश्रिया फलप्रसूनोरुभरेण पादयोः ।
स्पृशच्छिखान् वीक्ष्य वनस्पतीन् मुदा स्मयन्निवाहाग्रजमादिपूरुषः ॥

अहो अमी देववरामरार्चितं पादाम्बुजं ते सुमनःफलार्हणम् ।
नमन्त्युपादाय शिखाभिरात्मनस्तमोऽपहत्यै तरुजन्म यत्कृतम् ॥

एतेऽलिनस्तव यशोऽखिललोकतीर्थं गायन्त आदिपुरुषानुपदं भजन्ते।
प्रायो अमी मुनिगणा भवदीयमुख्या गूढं वनेऽपि न
जहत्यनघात्मदैवम् ॥

नृत्यन्त्यमी शिखिन ईड्य मुदा हरिण्यः कुर्वन्ति गोप्य इव ते
प्रियमीक्षणेन ।
सूक्तैश्च कोकिलगणा गृहमागताय धन्या वनौकस इयान् हि सतां
निसर्गः ॥

श्लो ॥

अन्योन्यं व्रजनार्यो नन्दस्यान्तःपुरे शिशुं दृष्ट्वा ।
इति जगुराविर्भूतं लक्षणतस्तद्धि वैष्णवं तेजः ॥46॥

சீலோ—46

அன்யோன்யம் வ்ரஜநார்யோ நந்தஸ்யாந்த:புரே
 சிகம் த்ருஷ்ட்வா |
 இதி ஜகுராவிர்பூதம் லக்ஷணதஸ்தத்தி வைஷ்ணவம் தேஜ: ||

செ—46

(ஆயர்பாடியில்) கோகுலத்தில் வாழும் பெண் மணிகள் நந்தகோபருடைய மாளிகையின் உள்ளே பிறந்த குழந்தையைப் பார்த்துவிட்டு, அக்குழந்தையின் கை, கால் முதலிய உறுப்புக்களில் காணப்படும் லக்ஷணங்களால் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீநாராயணனுடைய திவ்யமான ஒளியே இக்குழந்தை வடிவாகத் தோன்றியுள்ளது என்று ஒருவருக்கொருவர், இவ்விதம் கூறினர்.

गीतं-14 ||

कांभोजि - त्रिपुट ॥

प ॥ श्रीपतिमिह नन्दगोपगृहे पर
 मागतमाकलये-अये सखि
 आगतमाकलये ॥

अनु ॥ गोपकदम्बकगोगोपिकावृन्द-
 तापसजनरक्षणाय ॥

॥श्रीपति ॥

परमपुरुषचिह्नं भद्रदमवधारय
 पद्माङ्कुशादिरेखं-अये सखि
 परिपूर्णभावं प्रकटीकरोति दिव्य-
 पाणिपादाब्जगतं भजदार्तिहरममोघम् ॥1॥

॥श्रीपति ॥

पश्य पश्याधुना पादपबृन्दानि
विश्वस्य मे वचनम् - अये सखि
भृशमिव भूमौ दिशि दिशि सफलानि दिव्यसुगन्धि-
कुसुमैरतिनिबिडानि जयन्ति ॥2॥ ॥श्रीपति ॥

अरविन्दलोचने आविर्भवति जगत्
अतितरामिह रमते-अये सखि
निरुपमानन्दं नित्यबोधस्वरूपम्
परमनुगीतमिदं नारायणतीर्थयतिना ॥3॥

॥श्रीपति ॥

கீதம்-14

காம்போஜி—த்ருபுட

- ப. ஸ்ரீபதிமிறு நந்தகோபக்ருஹே
பரமாகதமாகலயே—அயே ஸகி
ஆகதமாகலயே ॥
- அனு. கோபகதம்பககோபகோபிகாப்ருந்ததாபஸஜனர
க்ஷணாய ॥ (ஸ்ரீபதி)
1. பரமபுருஷசின்ஹம் பத்ரதமவதாரய
பத்மாங்குசாதிரேகம்—அயே ஸகி
பரிபூர்ணபாவம் ப்ரகட்கரோதி திவ்ய-
பாணிபாதாப்ஜகதம் பஜதார்தி ஹரமமோகம் ॥ (ஸ்ரீபதி)
  2. பச்ய பச்யாதுனா பாதப்ருந்தானி
விச்வஸ்ய மே வசனம்—அயே ஸகி
ப்ருசமிவ பூமெள திசி திசி ஸபலானி திவ்யஸுகந்தி-
குஸுமைரதிநிபிடானி ஜயந்தி ॥ (ஸ்ரீபதி)
  3. அரவிந்தலோசனே ஆவிர்வதி ஜகத்
அதிதராமிஹ ரமதே—அயே ஸகி
நிருபமாநந்தம் நித்யபோதஸ்வரூபம்
பரமனுக்ரீதமிதம் நாராயணதீர்த்தயதினா ॥ (ஸ்ரீபதி)

கீர்த்தனம்—14

ப. ஏ தோழியே, (ஆயர்பாடியில்) கோகுலத்தில் இருக்கும் அனு. இடையர்கள், கோபிமார்கள், பசுக்கள் இவற்றின் கூட்டத்தையும், தவத்தில் ஈடுபடும் மாமுனிகளையும் காப்பாற்றுவதற்காகவே, நந்தகோபருடைய அரண்மனையில் குழந்தையாக ஸ்ரீமந் லக்ஷ்மீ நாராயணனே பிறந்து இருப்பதாக உணர்கின்றேன்.

1. ஏ, தோழியே, பரம புருஷனான நாராயணனே இக்குழந்தை என்பதற்கு அடையாளமாக, இக்குழந்தையின் தாமரை போன்ற திருக்கரங்களிலும், திருவடிகளிலும் காணப்படும் தாமரைப்பூ, சங்கம் அங்குசம் முதலிய ரேகைகளை (கோடுகளை) அறிந்து கொள்ளுங்கள். இத்தகைய ரேகைகள், இக்குழந்தையானது, தன்னை வழிபடும் அடியார்களின் துக்கத்தை தீர்த்து வைக்கவும், எப்பொழுதும் நிறைவுள்ள நன்மையுடன் இருக்கும் பயனை அளிக்கவும் செயல்புரியும் என்று அறிவிக்கின்றன.
2. ஏ, தோழியே, நான் கூறுவதை நம்பி, இந்த கோகுலத்தில் உள்ள மரங்களின் கூட்டத்தைக் காண்பாயாக, இவைகள் மிகவும் மணமுள்ளதும், குணமுள்ளதுமான மலர்களையும், பழங்களையும் தாங்கி, எல்லா திக்குகளிலும், தரையில் அடர்ந்தவைகளாக விளங்குகின்றன.
3. ஏ, தோழியே, தாமரைக் கண்ணனான கண்ணன் இந்த கோகுலத்தில் தோன்றியவுடனேயே இவ்வுலகம் அளவிட முடியாத மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறது. இங்ஙனம் இணையற்ற ஆனந்த வடிவனும், அழியாத உண்மை அறிவின் வடிவனுமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஒவ்வொரு கோபியும் பக்தி மிகுந்து பாடினாள். அத்தகைய பாட்டை அனுசரித்து ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் எனப்படும் துறவியால் இப்பாட்டு பாடப்பட்டது.

श्लो ॥

करिष्यामश्शिशोरस्य मङ्गलाचरणं वयम् ।
स्मरिष्यामः परं देवं लक्ष्मीनारायणं मुदा ॥47॥

சீலோ—47

கரிஷ்யாமச்சிசோரஸ்ய மங்களாசரணம் வயம் |
ஸ்மரிஷ்யாம: பரம் தேவம் லக்ஷ்மீநாராயணம் முதா ||

செ—47

நந்தகோபரின் அருமைக் குழந்தைக்கு எல்லா விதமான நலன்களும் ஏற்படும்படிச் செய்வோம். தேவர் களுக்கெல்லாம் தேவனான ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணனை, (கோபிகைகளான) நாங்கள் பிரார்த்திக்கிறோம்.

गीतं-15 ॥

केदारगौळं - आदि ॥

प ॥ कलय कल्याणानि	नारायण	
बलभद्रावरजाय	नारायण ॥	
सरसिजनयनाय	सकललोकहिताय	
नरलोकसम्भवाय	नारायण ।	
शरदिन्दुवदनाय	शतमन्मथसमाय	
निरवधिकगुणाय	नारायण ॥1॥	॥ कलय ॥
गुरुतरकरुणाय	गोकुलभूषणाय	
परिजनपालनाय	नारायण ।	
निरुपमसुन्दराय	नीलमेघनिभाय	
परमपुरुषलक्षणाय	नारायण ॥2॥	॥ कलय ॥

நन्दகுபசுதாய	நகராகதீராய	
சுந்ரகரணாய	நாராயண	
இந்ராமந்ரிராய	இஃஸ்தஃஃலதாய	
கந்நாதிஃந்ஃதாய	நாராயண 3	கலய
நவஃஃவகராய	நவஃஃஃஃதாய	
கவிஃநநாயகாய	நாராயண	
அவநிவஃஃஃ	ஆஃர்தவத்ஸலாய	
சிவநாராயணதீர்த்-	சேவிதாய 4	கலய

கீதம்-15

கேதாரகௌளம்—ஆதி

ப.	கலய கல்யாணாநி ஃலஃஃராவரஃஃ	நாராயண நாராயண	
1.	ஸரஸிஃஃநாய நரலோகஸஃஃவாய சரதிந்நுவதநாய நிரவதிககுணாய	ஸகலலோகஃஃதாய நாராயண சதஃஃஃஃஃஃஃஃஃ நாராயண	(கலய)
2.	குருதரகருணாய ஃரிஃஃஃஃஃஃஃஃஃ நிருஃஃஃஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ	கோகுலஃஃஃஃஃஃஃஃஃ நாராயண நீலஃஃஃஃஃஃஃஃஃ நாராயண	(கலய)
3.	நந்தகோஃஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ இந்திராமந்திராய சந்தனாதிகந்திதாய	நகராஃஃஃஃஃஃஃ நாராயண ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ நாராயண	(கலய)
4.	நவஃஃஃஃஃஃஃஃஃ கவிஃஃஃஃஃஃஃஃஃ அவநீவல்ஃஃஃஃஃ சிவநாராயணதீர்த்-	நவஃஃஃஃஃஃஃஃஃ நாராயண ஆஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ லேவிதாய	(கலய)

கீர்த்தனம்—15

- ப. 'ஹே, நாராயணா! ஹே, நாராயணா!' பலராம ருடைய தம்பியான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எனப்படும், இக்குழந்தைக்கு எல்லா மங்களங்களும் ஏற்படும்படிச் செய்வீராக!
1. தாமரை இதழ் போன்று விழிகளை உடையவர், உலகம் அனைத்திற்கும் நன்மை அளிப்பவர், மனித உலகத்தில் தோன்றியவர், சரத்கால சந்திரன் போன்று திருமுகத்தை உடையவர், நூறு மன்மதர் களுக்கு இணையான அழகு வாய்ந்தவர், கணக்கி லடங்காத கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவர் (அத்தகைய கிருஷ்ணனுக்கு) ஹே, நாராயணா! (மங்களங்களைச் செய்வீராக).
  2. குறைவில்லாத, எப்பொழுதும் நிறைந்துள்ள தயவுள்ளவர், கோகுலத்தின் திருவாபரணமாய் இருப்பவர், தன்னை வழிபடும் அடியார்களைக் காப்பாற்றுபவர், இணையற்ற அழகும், கார்மேகம் போன்ற திருமேனியும் உடையவர், நாராயணன் என்று அறிவதற்கு உரிய அடையாளங்களை உடையவர் (அத்தகைய கிருஷ்ணனுக்கு) ஹே, நாராயணா! (மங்களங்களைச் செய்வீராக).
  3. நந்தகோபரின் அருமைப் புதல்வர், இமயமலை போன்று அஞ்சாத நெஞ்சம் படைத்தவர், அழகிய திருவடிகளை உடையவர், லக்ஷ்மீதேவியின் இருப்பிடமாக உள்ளவர், அடியார்களுக்கு விரும்பிய பயனைத் தருபவர், சந்தனம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களால் நறுமணம் பொருந்தியவர் (அத்தகைய கிருஷ்ணனுக்கு) ஹே, நாராயணா! (மங்களங்களைச் செய்வீராக).
  4. இளந்தளிர் போன்று சிவந்த கரங்களை உடையவர், நவரத்தினங்களை அணிந்திருப்பவர், கவிஞர்கள்

கூட்டத்திற்கு தலைவர், தரணியில் அனைவராலும்
 விரும்பப்படுபவர், தன்னை அண்டிய பக்தர்களிடம்
 மிக்க அன்பு கொண்டவர், சிவ நாராயணதீர்த்தரால்
 வழிபடப்பட்டவர். (அத்தகைய கிருஷ்ணனுக்கு) ஹே,
 நாராயணா! (மங்களங்களைச் செய்வீராக).

गद्य - 10 ॥

इत्येवं गोकूल-पुर-वर-नार्यः वासुदेवं अशेष-जगता-
 मादिकर्तारं नारायणं अवतीर्णं अजानन्त्यः विष्णु-माया-विमोहिताः
 मानुष-शिशुमिव मत्वा तस्य आयु-रारोग्यैश्वर्याद्यभिवृद्धये
 कृत-स्वस्त्ययना-स्ततोऽन्यमिव नारायणं प्रार्थयामासुः । प्रागेव
 वासुदेवांश-स्सङ्कर्षणाख्यो रौहिणेयो गोपीभि-राशीर्भिर्वद्धित-स्तत्र
 विहरतिस्म ॥

கத்யம்—10

இத்யேவம் கோகுல-புர-வர-நார்ய: வாஸுதேவம்
 அசேஷ ஜகதா-மாதிகர்த்தாரம் நாராயண-மவதீர்ணம்
 அஜாநந்த்ய: விஷ்ணு-மாயா-விமோஹிதா: மானுஷ-
 சிசுமிவ மத்வா தஸ்யா-யுரா-ரோக்யை-ச்வர்யா-பிவ்ருத்
 தயே க்ருத-ஸ்வஸ்த்யயநா-ஸ்ததோன்ய-மிவ நாராயணம்
 ப்ரார்த்தயாமாஸு: | ப்ராகேவ வாஸுதேவாம்ச-
 ஸ்ஸங்கர்ஷணாக்யோ ரௌஹிணேயோ கோபீபி-ராசீர்
 பிர்-வர்திதஸ்-தத்ர விஹரதிஸ்ம |

சூர்ணிகை—10

இவ்விதம் கோகுலம் என்னும் உயர்ந்த பட்டினத்தில்
 வாழும் கோபிகைகள், விஷ்ணுவின் மாயையால்
 மயக்கமுற்று அனைத்தையும் முதலில் படைத்தவரான
 ஸ்ரீநாராயணனே, வசுதேவருடைய புதல்வராகவும், நந்த
 கோபருடைய குமாரராகவும், தோன்றியிருப்பதான
 உண்மையை அறியாதவர்களாய், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்

மாவை மனிதக் குழந்தை போன்று எண்ணி, அக் குழந்தைக்கு நீண்ட ஆயுள், பிணியின்மை, எல்லாவிதமான செல்வச் சிறப்புக்கள் ஆகிய எல்லாம் மேலும் மேலும் வளருவதற்காக, ஆசீர்வாதம் செய்கின்றவர்களாக அக் குழந்தையைக் காட்டிலும் நாராயணன் வேறு ஒருவர் என்று எண்ணி நாராயணனை வேண்டிக் கொண்டனர். ஸ்ரீநாராயணனுடைய ஒரு அம்சமான ஸங்கர்ஷணன் ரோஹிணியின் மைந்தராகத் தோன்றினார். அத்தகைய பலராமன், எல்லா நலன்களும் ஏற்படுமாறு கோபிகைகளால் செய்யப்படும் கடவுள் பிரார்த்தனைகளால், நன்கு வளர்ச்சி பெற்று கோகுலத்திலேயே லீலைகள் புரிந்து வந்தார்.

अथ गर्गाचार्याभिगमनम् ॥

தரு-13 ॥

दरु - भैरवी - चापु ॥

निर्गतमोहतिमिरो   निर्मलमानसो नित्यं
स्वर्गापवर्गाधिकारी   गर्गाचार्यो विराजते ॥

அத கர்காசார்யாபிகமனம் |

தரு—13

தரு—பைரவீ—சாபு ॥

நிற்கதமோஹதிமிரோ நிர்மலமானஸோ நித்யம் |
ஸ்வர்காபவர்காதிகாரீ கர்காசார்யோ விராஜதே ॥

பின்னர் கர்க முனிவரின் வருகை

தரு—13

அறியாமையாகிற இருள் அற்றவரும், எப்பொழுதும் தூய்மையான உள்ளம் பெற்றவரும், இம்மை, மறுமை, வீடு

இவற்றைப் பற்றிய அறிவு உள்ளவருமான கர்க முனிவர் விளங்குகின்றார்.

ततस्तयोर्नामकरणम् ॥

गद्यं - 11 ॥

गर्गोऽपि निर्गत-मोहतिमिर-पटल-दिव्य-दृष्टि-स्तयो-र्नामानि
नन्देन किल कारयामास ॥

ததஸ்தயோர்நாமகரணம் ॥

कथ्यम्—11

கர்கோபி நிற்கத-மோஹதிமிர-படல- திவ்ய
த்ருஷ்டிஸ்- தயோர்-நாமானி நந்தேன கில காரயாமாஸ ॥

பின்னர் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் சூட்டுதல்.

श्रुंणिके—11

பிறகு நந்தகோபரைக் கொண்டு அறியாமையாகிய
இருட்டுக் கூட்டத்தை ஒழித்து திய்வமான ஞானக்
கண்ணை பெற்றவரான கர்கர் எனப்படும் மாமுனிவர்
குழந்தைகள் இருவருக்கும் (ஸ்ரீராமன், ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்ற)
பெயர்களைச் சூட்டினார்.

श्लो ॥

कंसेन प्रेरिता कापि पूतना शिशुघातिनी ।
कृष्णं स्तनन्धयं मत्वा तस्मै स्तन्यं विषं ददौ ॥48॥

तद्भावं सर्ववित् ज्ञात्वा स्तन्यपानमिषेण तां ।
जधान साऽपतद्भूमौ दर्शयन्त्यासुरीं तनुं ॥49॥

तत्र दृष्ट्वा जगन्नाथं गोपबालमिव स्थितं ।
चक्रुस्वस्त्ययनं तस्य गोपा गोप्योऽपि तं जगुः ॥50॥

சீலோ—48-50

கம்ஸேன ப்ரேரிதா காபி
 பூதநா சிககாதிநீ |
 க்ருஷ்ணம் ஸ்தநந்தயம் மத்வா
 தஸ்மை ஸ்தன்யம் விஷம் ததௌ ||

தத்பாவம் ஸர்வவித் க்ருாத்வா
 ஸதன்யபானமிஷேண தாம் |
 ஜகான ஸாஶபதத்பூமௌ
 தர்சயந்த்யாஸூரீம் தநும் ||

தத்ர த்ருஷ்ட்வா ஜகந்நாதம்
 கோபபாலமிவ ஸ்திதம் |
 சக்ருஸ்ஸவஸ்த்யயனம் தஸ்ய
 கோபா கோப்யோஶி தம் ஜகு: ||

செ—48-50

பிறகு கம்ஸனால் தூண்டப்பட்டவரும், குழந்தை களைக் கால்வதையே தொழிலாகக் கொண்டவருமான, பூதனை என்ற அரசுக்கி, அழகிய வேஷத்துடன், கோகுலத்தில் நந்தகோபன் மாளிகைக்கு வந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பால்குடிக்கும் குழந்தை என்று எண்ணியவளாய், அந்தக் குழந்தைக்கு விஷம் கலந்த தன்னுடைய முலைப்பாலைக் கொடுத்தாள்.

எல்லாம் அறிந்த கிருஷ்ணன், குழந்தை வடிவத்தில் இருப்பினும், பூதனையின் கொடிய எண்ணத்தை அறிந்து, அவளது முலைப்பாலைக் குடிக்கும் பாவனையாக அவளைக் கொண்டு விட்டார். பூதனை இறந்தவுடன் தன் அழகிய உருவம் மறைந்து, அச்சத்தை அளிக்கும் பெரியதோர் அரசுக்கி உடலுடன் பூமியில் விழுந்தாள்.

அச்சமயம் கோகுலத்தில் உள்ள கோபாலர்களும், கோபிகைகளும், உலகத்தைத் தாங்கி நிற்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை சிறிய குழந்தையாக எண்ணியவர்களாய்

அக்கண்ணனுக்குத் தீங்கு ஒன்றும் வராமல் இருக்க மங்கள
காரியங்களைச் செய்து ஆசி கூறினார்.

गीतं - 16 ॥

नाथनामक्रिया - झम्पा ॥

प ॥ मङ्गलानि तनोतु
गङ्गाधरोऽपि तव

मधुसूदनस्सदा
सापि गङ्गा ॥

अनु ॥ शृङ्गारवारिधे
लङ्कार शिशुभाव

श्रीवत्सकौस्तुभा-
भयविभङ्ग ॥

॥ मङ्गलानि ॥

अस्तु ते भद्रमिह
विस्तरभयापहर
कस्तूरिकातिलक-
दस्तितापादक

दुस्तरभवाम्भोधि
वस्तुसुखद
विस्तीर्णफाल जग-
सदास्तरहित ॥1॥

॥ मङ्गलानि ॥

अक्षीणसम्पदिह
शिक्षतु हरिस्तव
दक्षिणामूर्तिरपि
वीक्षतां त्वां सकल-

रक्षतु धरेयं-अथ
विपक्षनिचयं
दाक्षिण्यमावहतु
साक्षी सदयं ॥2॥

॥ मङ्गलानि ॥

दुर्गाणि वारयतु
भर्गोऽपि भर्जयतु
सर्गादिसकलसं-
मार्गस्तवावतु

दुर्गा सरस्वती
पापवर्गं
सर्गसाधकं-इह
तवापवर्गं ॥3॥

॥ मङ्गलानि ॥

परिपूर्णबोधरस
निरवधिकसम्पदं
विरचितमिदन्तु शिव-
तीर्थेन परमपुरु-

परिपन्थिहर सरस
दिशतु भूमा
नारायणानन्द-
षार्थफलिना ॥4॥

॥ मङ्गलानि ॥

கீதம்-16

நாதநாமக்ரியா—ஜம்பா

ப.	மங்களானி தநோது கங்காதரோ஽பி தவ	மதுஸூதனஸ்ஸதா ஸாபி கங்கா
அனு.	ச்ருங்காரவாரிதே லங்கார சிகபாவ	ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபா- பயவிபங்க (மங்களானி)
1.	அஸ்து தே பத்ரமிஹ விஸ்தரபயாபஹர கஸ்தூரிகாதிலக- தஸ்திதாபாதக	துஸ்தர பவாம்போதி- வஸ்துகுகத விஸ்தீர்னபால ஜக- ஸதாஸ்தரஹித (மங்களானி)
2.	அக்ஷணஸம்பதிஹ சிக்ஷது ஹரிஸ்தவ தக்ஷிணாமூர்த்திரபி வீஷிதாம் த்வாம் ஸகல-	ரக்ஷது தரேயம்-அத விபக்ஷநிசயம் தாக்ஷிண்யமாவஹது ஸாக்ஷீ ஸதயம் (மங்களானி)
3.	துர்காணி வாரயது பர்கோ஽பி பர்ஜயது ஸர்காதிஸகலஸம்- மார்கஸ்தவாவது	துர்கா ஸரஸ்வதீ பாபவர்கம் ஸர்கஸாதகம்-இஹ தவாபவர்க்கம் (மங்களானி)
4.	பரிபூர்ணபோதரஸ நிரவதிகஸம்பதம் விரசிதமிதந்து சிவ- தீர்த்தேன பரமபுரு-	பரிபந்திஹர ஸரஸ திசது பூமா நாராயணாநந்த- ஷார்த்தபலினா (மங்களானி)

கீர்த்தனம்—16

- ப. குழந்தையான உனக்கு, மது என்ற அரக்கனைக்
கொன்ற நாராயணனும், கங்கையைத் தாங்கி நிற்கும்

பரமசிவனும், உலகத்தைப் பரிசுத்தமாகச் செய்யும் கங்காதேவியும், எப்பொழுதும் (ஒரு தீங்கும் வராமல்) எல்லா நன்மைகளையும் செய்யட்டும்.

அனு. ச்ருங்கார ரஸத்திற்குக் கடலாக இருப்பவரே ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சம், கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினம் இவைகளால் அழகு பொருந்தியவரே, குழந்தையாக இருப்பவரே, அச்சத்தை அகற்றுபவரே, (உனக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கட்டும்).

1. ஹே, க்ருஷ்ணா, உனக்கு எல்லாவிதமான கல்யாணங்களும் ஏற்படட்டும்; தாங்க முடியாததும், விசாலமானதுமான ஸம்ஸாரக் கடலால் தோன்றும், அச்சத்தை அகற்றுபவரே, நிலையான மோக்ஷ ஆனந்தத்தை அளிப்பவரே, அகண்ட நெற்றியில் கஸ்தூரியால் ஆன திலகத்தை அணிந்திருப்பவரே, உண்மையில் இல்லாத உலகத்தை இருக்கும் தன்மை, வாய்ந்ததாகத் தோற்றுவிப்பவரே, எப்பொழுதும், அழிவில்லாமல் இருப்பவரே, (உனக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கட்டும்).

2. குறைவில்லாத எல்லாச் செல்வச் சிறப்புடன் கூடியதாக இருந்துகொண்டு, இந்த கோகுல பூமியானது உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். பின்னர் உனக்கு தீங்கு இழைக்கும் பகைவர்களின் கூட்டத்தை ஸ்ரீநாராயணன் நன்கு அழிக்கட்டும். தக்ஷிணா மூர்த்தியான பரமசிவனும், உனக்கு எல்லாவிதமான திறமையையும் அளிக்கட்டும். உலகம் அனைத்திற்கும் சாக்ஷியாக இருக்கும் பரமாத்மா தயவு கூர்ந்து துன்பம் ஒன்றும் வராமல் கவனித்துக் கொள்ளட்டும், (உனக்கு எல்லாவித நன்மைகளையும் அளிக்கட்டும்).

3. (ஹே, கிருஷ்ணா!) துர்கா பரமேச்வரியும், கலைவாணியான ஸரஸ்வதி தேவியும், உன்னை வந்தடையும் கஷ்டங்களை இல்லாமல் செய்யட்டும்.

இவ்வுலகத்தை படைத்தல், காத்தல் முதலிய எல்லா தொழில்களுடைய சேர்க்கையால் ஏற்படும் பாவக்கூட்டத்தை, உலகத்தையெல்லாம் நாசம் செய்யும் ஒளிமிகுந்த தீ வடிவனான ஸ்ரீமஹாதேவன் எரிக்கட்டும். இவ்வுலகத்தில் மிகவும் தூய்மையானதும் தொன்மையானதும் ஆன மறை வழியானது உனக்கு எப்பொழுதுமே தளையாகத் தோன்றும் துன்பங்கள் அற்ற நிலையான கைவல்யத்தை நன்கு காப்பாற்றட்டும். (எனக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கட்டும்).

4. அறிவு, ஆனந்தம் நிறைந்தவரே, பகைவர்களை அழிப்பவரே, பூமா எனப்படும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள், உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் அளவுகடந்த செல்வத்தை அளிக்கட்டும். ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அருளால், மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த பரமபுருஷார்த்தம் எனப்படும் மோக்ஷம் என்ற பயனைப் பெற்றவரான சிவநாராயணானந்த தீர்த்தர் என்ற பக்தரால் இவ்வழகிய கீதம் பாடப்பட்டது.

गद्य-12 ॥

सा खलु नन्दगोपमहिषी यशोदाख्या सकल-लोकाधार-
मनाधारं अपरिमित-महिमान-मप्यात्म-महिमान-मवकल्प्य
स्वाङ्क-मारोप्य विद्युत्पुञ्ज-मध्याभिव्यक्त-नूतन-जलधरव-
द्वियोतमानं श्रीकृष्णं करकमलाभ्यां मुखाभि-मर्शनं कृत्वा
भूति-तिलक-करणादिना-प्याशीर्भि-वर्धयामास ॥

கத்யம்—12

ஸா கலு நந்தகோபமஹிஷீ யசோதாக்க்யா ஸகல-
லோகாதார-மனாதாரம் அபரிமித-மஹிமான-மப்-
யாத்ம-மஹிமான-மவகல்ப்ய ஸ்வாங்க-மாரோப்ய

வித்யுத்புஞ்ஜ-மத்யாபிவ்யக்த -நூதன-ஜலதரவத்-வித்-
யோதமானம் ஸ்ரீகிருஷ்ணம் கரகமலாப்யாம் முகாபிமர்
சனம் க்ருத்வா பூதி-திலக்-கரணாதினா- ப்யாசீர்பிர்-
வர்தயாமாஸ ||

சூர்ணிகை—12

பெரும் புண்ணியம் செய்தவளான நந்தகோபரின்
மனைவி யசோதை உலகங்கள் அனைத்தையும் தாங்கி
நிற்கும் குழந்தை வடிவனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை,
தன்னையே துணையாகக் கொண்டவர், வேறு
துணையற்றவர் என்றும், அளவிட முடியாத பெருமை
களுடன் கூடிய அக்குழந்தை ஏதோ சில பெருமைகளை
மட்டுமே அடைந்திருப்பதாகவும் எண்ணி, அக்குழந்தையை
தன் மடியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு மின்னல்
கூட்டங்களின் நடுவே தோன்றும் நீருண்ட மேகம் போன்று
காக்கியளிக்கின்ற குழந்தை கண்ணனை, தாமரை போன்ற
தனது இரு கரங்களால் குழந்தையின் முகத்தை தடவிக்
கொடுத்து, குழந்தையின் நெற்றியில் திருநீறு அணிவித்து,
அழகிய பொட்டும் இட்டு அலங்கரித்து, குழந்தைக்கு
எல்லா நலன்களும் ஏற்படுவதற்கு கடவுளைப்
பிரார்த்தனை செய்து, கண்ணனைச் சீராட்டித் தாலாட்டி
வளர்த்து வந்தாள்.

ஐ ||

निहते शकटे पद्भ्यां तृणावर्ते च मर्दिते ।
कृष्णेन विष्णुना सोऽयं स्वस्थः क्रीडति बालवत् ॥51॥

சீலோ—51

நிஹதே சகடே பத்ப்யாம்
த்ருணாவர்தே ச மர்த்திதே |
க்ருஷ்ணேன விஷ்ணுனா ஸோஸ்யம்
ஸ்வஸ்த: க்ரீடதி பாலவத் ||

செ—51

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவானவர், ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகத் தோன்றி, (தான் தொட்டிலில் குழந்தையாகப் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அந்தத் தொட்டிலின் மேல் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த வண்டியின் மேல் இருந்த) சகடன் என்ற அசுரனை கால்களால் உதைத்துக் கொன்றார். அதன்பின், (கொடுங்காற்று வடிவத்தில் வந்த) 'த்ருணாவர்த்தன்' என்ற அரக்கனையும் அழித்தார். பிறகு சிறிதும் கவலையில்லாமல், சிறு குழந்தை போன்று கேளிக்கைகள் செய்து வந்தார்.

गद्यं - 13 ॥

अथ जानुचराभ्यां रामकृष्णाभ्यां सह यशोदाया आगमनं गीयते ॥

கத்யம்—13

அத ஜானுசராப்யாம் ராமக்ருஷ்ணாப்யாம் ஸஹ யசோதாயா ஆகமனம் கீயதே ॥

ஞாணிகை—13

பிறகு, முழங்கால்களாலேயே தவழ்ந்து கொண்டு வரும் ராமன், கிருஷ்ணன் என்ற குழந்தைகளுடன் வருகின்ற யசோதையின் வரவு கானம் செய்யப்படுகிறது.

दरु - 14 ॥

दरु - द्विजावन्ती - आदि ॥

नन्दगोहिनी	मन्दगामिनी
सुन्दरानना	यशोदा सुरमोहिनी
नन्दितामरी	नीलकबरी
मन्दं मन्दमायाति	मधुरभाषिणी

लोकनायकं	योगितारकं
बालकमादायायाति	भगवन्तं कृष्णम्
अम्बुजाननं	अञ्जलोचनम्
कम्बुवर्णमपि	श्रीरामनामानम् ॥

தரு—14

தரு—த்விஜாவந்தீ—ஆதி ॥

நந்தகேஹிநீ	மந்தகாமிநீ
ஸுந்தரானனா	யசோதா ஸுரமோஹினீ
நந்திதாமரீ	நீலகபரீ
மந்தம் மந்தமாயாதி	மதுரபாஷினீ
லோகநாயகம்	யோகிதாரகம்
பாலகமாதாயாதி	பகவந்தம் க்ருஷ்ணம்
அம்புஜானனம்	அப்ஜலோசனம்
கம்புவர்ணமபி	ஸ்ரீராமநாமானம் ॥

தரு—14

இனிமையாய் பேசுகின்றவள், கருத்த கூந்தலை உடையவள், வானவர்களை ஆதரித்து, சந்தோஷிக்கச் செய்கின்றவள், தேவர்களுக்கும் மயக்கத்தை அளிக்கும் சிறந்த அழகை உடையவள், மிக்க அழகிய முகத்தை உடையவள், மெதுவான நடையுடையவள், நந்தகோபரின் மனைவியான அத்தகைய யசோதையானவள் மெல்ல மெல்ல வருகின்றாள். மேலும் இவ்வுலகத்தின் தலைவனும், யோகிகளை தளைகளிலிருந்து விடுவிப்பவனும், ஆறு விதமான கல்யாண குணங்கள் நிறைந்திருப்பவனும், கிருஷ்ணன் என்று பெயர் தாங்கியவனுமான குழந்தையை யும், தாமரை போன்ற அழகிய முகத்தை உடையவனும், தாமரை இதழ் போன்ற விழிகளை உடையவனும், சங்கு போன்ற வெண்ணிற முள்ளவனும் ஸ்ரீராமன் என்று பெயர்கொண்டவனுமான குழந்தையையும் அழைத்துக் கொண்டு வருகின்றாள்.

अथ यशोदा सुतमाह ॥

द्विपद ॥ गीतं - 17 ॥

<p>(सकललोकाधार प्रकटितागमजाल अगणितगुणग्राम मृगमदाङ्कितफाल नगराजवरधीर खगराजवाह नि- विकचवारिजनेत्र शकलितासुरजाल भगवन् भयापहर (निगमशिरआराम सकलकल्याणगुण मकरध्वजाकार कलितकौस्तभशोम बलभद्रकृतखेल मदनगोपाल स- मुदमेहि देहि सुत सारसाक्ष मुकुन्द धीरनारायण-</p>	<p>सच्चिदाकार पद्माविलोल आत्माभिराम मित्रानुकूल नानाविहार र्गतभवमोह विस्फुरद्गात्र शान्त्येकमूल भक्तमन्दार नित्याप्तकाम साधुसन्त्राण मञ्जुलहार कालमेघाभ बालगोपाल न्मानदशील मुनिवृन्दबन्ध सच्चिदानन्द तीर्थकृतगीत ॥</p>
---	---

கீதம்-17

अथ यशोदा सुतमाह ॥
 त्विपद ॥

ஸகலலோகாதார
 ப்ரகடீதாகமஜால
 அகணிதகுணக்ராம

ஸச்சிதாக்கார
 பத்மாவிலோல
 ஆத்மாபிராம

ம்ருகமதாங்கிதபால	மித்ராணுகூல
நகராஜவரதீர்	நாநாவிஹார
ககராஜவாஹநிர்—	கதபவமோஹ
விகசவாரிஜநேத்ர	விஸ்புரத்தகாத்ர
சகலிதாஸூரஜால	சாந்த்யேகமூல
பகவான் பயாபஹர	பக்தமந்தார
நிகமசிரஆராம	நித்யாப்தகாம
ஸகலகல்யாணகுண	ஸாதுஸந்த்ராண
மகரத்வஜாகார	மஞ்ஜுளஹார
கலிதகௌஸ்துபசோப	காளமேகாப
பலபத்ரக்ருதகேல	பாலகோபால
மதனகோபால ஸந்—	மானதசீல
முதமேஹி தேஹி ஸுத	முனிப்ருந்தவந்த்ய
ஸாரஸாக்ஷ முகுந்த	ஸச்சிதாநந்த
தீர்நாராயண—	தீர்த்தக்ருதகீத

பின்னர் யசோதையானவள் தன் குழந்தையை நோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

(இரண்டு பத சந்தம்) கீர்த்தனம்—17

இவ்வுலகங்கள் அனைத்தையும் தாங்கும் அஸ்தி வாரமாய் இருப்பவரே, இருப்பு, அறிவு என்ற இரண்டின் வடிவனாய் இருப்பவரே,

வேதங்களின் கூட்டங்களை வெளியிட்டவரே, மகாலக்ஷ்மியிடம் அன்பு கொண்டவரே,

கணக்கில் அடங்காத நற்குணங்கள் நிறைந்தவரே, தனது சொரூபத்திலேயே எப்பொழுதும் ஆனந்தம் உற்றிருப்பவரே,

நெற்றியில் கஸ்தூரியால் ஆன திலகம் அணிந்திருப்பவரே, நண்பர்களுக்கு நன்மையைச் செய்பவரே,

மலைகளுக்கு அரசனான சிறந்த இமயமலை போன்ற அஞ்சாத நெஞ்சம் கொண்டவரே, பலவிதமான லீலைகள் புரிகின்றவரே,

பறவைகளின் அரசனான கருடனை வாகனமாகக் கொண்டவரே, பிறப்பு, இறப்பு ஆகிற ஸம்ஸாரத்தில் மயக்கமற்றவரே,

மலர்ந்த தாமரை போன்ற அழகிய கண்களை உடையவரே, மிக்க அழகுடன் கூடிய திருமேனியால் பிரகாசிக்கின்றவரே,

அசுரர்களுடைய கூட்டத்தை அழித்தவரே, அமைதிக்கு ஒரே இருப்பிடமாய் இருப்பவரே,

பூஜிக்கத்தகுந்தவரே, அச்சத்தை அகற்றுபவரே, அடியார்களுக்கு 'கல்பகவிருக்ஷம்' போன்று வேண்டிய வற்றை அளிப்பவரே,

(வேதாந்தங்கள் ஆகிற பூங்காவில் சந்தோஷம் உற்று இருப்பவரே, அழியாதவரே, அனைத்தையும் படைத்து இருப்பவரே,)

நற்குணங்கள் அனைத்தும் பொருந்தி இருப்பவரே, நல்லவர்களை நன்கு காப்பாற்றுகின்றவரே,

மன்மதனைப் போன்ற உருவம் உடையவரே, அழகிய மாலையை அணிந்து இருப்பவரே,

மிகுந்த சோபையுடன் கூடிய கௌஸ்துபம் என்ற ரத்தினத்தை அணிந்து இருப்பவரே, கருமேகம் போன்ற திருமேனியை யுடையவரே,

பலராமருடன் வேடிக்கைகள் செய்பவரே, நந்த கோபரின் குழந்தையாய் இருப்பவரே,

காமனைப் போன்று காந்தியுள்ள கோபகுமாரனே நல்லவர்களை பராமரிக்கும் இயல்புடையவரே,

முனிவர்களின் கூட்டத்தால் வணங்கத் தகுந்தவரே,

தாமரை இதழ் போன்ற விழிகளை உடையவரே, மோக்ஷத்தை அளிப்பவரே, எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இருப்பு, பிரகாசம், ஆனந்தம் இவைகளின் வடிவமாய் இருப்பவரே,

மிகுந்த அறிவாளியான நாராயண தீர்த்தரால்
புகழ்ந்து பாடப்பட்டவரே,

ஹே, கிருஷ்ணா! குழந்தாய்! அருகில் வருவாயாக,
பேரானந்தத்தைத் தருவாயாக.

श्लो ॥

जानुभ्यां पाणिपद्माभ्यां ब्रजन्तं नन्दनन्दनम् ।
आनन्दयन्दमबलास्सबलं परमं जगुः ॥52॥

ச்லோ—52

ஜாநுப்யாம் பாணிபத்மாப்யாம்
வ்ரஜந்தம் நந்தநந்தனம் |
ஆனந்தயந்தமபலாஸ்-
ஸபலம் பரமம் ஜகு: ||

செ—52

முழங்கால்களாலும், தாமரை மலர் போன்ற
கைகளாலும் தவழ்ந்து கொண்டு அங்கும் இங்கும்,
அலைந்து கொண்டு, காண்பவர்கள் அனைவரையும்
மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கும்படிச் செய்துகொண்டு
இருக்கும் நந்தகோபரின் குமாரரும் பலராமனுடன் கூடிய
வருமான கிருஷ்ண பரமாத்மாவை கோகுலத்தில் வாழும்
கோபிகைகள் புகழ்ந்து பாடினார்கள்.

गीतं-18 ॥

मोहनं - चापु ॥

प ॥ माधव माधव कृष्ण मङ्गलालय श्रीकृष्ण ।

अनु ॥ साधकफलद कृष्ण सबल श्रीकृष्ण ॥

॥ माधव ॥

நந்நந்நந முகந்ந
நந்நிதகோபிகாபுந்ந
இந்நிராஹ்ருதயாந்ந
மந்நரதர ஸுந்ந-

ஸுந்நரமுகாரவிந்ந
நந்நநநந்ந
இந்நுதந கோவிந்ந
வந்ந ஸாந்ந || 1 ||

|| மாதவ ||

திவ்யகஸ்தூரிதிலக
மவ்யயோகிமயவாரக
அவ்யய மூதிதாயக
நவ்யநவநிதரஸிக

திநநநபரிபாலக
மக்தோஹ்ருதரக
அகணிதலோகநாயக
நந்நபாலக || 2 ||

|| மாதவ ||

சாரூபுரகமல-
ஸரஸஸதூகணநால
நிந்நரநிநி நிந்நல
நாராயணநிந்நபால

சரண பாலசாபல
ஸந்நதலில
நிந்நயஸிஹ்ருதாநமமூல
நந்நிதபால || 3 ||

|| மாதவ ||

கீதம்-18

மோஹனம்—சாபு

- ப. மாதவ மாதவ க்ருஷ்ண மங்களாலய ஸ்ரீக்ருஷ்ண |
அஹ. ஸாதகபலத க்ருஷ்ண ஸபல ஸ்ரீக்ருஷ்ண || (மாதவ)
1. நந்நந்நந முகந்ந நந்நிதகோபிகாபுந்ந
இந்நிராஹ்ருதயாந்ந மந்நரதர ஸுந்ந-
ஸுந்நதரமுகாரவிந்ந நதஜனானந்ந
இந்நுதந கோவிந்ந வந்நய ஸாந்ந || (மாதவ)
2. திவ்யகஸ்தூரிதிலக பவ்யயோகிபயவாரக
அவ்யய பூதிதாயக நவ்யநவநிதரஸிக
தீநஜனபரிபாலக பக்தோத்தாரக
அகணிதலோகநாயக நந்நிதபால || (மாதவ)

3. சாருநூபுரகமல—	சரண பாலசாபல
ஸரஸஸத்குணஜால	ஸங்கதலீல
நீரதநீல நிர்மல	நித்யஸித்தாகமமூல
நாராயணதீர்த்தபால	நந்திதபால (மாதவ)

கீர்த்தனம்—18

ப. மகாலக்ஷ்மியின் கணவரே, நன்மைகள் அனைத்
அனு. திற்கும் இருப்பிடமானவரே, தன்னை வழிபடும்
அடியார்களுக்கு வேண்டிய பயனை அளிப்பவரே,
பலராமருடன் கூடியவரே, ஸ்ரீகிருஷ்ணா!

1. நந்தகோபரின் புதல்வரே, மோக்ஷத்தை அளிப்பவரே,
தாமரை மலர் போன்ற அழகிய முகத்தை உடைய
வரே, கோபியர்கள் கூட்டத்தை சந்தோஷிக்கச்
செய்தவரே, தன்னை வணங்கும் பக்தர்களுக்கு
மகிழ்ச்சி அளிப்பவரே, லக்ஷ்மி தேவியின் உள்ளத்தை
இன்புறச் செய்பவரே, சந்திரன் போன்ற முகத்தை
யுடையவரே, மறைகளாலும் பசுக்களாலும் பூஜிக்கப்
பட்டவரே, மந்தர மலையைத் தாங்கியவரே,
ஸுநந்தரால் வணங்கப்பட்டவரே இன்பமுற்றிருப்
பவரே,

2. (நெற்றியில்) அழகிய கஸ்தூரியாலான திகலத்தை
அணிந்திருப்பவரே, ஏழை ஜனங்களைக் காப்பாற்று
பவரே, மிகச்சிறந்த (தங்களை வழிபடும்) யோகிகளின்
அச்சத்தைப் போக்குபவரே, பக்தர்களையெல்லாம்
ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கரையேற்றுபவரே, அழிவற்ற
வரே, (அடியார்களுக்கு) ஐச்வர்யத்தை வழங்குபவரே,
உலகங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரே தலைவரே, மிகவும்
புதியதான வெண்ணெயின் மீது ஆசை உள்ளவரே,
நந்தகோபரின் அருமையான சிறு குழந்தையானவரே.

3. சிலம்புகளால் அழகு செய்யப்பட்ட தாமரை
போன்ற திருவடிகளை உடையவரே, சிறு
குழந்தைகளின் இயல்பான வேடிக்கைகளில்

ஈடுபட்டிருப்பவரே, மாந்தர்களை ஆட்கொள்ளும் நற்குணங்கள் நிறைந்தவரே, ஒப்புயர்வற்றதும், இவ்வுலகத்திற்கு நன்மையைத் தருவதுமான லீலைகளைச் செய்கின்றவரே, கார் மேகம் போன்று கருத்த திருமேனியுடையவரே, மாசற்றவரே, மிகவும் பழைமையான மறைகளுக்கு ஆதி காரணமாய் இருப்பவரே, கோப குமாரர்களை மகிழ்ச்சியடையும்படிச் செய்பவரே, ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரைக் காப்பாற்றுகின்றவரே, (எங்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றுவீராக).

श्लो ॥

इतस्ततस्सञ्चरन्तं जगन्मोहनविग्रहम् ।
कराभ्यामथ जानुभ्यां लालयन्ति ब्रजाङ्गनाः ॥53॥

ச்லோ—53

இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரந்தம் ஜகன்மோஹனவிக்ரஹம் |
கராப்யாமத ஜானுப்யாம் லாலயந்தி வ்ரஜாங்கனா: ||

செ—53

உலகங்கள் அனைத்தையும் மயங்கும்படிச் செய்கின்ற அழகிய திருமேனியை உடையவரும், இரு கைகளாலும், இரு முழங்கால்களாலும், கோகுலத்தில் அங்கும் இங்கும் தவழ்ந்து செல்கின்றவரும், குழந்தை வடிவம் தாங்கிய வருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை ஆயர்பாடியில் உள்ள கோபியர்கள் கொஞ்சிக் குலாவிக்கொண்டாடினர்.

गीतं-19 ॥

काम्भोजि - आदि ॥

एहि मुदं देहि श्रीकृष्ण कृष्ण - मां
पाहि गोपालबाल कृष्ण कृष्ण ॥

நन्दகோபநந்நன ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - யது-
நந்நன ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

கலஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - தவ
கர்ணீ ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

தாவ தாவ ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - நவ்ய-
நவநீதஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

விக்ரஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - விதி-
ஷ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண - ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண கृஷ்ண ॥

கீதம்-19

காஶ்ரீகृஷ்ண—ஶ்ரீகृஷ்ண

ஶ்ரீகृஷ்ண க்ருஷ்ண—ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண க்ருஷ்ண ॥

ஶ்ரீகृஷ்ண க்ருஷ்ண—ஶ்ரீகृஷ்ண
ஶ்ரீகृஷ்ண க்ருஷ்ண ॥

கலபகதிம் தர்சய ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-தவ
கர்ணௌ சலய ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

தாவ தாவ மாதவ ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-நவ்ய-
நவநீதமாஹர ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

விக்ரமபலம் தர்சய ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-விதி-
சக்ராதிஸந்நூத ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

சஞ்சல மணிகுண்டல க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-சாரு-
சம்பகநாஸாமௌதிக க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

பவ்யநடனம் குரு ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-பல-
பத்ரஸஹித ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

குங்குமபங்கிலதேஹு க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-பக்த-
சங்கரசரண ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

ஸாது ஸாது க்ருதமிஹு க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-லோக-
ஸாதகஹிதாய ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

நாராதாதி முனிகேய க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண-ஸ்ரீமந்-
நாராயணதீர்த்தவரத க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ||

(ஏஹி)

கீர்த்தனம்—19

ஹே, கிருஷ்ணா! ஹே, கிருஷ்ணா! அருகில் வருவா
யாக, சந்தோஷத்தைத் தருவாயாக, ஹே நந்தகோபரின்
குழந்தையே, என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக.

நந்தகோபரின் மைந்தரே யது வம்சத்தில் தோன்றிய
வரே, தன்னை வழிபடும் பக்தர்களுக்கு தேவலோகத்து
ஹரிசந்தன மரம் போன்று விரும்பியதை அளிப்பவரே;

யானைக் குட்டி போன்று அழகிய நடை போட்டு
வருவாயாக; உன்னுடைய காதுகளை மட்டும் அசைத்துக்
காட்டுவாயாக;

வேகமாக ஓடி ஓடிச் செல்வாயாக, புதிய
வெண்ணெயை எடுத்து வருவாயாக;

உனக்கு இருக்கும் உடல் வலிமையை வெளிப்படுத்து வாயாக; பிரம்மதேவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்றவரே;

அசைவுடன் கூடிய அழகிய இரத்தன குண்டலத்தை காதுகளில் அணிந்திருப்பவரே, மிகவும் அழகிய செம்பகப்பூ போன்ற மூக்கை அழகுறும்படிச் செய்கின்ற நல்முத்துடன் கூடியவரே;

பலராமனுடன் இருப்பவரே, மிகவும் அழகிய நடனம் செய்வாயாக;

குங்குமப்பூவுடன் சேர்ந்த செஞ்சந்தனப்பூச்சுடன் கூடிய திருமேனியையுடையவரே, அடியார்களுக்கு நன்மையைச் செய்யும் திருவடிகளை உடையவரே,

இவ்வுலகில் நல்லோர்களின் நன்மைக்காக சிறப்பான நல்ல காரியங்கள் தங்களால் செய்யப்பட்டன;

நாரதர் முதலிய மாமுனிவர்களால் புகழ்ந்து பாடப் படுகின்றவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தருக்கு வேண்டிய வரம் அளித்தவரே, (அருகில் வருவாயாக, சந்தோஷத்தைத் தருவாயாக).

ஶ்லோ ॥

विन्यस्यैकं भुवि भुवनभृत्पादमेकञ्च हस्तम्
मात्रा चानुप्रणिहितमथ स्वादु हैयङ्गपीनम् ।
हस्ते गृह्णन् सकलजगतां सारभोक्ताऽहमात्मे-
त्याचक्षाणो विहरति जगन्मोहनो नन्दसूनुः ॥54॥

ச்லோ—54

வின்யஸ்யைகம் புவி¹ புவனப்ருத் பாதமேகங்ச ஹஸ்தம்
மாத்ரா சானுப்ரணிஹிதமத ஸ்வாது ஹையங்கபீனம் |
ஹஸ்தே க்ருண்ஹன் ஸகலஜகதாம் ஸாரபோக்தாஹமாத்மே
த்யாசக்ஷாணோ விஹரதி ஜகன்மோஹனோ நந்தஸூனு: ||

(மிகவும் தூய்மை வாய்ந்த கோகுலத்தில்) உலகம் அனைத்தையும் மயங்கும்படிச் செய்யும் அழகு பொருந்திய வரும், நந்தகோபரின் அருமைக் குழந்தையும்¹ உலகங்களின் சுமைகளைத் தாங்கும் தனது திருவடியையும் ஒரு கையையும் தரையில் ஊன்றிக் கொண்டு அன்னை யசோதையால் அன்புடன் அளிக்கப் பட்ட மிகவும் இனிப்பான வெண்ணெயை மற்ற ஒரு கையில் வைத்துக் கொண்டு, இவ்வுலகங்கள் அனைத்திலும் மிகவும் உயர்ந்ததான பொருளை அனுபவிப்பவனே ஆத்மா, அத்தகைய ஆத்மரூபன் “நான்” என்று உலகத்திற்கு விளக்குகின்ற பாலகிருஷ்ணன் விளையாடுகிறார்.

(விளக்கம்-1) पादोऽस्य विद्वा भूतानि என்ற புருஷஸூக்தத்திலும், विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् என்ற கீதை 10-வது அத்தியாயம் 42-வது சுலோகத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளதை நூலாசிரியர் இச்செய்யுளில் முவனமூந்யாத என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

गद्यं - 14 ॥

तथाविधमिह-गोपरमणी-चित्त-मत्तमातङ्ग महनीया-लानभूतं
श्रीकृष्णं नन्दगोपमहिषी स्वसुतमिव लालयन्ती-दमाह ॥

கத்யம்—14

ததாவிதமிஹ கோபரமணி-சித்த-மத்தமாதங்க
மஹநீயா-லானபூதம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் நந்தகோபமஹிஷீ
ஸ்வஸுதமிவ லாலயந்தி-தமாஹ ॥

சூர்ணிகை—14

கோகுலத்தில் வாழும் கோபஸ்தரீகளுடைய உள்ளங்களாகிற மிகவும் மதம் பிடித்த யானைகளைக் கட்டு மிடமாகவும், மிகப் பெருமை வாய்ந்தவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, தன்னுடைய குழந்தை என்ற எண்ணம்

உடைய யசோதையானவள், மிக அன்புடன் கொண்டாடிக் கூறினாள்.

गीतं-20 ॥

पुन्नागवराळि - चापु ॥

प ॥ एहि मुदं मम देहि - जगन्-
मोहनकृष्ण मां पाहि ॥

अनु ॥ एहि समाहित दीनजनावन
मोहरहित मुनिमुक्तिवितरण ॥ ॥ एहि ॥

कमनीयकौस्तुभशोभ - कर-
कलितनवनीत घनाभ
समुदितगोकुलकलभ - सर्व-
सन्मानसयतीन्द्रसुलभ
अमरेन्द्रवल्लभ असुरसुदुर्लभ
विमतमदविभङ्ग वीर पह्लनाभ ॥1॥ ॥ एहि ॥

चरणजानुकरैरलन्ते - बहु-
सञ्चरणेन गोपाल
करधृतनवनीतकबळं - तव-
कर्दमं मा कुरु विमलम्
परिपूर्णनिजकाम पातकगणभीम
वरनूपुराभरण वसुधाभरण ॥2॥ ॥ एहि ॥

कङ्कणकेयूरभूष - कनक-
किङ्किणीकृतबहुघोष
कुङ्कुमपङ्किलवेष - कुटिल-
कुन्तळ गोकुलभूष

किङ्करहितकर कीर्तिसुधाकर
मङ्गलकरनारायणतीर्थतोष ॥3॥

॥ एहि ॥

கீதம்-20

புன்னாகவராளி—சாபு

- ப. ஏஹி முதம் மமதேஹி-ஐகந்-
மோஹனக்ருஷ்ண மாம் பாஹி ||
- அனு. ஏஹி ஸமாஹித தீனஜனாவன
மோஹரஹித முனிமுக்திவிதரண || (ஏஹி)
1. கமநீய கொஸ்துபசோப-கர-
கலிதநவநீத கனாப
ஸமுதிதகோகுலகலப-ஸர்வ-
ஸன்மானஸயதீந்த்ரஸுலப
அமரேந்த்ரவல்லப அஸுரஸுதூர்லப
விமதமதவிபங்க வீர பத்மநாப || (ஏஹி)
2. சரணஜாநுகரைரலந்தே-பஹு-
ஸஞ்சரணேன கோபால
கரத்ருதநவநீதகபளம்-தவ-
கர்த்தம் மா குரு விமலம்
பரிபூர்ணநிஜகாம பாதககணபீம
வரநூபுராபரண வஸுதாபரண || (ஏஹி)
3. கங்கணகேயூரபூஷ-கநக-
கிங்கிணீக்ருதபஹுகோஷ
குங்குமபங்கிலவேஷ-குடில-
குந்தள கோகுலபூஷ
கிங்கரஹிதகர கீர்த்திஸுதாகர
மங்களகரநாராயணதீர்த்ததோஷ || (ஏஹி)

கீர்த்தனம்—20

- ப. உலகம் அனைத்தையும் மயங்கும்படிச் செய்கின்ற
அழகுடையவனே, ஹே, கிருஷ்ணா, அருகில் வாராய்,
எனக்கு பேரின்பம் தாராய், என்னைக் காப்பாற்று
வாயாக).

அனு. எப்பொழுதும் உன்னைப்பற்றிய மெய்யறிவுடன் இருப்பவரே, ஏழைகளான அடியார்களைக் காப்பாற்றுவவரே, மயக்கமற்றவரே, மாமுனிவர்களுக்கு தளையிலிருந்து விடுதலை அளிப்பவரே, (ஹே, கிருஷ்ணா வருவாயாக).

1. அழகிய கௌஸ்துபத்தை அணிந்து பிரகாசிப்பவரே, கையில் வெண்ணெயை ஏந்தியிருப்பவரே, கருமேகம் போன்ற திருமேனியுடையவரே, கோகுலத்தில் அழகிய சிறிய யானைக்குட்டி எனத் தோன்றியிருப்பவரே, நன்கு தூய்மையான உள்ளங்களுடன் கூடிய சிறந்த துறவிகள் அனைவராலும் எளிதில் அடையப்படுபவரே, தேவேந்திரனிடம் அன்பு கொண்டவரே, அசுரர்களால் (தீய செயல்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களால்) எளிதில் அடைய முடியாதவரே, பகைவர்களின் கொழுப்பை அழிப்பவரே, சிறந்த பராக்கிரமம் நிறைந்தவரே, நாபியில் தாமரைப் பூவை வைத்திருப்பவரே, (ஹே, கிருஷ்ணா, வருவாயாக).

2. ஹே, கோபாலா, கால்களாலும், முட்டிகளாலும், கைகளாலும், பலதடவைகள் அங்கும் இங்கும் அலைந்தது போதும், உன் கையில் இருக்கும், தூய்மையான வெண்ணெய் உருண்டையைச் சகதியுடன் சேர்ந்ததாகச் செய்யாதே, எங்கும் நிறைந்ததான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலேயே ஈடுபடுபவரே, (அடிபணியும் அடியார்களுடைய) கொடுமையான பாதங்களின் கூட்டத்தினை அழிப்பவரே, அழகிய உயர்ந்த காற்சிலம்பை அணிந்திருப்பவரே, இந்த மண்ணுலகத்திற்கே ஆபரணமாக இருப்பவரே, (ஹே, கிருஷ்ணா, வருவாயாக).

3. கை வளைகள், தோள் வளைகள் அணிந்திருப்பவரே, நிரம்ப ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும், சிறிய தங்க மணிகளுடன் கூடிய அணிகளை அணிந்திருப்பவரே, உடலில் குங்குமப்பூ கலந்த செஞ்சந்தனப்பூச்சடன் அழகாய் இருப்பவரே, வளைந்து அழகிய முன் நெற்றியில் தொங்கும் முடிகளுடன் கூடியவரே, கோகுலத்திற்கு ஒரு அணிபோன்று இருப்பவரே, தனக்கு பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்கின்றவரே, சந்திரன் போன்று உலகம் முழுதும் பரந்து பரவிக்கிடக்கும் புகழை உடையவரே, எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்கின்றவரே, ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தருக்கு சந்தோஷத்தை அளிப்பவரே. (ஹே, கிருஷ்ணா, வருவாயாக).

ஐ ||

ஸ்ரீகிருஷ்ண

लालयन्ती यशोदा सा नन्दस्य महिषी सुतम् ।
चरन्तं कर्दमभुवि त्वरया जगृहे हरिम् ॥55॥

சீலோ—55

லாலயந்தீ யசோதா ஸா நந்தஸ்ய மஹிஷீ ஸுதம் |
சரந்தம் கர்தமபுவி த்வரயா ஜக்ருதே ஹரிம் ||

செ—55

இவ்விதம் குழந்தையைக் கொஞ்சிக் குலாவிக் கொண்டாடுகிறவளும், நந்தகோபரின் மனைவியுமான அந்த யசோதாதேவியானவள், சகதியான மண் பிரதேசத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும், (குழந்தை வடிவம் தாங்கிய) ஸாக்ஷாத் நாராயணனை மிக்க வேகத்துடன் சென்று தூக்கிக் கொண்டாள்.

गद्य - 15 ॥

अयं हि परमात्मा परम-प्रेमा-स्पदतया परमानन्द-घनः
स्व-भक्तानुग्रह-चिकीर्षया स्वेच्छया प्राप्त-गौपबाल-विग्रहः
शनैश्शनैः गोपबालै-स्सह पद्भ्यामेव सञ्चरन् अनन्त- कल्याण-
गुणरत्न-लीला-कल्लोला-स्पदतया अत्यन्त-सौन्दर्य-रस-जलनिधिः
अपार-करुणा-निधिः इह जयति भगवान्मन्द-कुमारः ॥

तस्य नवनीतादि-चौर्य-लीलासक्तस्य सबलस्य चोर-
शिखामणे-रागमनं गीयते ॥

கத்யம்—15

அயம் ஹி பரமாத்மா பரம ப்ரேமாஸ்-பததயா
பரமானந்தகன: ¹ஸ்வபக்தா-னுக்ரஹ-சிகீர்ஷயா
ஸ்வேச்சயா ப்ராப்த-கோபபால-விக்ரஹ: சநைச்சநை:
கோபபாலைஸ்-ஸஹ பத்ப்யாமேவ ஸஞ்சரன் அநந்த-
கல்யாண-குணரத்ன-லீலா-கல்லோலா-ஸ்பததயா
அத்யந்த-ஸௌந்தர்ய-ரஸ-ஜலநிதி: அபார- கருணாநிதி-
ரிஹ ஜயதி பகவான் நந்தகுமார: ॥

தஸ்ய நவநீதாதி-சௌர்ய-லீலாஸக்தஸ்ய ஸபலஸ்ய
சோர-சிகாமணே-ராகமனம் கீயதே ॥

சூர்ணிகை—15

கிருஷ்ணன் என்ற பெயர் தாங்கியவர், இவ்வுலகில்
ஜீவராசிகள் அனைத்திலும் உள்ளே இருப்பவர். அளவிட
முடியாத ஆனந்தத்திற்கு இருப்பிடமாய் இருப்பவர்
(கற்கண்டுக் கட்டி போன்று) கட்டியான பேரானந்த
வடிவமாய் இருப்பவர், எனினும் தன்னை அடிபணிந்து
வழிபடும் அடியார்களிடம் அன்பு கொண்டு அவர்களுக்கு
நன்மை செய்ய விரும்பியவராய் தன்னுடைய விருப்பத்தால்
மட்டுமே (கர்ம வசத்தால் அல்ல) இடையர் குழந்தை

வடிவத்தை அடைந்திருப்பவர் ஆயர்பாடியில் இடையர் குழந்தைகளுடன் கூட மெல்ல மெல்ல கால்களாலேயே நடக்கலானார். கணக்கற்ற மங்கள குணங்களாகிற இரத்தினங்களின் எண்ணிறந்த ஒளிகள் நிறைந்தவராகவும் இணையில்லாத அழகிற்குக் கடலாய் இருப்பவராகவும் எல்லையற்ற தயைக்கு இருப்பிடமானவராகவும் இருந்து கொண்டு கோகுல பிரதேசத்தில் மிகவும் பூஜிக்கத் தகுந்தவரான நந்தகோபரின் புண்ணிய குமாரனாக விளங்குகிறார்.

வெண்ணெய் முதலிய பொருட்களைத் திருடுவது என்ற வேடிக்கைக் காரியங்களில் ஈடுபட்டவரும், பலராமனுடன் கூடியவரும், திருடர்களுக்கெல்லாம் சிரோமணியாக இருப்பவருமான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வருகை பாடப்படுகிறது.

(விளக்கம்-1) ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா, “இவ்வுலகில் தீயவர்களை அழித்து அதர்மத்தை அகற்றுவதற்கும், பக்தர்களான நல்லவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும், தர்மத்தை தழைக்கச் செய்வதற்கும், தன் இஷ்டப்படி அடிக்கடி உடலை அடை கின்றேன்” என்று அர்ஜுனனுக்கு பகவத்கீதை 4-வது அத்தியாயத்தில் உபதேசித்துள்ளார். இதை மனதில் கொண்டே ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் அவர்களும் स्वभक्तानुग्रहचिकीर्षया स्वेच्छया प्रासगोपबालविग्रहः என்ற சொற்றொடரை உபயோகித்துள்ளார்கள்.

गीतं-21 ॥

मुखारी - आदि ॥

प ॥ कृष्णं कलय सखि सुन्दरं बालकृष्णम् ।

अनु ॥ कृष्णं गतविषयतृष्णं जगत्प्रभ-
विष्णुम् सुरारिगणजिष्णुं सदा बाल ॥

॥ कृष्णं ॥

நृत्यन्तமிக் முஹுர்த்யந்தமபரிமீத- மூத்யானுகூலமகிலசத்யம் சடா பால 1	கூஷ்ணம்
தீரம் மவகலதீபாரம் சகலவேத- சாரம் சமஸ்தயோகீதாரம் சடா பால 2	கூஷ்ணம்
தூகாரரஸமரஸகீதஸாஹீத்ய- கடூகாலஹீகலசகூகம் சடா பால 3	கூஷ்ணம்
ராமேண ககதமீராமேண பலமதூ- ராமேண சமவாப்தகாமேன சஹ பால 4	கூஷ்ணம்
டாமோதரமகிலகாமாகரம் தன- ச்யாமாகூதீமசுரமீமம் சடா பால 5	கூஷ்ணம்
ராதாரூணாதரஸூதாபம் சகூதீதானந்த- ரூபம் ககதூதூயமூபம் சடா பால 6	கூஷ்ணம்
அர்தம் சீதீலீகூதானர்தம் தூநாராயண- தீர்தபரமபூரூதார்தம் சடா பால 7	கூஷ்ணம்

கீதம்-21

முகாரீ-ஆதீ

- ப. க்ருஷ்ணம் கலய ஸகீ ஸூந்தரம் பாலக்ருஷ்ணம் ||
- அணு. க்ருஷ்ணம் கதவீஷ்யத்ருஷ்ணம் ஐகத்ப்ரப-
வீஷ்ணும் ஸூராரீகணஜீஷ்ணும் ஸதா பால ||
(க்ருஷ்ணம்)
1. ந்ருத்யந்தமீஹ முஹூரத்யந்தமபரீமீத-
ப்ருத்யாநூகூலமகிலஸத்யம் ஸதா பால || (க்ருஷ்ணம்)
2. தீரம் பவஐலதீபாரம் ஸகலவேத-
ஸாரம் ஸமஸ்தயோகீதாரம் ஸதா பால || (க்ருஷ்ணம்)

3. ச்ருங்காரரஸபரஸங்கீதஸாஹித்ய-
கங்காலஹரீகேலஸங்கம் ஸதா பால || (க்ருஷ்ணம்)
4. ராமேண ஜகதபிராமேண பலபத்ர-
ராமேண ஸமவாப்தகாமேன ஸஹ பால || (க்ருஷ்ணம்)
5. தாமோதரமகிலகாமாகரம் கன-
ச்யாமாக்ருதிமஸூரபீமம் ஸதா பால || (க்ருஷ்ணம்)
6. ராதாருணதரஸூதாபம் ஸச்சிதானந்த-
ரூபம் ஜகத்ரயபூபம் ஸதா பால || (க்ருஷ்ணம்)
7. அர்த்தம் சிதிலீக்ருதாநர்த்தம் ஸ்ரீநாராயண-
தீர்த்தபரமபுருஷார்த்தம் ஸதா பால || (க்ருஷ்ணம்)

கீர்த்தனம்—21

(ஒரு கோபிகை மற்றொரு கோபிகையைப் பார்த்துக் கூறுகிறாள்).

- ப. ஏ, தோழியே, மிக்க அழகு உள்ளவனும், குழந்தை வடிவம் தாங்கியவனுமான கிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் தியானம் செய்.
- அனு. உலகப்பற்று இல்லாதவன், இவ்வுலகத்தை அடக்கி ஆள்பவன், வானவர்களுடைய பகைவர்களின் கூட்டத்தை வெற்றி கொண்டவன், அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).
1. எண்ணிறந்த அடியார்களுக்கு நன்மைகளைப் புரிகின்றவன், இவ்வுலகில் எங்கும் உண்மைப் பொருளாக விளங்குபவன், இந்த கோகுலத்தில் அடிக்கடி வேடிக்கையாக கூத்தாடிக் களிப்பவன், அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும், (தியானம் செய்).
2. அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவன், பிறப்பு, இறப்பு ஆகிற கடலுக்கு அப்பாற்பட்டவன், மறைகள் அனைத்திற்கும் உட்பொருளாய் இருப்பவன், யோகிகள் அனைவரையும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து காப்பாற்று

பவன், அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனை, எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).

3. சிருங்காரரஸம் நிறைந்ததும், ராகம் தாளம் லயம் இவற்றுடன் சேர்ந்ததுமான ஒப்புயர்வற்ற சொற்றொடர்களாகிற தேவநதி நீர்ப்பெருக்கில் கேளிக்கைகள் புரிவதில் ஈடுபட்டவரான பாலகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).
4. இவ்வுலகத்திலேயே, மிக அழகு பொருந்தியவன், தன் அழகால் மாந்தர்களின் உள்ளத்தை இன்புறச் செய்பவன், விரும்பிய அனைத்தையும் அடைந்திருப்பவன், அத்தகைய ஸ்ரீபலராமருடன் கூடிய பாலகிருஷ்ணனை, எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).
5. அன்னை யசோதையால் உரலுடன் சேர்த்து தன் வயிற்றில் கயிற்றால் கட்டப்பட்டவன், மாந்தர்களால் விரும்பப்படும் எல்லா நலன்களுக்கும் ஒரே இருப்பிடமாய் இருப்பவன், கார்மேகம் போன்று கருத்த திருமேனியுடையவன், அசுரர்களுக்கு அச்சத்தைத் தருபவன், அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).
6. ராதை என்கிற கோபிகையினுடைய சிவந்த கீழ் உதடுகளில் உள்ள அமுதத்தைப் பானம் செய்பவன், இருத்தல், அறிவு, ஆனந்தம் ஆகியவைகளின் வடிவமாய் இருப்பவன், மூன்று உலகங்களுக்கும் உயர்ந்த அரசனும் ஆகிய பாலகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).
7. எல்லோராலேயும் விரும்பப்படவேண்டியவன், அடியார்களின் எல்லாவிதமான துன்பங்களையும் சிதற அடித்தவன், ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தருக்கு ஒப்புயர்வற்ற மோக்ஷபுருஷார்த்தமாக இருப்பவன், அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் (தியானம் செய்).

गद्य - 16 ॥

स खलु महानुभावो लीलया परिकलिता-खिलाण्डकोटि-
ब्रह्माण्ड नायको मधुसूदन-नामा ब्रजपुरवर-सुन्दरी-परिवेष्टितः
वशीकृत-महा-मायोऽपि माया-परवश-बालक इव लीला-
विनोदान्-दर्शयन् कलभ-गमन-कलभाषण- करुणोक्षण- मूढु- मन्द-
हासादि-विलासैः निजपरिजनान् आनन्दयन् सकल-लोक-संरक्षणे
जागरूकं स्वकीयं परभावं अनुसन्दधानो नन्दगोप-मन्दिरे
नन्दसूनुरेष विहरति स्म ॥

கத்யம்—16

ஸ கலு மஹானுபாவோ லீலயா பரிகலிதா-
கிலாண்டகோடி-ப்ரஹ்மாண்டநாயகோ மதுஸூதன-
நாமா வ்ரஜபுரவர-ஸுந்தரீ-பரிவேஷ்டித: வசீக்ருத-
மஹாமாயோ஽பி மாயாபரவச-பாலக இவ லீலா-
விநோதாந்-தர்சயன் கலப-கமன- கலபாஷண- கருணே-
க்ஷண-ம்ருது-மந்தஹாஸாதி-விலாஸை: நிஜபரிஜனா-
னானந்தயன் ஸகலலோக-ஸம்ரக்ஷணே ஜாக்ருகம்
ஸ்வகீயம் பரபாவ-மனுஸந்ததானோ நந்தகோப-மந்திரே
நந்தஸூநுரேஷ விஹரதி ஸ்ம ॥

சூர்ணிகை—16

சொல்லில் அடங்காத பெருமைகள் வாய்ந்தவனும்,
வேடிக்கையாகவே, பலகோடி பிருமாண்டங்களின்
நலன்களை கவனித்து அவைகளைக் காப்பாற்றும்
தலைவனும், மதுசூதனன் என்ற திருநாமம் பூண்டவனு
மான ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணன், உலகங்கள் அனைத்தையும்
மயக்கமுறச் செய்யும் மாயையை தன் அடிமையாக்கிக்
கொண்டு இருப்பவன் எனினும், அம்மாயைக்கு
அடிமையானவன் போன்று ஆயர்பாடியில் உள்ள அழகிய
பெண்களால் சூழப்பட்டவனாய் சிறிய குழந்தை போன்று,

வேடிக்கைகளால், மகிழ்ச்சியைத் தருபவனாய் இருந்து கொண்டு, குட்டி யானையைப் போல் நடப்பது, தெளிவு இல்லாமல் (மழலைச் சொல்), பேசுவது இரக்கமுடன் பார்ப்பது, மெல்ல மெல்லச் சிரிப்பது, இது முதலான செயல்களால் தன்னை அடிபணிந்து வழிபடும் கோகுலத்தில் வாழும் ஜனங்கள் அனைவரையும் மிக்க மகிழ்ச்சி அடையும்படிச் செய்து கொண்டு, (அதே சமயத்தில்) பதினான்கு உலகங்களையும் காப்பாற்றுவதில் தனக்கு உள்ள பொருப்பில் சிறிதும் கவனக்குறைவு இல்லாதவராகவே இருந்துகொண்டு, நந்தகோபருடைய வீட்டில் நந்தகோபரின் மைந்தனாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

ஶ்லோ ॥

வ. உரையாசிரியர்.

ब्रजभुवि नन्दकुमारे ब्रजबालकबृन्दकुमुदपूर्णेन्दौ ।
विहरति तस्य चरित्रं ब्रजपुरनार्यो जगुर्यशोदायै ॥56॥

ஶ்லோ—56

வ்ரஜபுவி நந்தகுமாரே
வ்ரஜபாலகப்ருந்தகுமுதபூர்ணேந்தௌ |
விஹரதி தஸ்ய சரித்ரம்
வ்ரஜபுரநார்யோ ஜகூர்யசோதாயை ||

செ—56

ஆயர்பாடியில் வாழும் குழந்தைகளின் கூட்டமாகிற ஆம்பல் பூக்களுக்கு பூரண சந்திரன் போல் இருப்பவரான நந்தகோபரின் குமாரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கோகுலத்தில் விளையாடிக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது, அவருடைய நடத்தையைப் பற்றி கோகுலத்தில் வாழும் பெண்மணிகள் யசோதையிடம் கூறினார்கள்.

गीतं - 22 ॥

केदारगौळं - चापु ॥

प ॥ कलय यशोदे तव बालम् ॥

अनु ॥ खलबालकखेलनलोलम् ॥ (कलय)

अपहतबहुतरनवनीतं अनुपमलीलानटनकृतम्
कपटमानुषबालकचरितं कलितकन्दुकखेलननिरतम् ॥1॥
(कलय)

पथि पथि लुण्ठितदधिभाण्डं पापतिमिरशतमार्ताण्डम्
अधिकबलोद्धृतजगदण्डं आनन्दबोधरसमखण्डम् ॥2॥
(कलय)

मल्लबालकखेलनचतुरं मनसिजकोटिलावण्यभरम्
कल्याणगुणनवमणिनिकरं कमनीयकौस्तुभमणिशेखरम् ॥3॥
(कलय)

नवनीतचोरबालकचरितं नन्दादिव्रजपुण्यतरुफलितम्
ध्रुवपदफलमेतदतिललितं भुवि नारायणतीर्थयतिफणितम् ॥4॥
(कलय)

கீதம்-22

கேதாரகௌளம்—சாபு

प. कलय यशोदे तव बालम् ॥

अनु. कलपालककेलनलोलम् ॥ (कलय)

1. அபஹ்ருதபஹுதரநவநீதம்

அனுபமலீலாநடனக்ருதம்

கபடமானுஷபாலகசரிதம்

கலிதகந்துககேலனநிரதம் ॥

(कलय)

2. பதி பதி லுண்டிதத்திபாண்டம்
பாபதிமிரசதமார்த்தாண்டம்
அதிகபலோத்ருதஜகதண்டம்
ஆனந்தபோதரஸமகண்டம் || (கலய)
3. மல்லபாலககேலனசதுரம்
மனஸிஜகோடிலாவண்யபரம்
கல்யாணகுணநவமணிநிகரம்
கமநீயகௌஸ்துபமணிசேகரம் || (கலய)
4. நவநீதசோரபாலகசரிதம்
நந்தாதிவ்ரஜபுண்யதருபலிதம்
த்ருவபதபலமேதத்திலளிதம்
புவி நாராயணதீர்த்தயதிபணிதம் || (கலய)

கீர்த்தனம்—22

(கோபிகைகள் கூறுகின்றனர்)

- ப. ஹே, யசோதா தேவியே, உன்னுடைய குழந்தையான பாலகிருஷ்ணனைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.
- அனு. மிகவும் துஷ்டர்களான கோபாலர்களுடன் விளையாடுவதில் மிக்க ஈடுபாடு உள்ளவனாக இருக்கிறான்.
1. (கோகுலத்தில் கோபியர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து) நிரம்ப வெண்ணெயைத் திருடுகிறான்; இணையில்லாத கேளிக்கைகள் புரிந்து கூத்தாடுகிறான்; மாயையினால் மனிதக் குழந்தை போன்று செயல்கள் புரிகின்றான்; அழகிய பந்து விளையாடுவதில் மிக்க ஆசைகொண்டவன்;
  2. ஒவ்வொரு தெருவிலும் வீடுகளில் உள்ள தயிர்ப் பானைகளிலிருந்து தயிரைத் திருடுகிறான்; பாபங்கள் ஆகிற இருளை நூறு கதிரவர்கள் போன்று அகற்றுகிறான்; அளவிடமுடியாத பராக்ரமத்தினால் இந்த பிரும்மாண்டத்தைத் தாங்கி நிற்பவன்; என்றென்றும் பிரிக்கமுடியாததும், அழியாததுமான

பேரானந்தம், உண்மையறிவு இவைகளின் வடிவமாய் இருப்பவன்;

3. மல்லர்களின் (குத்துச் சண்டை புரியும் வீரர்களின்) குழந்தைகளுடன் விளையாடுவதில் திறமை கொண்டவன்; கோடி மன்மதர்கள் போன்று நிகரற்ற அழகு வாய்ந்தவன்; நற்குணங்கள் ஆகிற நவரத்தினங்களுக்கு இருப்பிடமாய் இருப்பவன்; அழகியதும், இரத்தினங்களுக்குள் சிறந்த இரத்தினமான கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினத்தை அணிந்திருப்பவன்;

4. வெண்ணெய் திருடுவது என்ற பால லீலையைச் செய்தவன்; கோகுலத்தில் வாழும் நந்தகோபர் முதலான நல்லவர்கள் ஆகிற புண்ய மரங்களின் பழமாக இருப்பவன்.

இவ்விதம் கோபியர்கள் கூறியது மிக்க அழகு வாய்ந்தது. இவ்வுலகில் அழியாத மோகும் என்னும் பலத்தை அளிப்பதாகும். இவ்விதம் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் என்னும் துறவியால் கூறப்பட்டது.

गद्य - 17

अये सखि यशोदे तव यशोदाख्याय-मन्वर्थयन् भगवान् अपरिमित-गोपबाल-परिवेष्टितः बलभद्रसहायः तत्र तत्र अशक्य-सम्पशेषु उन्नतगृह-निबद्धेषु शिक्येषु सञ्चित- गो- रस- ग्रहणोपाया-नभिज्ञान् गोपबालान्प्रति तदुपाय-निचय-माचारत- शिशिक्षयन् आरुरुक्षू-निव आरूढयोगी तत्रत्य-दधि-दुग्ध- नवनीतादिकं आकण्ठ-मापीय अन्यानपि पाययन् तत्रत्य-गोपबाल-बिडालादिभ्यो निक्षिपन् कापि कापि करतल-पल्लव-कलित-वेत्रादिना विरचित-शिक्यभाण्ड-विवरा- निस्सर-न्तीः दुग्ध-दधि-धाराः स्वयं पिबन् अन्यानपि पाययन्

भाण्डानि च स्फोटयन् विश्वात्मा नित्यसिद्ध विपुलतर- परमानन्द
रसतृप्तोऽपि स्वेच्छया परिगृहीत-मूर्तिमत्तया गो-रस-परितृप्त इव
स्वय-मन्यांश्च तर्पयन् मुख्यप्राण इव वागादी-नश्रान्तो विश्रान्ति-
स्थान-मितरेषां निजानुचरै-स्सह सानन्द-मिह विहरति नन्दसूनुः ॥

கத்யம்—17

அயே ஸகி யசோதே தவ-யசோதாக்க்யார் தமன்-
வர்தயன் பகவான் அபரிமித-கோப்பால-பரிவேஷ்டித:
பலபத்ர-ஸஹாய: தத்ர-தத்ரா-சக்யஸம்ஸ்பர்சே-ஷுந்நத
க்ருஹ-நிபத்தேஷு சிக்யேஷு ஸஞ்சித-கோரஸ-
க்ரஹணோபாயா-னபிக்ஞான் கோப்பாலான்-ப்ரதி
ததுபாய-நிசய-மாசாரதச்சிக்ஷயன்-னாருருக்ஷுநிவா- ரூட
யோகீ¹ தத்ரத்ய ததிதுக்த- நவந்தாதிச- மாகண்ட-மாபீயா-
ன்யாநபி பாயயன் தத்ரத்ய கோப-பால-பிடாலாதிப்யோ
நிக்ஷிபன் க்வாபி க்வாபி கரதல-பல்லவ-கலித-
வேத்ராதினா விரசித-சிக்யபாண்ட-விவராந்-நிஸ்ஸரந்தி:
துக்த-ததி-தாரா: ஸ்வயம் பிபன் அன்யானபி பாயயன்
பாண்டானி ச ஸ்போடயன் விச்வாத்மா நித்ய-ஸித்த-
விபுலதர-பரமானந்த-ரஸ-த்ருப்தோ஽பி ஸ்வேச்சயா
பரிக்ருஹீத-மூர்த்திமத்தயா கோரஸ-பரித்ருப்த இவ
ஸ்வய-மன்யாம்ச்ச தர்பயன்² முக்யப்ராண இவ
வாகாதீ-னச்ராந்தோ விச்ராந்தி-ஸ்தான-மிதரேஷாம்
நிஜானு சரைஸ்-ஸஹ ஸாநந்த-மிஹ விஹரதி நந்தஸூனு: ॥

சூர்ணிகை—17

அடி தோழியே, ஹே, யசோதே! யசோதை என்னும்
உன்னுடைய பெயரை பொருள் உள்ளதாகச் செய்கின்ற
வரும் ஆறுவிதமான கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவருமான
ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, கணக்கிலடங்காத இடையர்
குழந்தைகளால் சூழப்பட்டவராகவும், பலராமனுடன்
கூடியவராகவும், கோபிமார்களின் வீடுகளில் ஆங்காங்கு

கையால் எட்டித் தொடமுடியாதவைகளும், உயர்ந்த இடத்தில் கட்டப்பட்டவைகளுமான உறிகளில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தயிர், பால், வெண்ணெய் முதலியவைகளை எடுப்பதற்காக வேண்டிய உபாயத்தை அறியாதவர்களான இடையர் குழந்தைகளுக்கு, அதை எடுப்பதற்குரிய பலவிதமான வழிகளை ¹ஆருடயோகியானவன், ஆருருக்ஷு யோகிகளுக்கு உபதேசிப்பது போல், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அந்த அந்த உயர்ந்த உறிகளில் உள்ள தயிர், பால், வெண்ணெய் முதலியவற்றை, தான் வேண்டிய மட்டும் கழுத்தளவு அருந்திவிட்டு, ஆங்காங்கே நிற்கும் கோபச் சிறுவர்களுக்கும், பூனைகளுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டும், வேறு சில இடங்களில் மிக்க உயர்ந்த இடத்தில் உள்ள உறிகளில் உள்ள சட்டிகளை தளிர் போன்ற தன்கைகளில் உள்ள பிரம்பு முதலான கம்புளால் துளையிட்டு, அதிலிருந்து பெருகிவரும் பால், தயிர் இவைகளின் ஒழுக்குகளை, தான் பானம் செய்தும், மற்றவர்களையும் குடிக்கும்படிச் செய்து கொண்டும், சட்டி, பானைகளை உடைப்பவனாகவும் இவ்வுலகம் அனைத்திலும் எங்கும் இருப்பவனும், எப்பொழுதும் நிரம்பத் தன்னிடம் இருக்கும் பேரானந்தத்தால் திருப்தி உள்ளவன் எனினும், தன் விருப்பப்படி அடைந்திருக்கும் கோபாலன் என்ற வேஷத்திற்கு ஏற்ப, பால், தயிர், வெண்ணெய் இவற்றை உட்கொண்டதனால் சந்தோஷம் அடைந்தவன் போலவும், தானும், தன்னுடன் இருக்கும் கோபாலர்களையும் திருப்திப்படும்படிச் செய்துகொண்டு, ²முக்கிய பிராணன், கண், காது, வாக்கு முதலிய புலன்களை சந்தோஷத்துடன் இருக்கும்படிச் செய்வது போலவும், சிறிதும் சிரமம் இல்லாமல் தான் இருந்துகொண்டு நல்லுறக்கத்தில், கண், காது, வாக்கு முதலிய புலன்களை ஓய்வுபெற்று இருக்கும்படிச் செய்வது போலவும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, கோகுலத்தில் வாழும் அனைவரையும் சந்தோஷப்படும்படிச் செய்து கொண்டு கோபாலர்களுடன் கூட மிக்க

மகிழ்ச்சியுடன் இந்த கோகுலத்தில் நந்தகோப குமாரனான உன் மைந்தன் கேளிக்கைகள் புரிந்து விளையாடுகிறான்.

(விளக்கம்-1) அரூஷ்நிவாரூயோகி நிஷ்காம கர்மாக்களால் சித்த சுத்தியடைந்தவன் ஆருடயோகி, அதைப் பெற விரும்புவவன் ஆருருஷ்யோகி என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. முன்னவர் பின்னவருக்கு வழிகாட்டுபவர். எல்லாம் அறிந்த கண்ணன் உபாயம் தெரியாத கோபாலர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான் என்பது பொருள். அரூஷ்நியோகி கர்ம காரணமுக்யதே । யோகரூடச்ய தஸ்யை ராம: காரணமுக்யதே॥ என்று கீதை கூறுகிறது.

வரகூர் என்னும் புண்ணிய ச்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் இன்றுவரை பக்தர்களால் பல ஆண்டுகளாக பக்தி சிரத்தையுடன் நடத்தப் படுவதுமான 'உறியடி' உற்சவ லீலைகளின் உட்பொருளாக பக்தர்களுடைய மனதில் அரியதோர் மன நிறைவும் நல்ல ஸம்ஸ்காரமும் ஏற்படுகிறது. மனிதன் பேரானந்தம் பெறுவதற்கு அக்ஞானம் தடையாக இருக்கிறது. வாழ்க்கையில் பல்வேறு இடர்கள் மனிதன் முன்னேற முடியாமல் எதிர்படுகின்றன. இவற்றை சிரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் ஆகிய ஸாதனங்களால் கிடைத்த ஞானத்தால் அழித்து, பகவதனுக்ரஹத்தாலும், ஞானிகளின் துணைகொண்டும் பேரானந்தம் கைகூடுவதையே விளக்குவது போல், உத்ஸவம் அமைந்திருக்கிறது. மூங்கிலால் பின்னப்பட்ட உறிபெட்டியும், வழுக்கு மரத்தில் பூசப் பட்டிருக்கும் பசை முதலியவைகளும் அக்ஞானமாகும். பலவிதமான இடையூறுகளுக்கிடையே தடிகளால் உறியை அடித்தும், கைகளால் பிடித்துப் பெட்டியை உடைப்பதும், வழுக்கு மரத்தின் மீது பூசப்பட்டிருக்கும் பசை என்ற அக்ஞானமாகிய பாசபந்தங்களை களைந்தும் படிப்படியாக மேலே ஏறுவதும், சிரவணம் முதலிய ஸாதனங்களால் உண்டாகிற அறிவுக்கு நிகராகும். வழுக்கு மரத்தின் அடியில் ஸ்திரமாக நின்று மற்றவர் மேலே ஏறிச்செல்ல உதவி புரிகின்றவர்கள் 'ஆருடயோகி'க்கும் மேலே ஏறிச் செல்பவர்கள் "ஆருருஷ்ய" யோகிக்கும் நிகராவர்.

(விளக்கம்-2) முக்யபிராண ஐவ வாகாதிந் — ஒரு சமயம், கண் முதலான புலன்கள் உடலில் தாங்களே சிறந்தவர்கள் என்று ஒன்றுக்

கொன்று கலகம் செய்து கொண்டன. தங்களுள் யார் மிகச் சிறந்தவர் என்பதைக் கூறும்படி, பிரும்மதேவனிடம் கேட்டுக் கொண்டன. பிரும்மதேவனும் உங்களுள் எது இவ்வுடலைவிட்டு வெளியில் கிளம்பினால், இவ்வுடல் அமங்கலமாக ஆகுமோ, அதுவே சிறந்தது என்று நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார். பிரும்மதேவன் கூறியதை அனுசரித்து ஒவ்வொரு புலனும், ஓராண்டுக்காலம், உடலைவிட்டு வெளியே சென்றது. எனினும் அவ்வுடலுக்கு எவ்விதக் கேடும் ஏற்படவில்லை. அமங்கலமும் இல்லை. முடிவில் மிக முக்கியமான பிராணன் உடலைவிட்டு வெளிப்புறப்பட்டது. அப்பொழுது, புலன்கள் யாவும் கூடவே புறப்பட்டன. உடல் அமங்கலமாயிற்று. அதனால் பிராணனே சிறந்தது என்று தீர்மானம் ஏற்பட்டது. முன்போல் புலன்களும் பிராணனும் உடலில் புகுந்தன. வாக்கு முதலான புலன்களைக் காட்டிலும், பிராணன் சிறந்தது என்ற விஷயமானது 'பிரச்சனோபநிஷத்', 2-வது பிரச்சனம் 4-வது வாக்கியத்திலும், சாந்தோக்ய உபநிஷத், 5-வது அத்யாயம், 1-வது கண்டத்திலும், ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத், 6-வது அத்யாயம், 1-வது கண்டத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதையனுசரித்து, நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள், கிருஷ்ணனை பிராணனுக்கு இணையாகவும், கோபாலர்களை வாக்கு முதலிய புலன்களுக்கு இணையாகவும் கூறியுள்ளார்கள்.

श्लो ॥

वीथ्यां वीथ्यां ब्रजभुवि सुखं पर्यटन्तं मुकुन्दम्
 मध्ये मध्ये हृतदधिपयः पाययन्तं पिबन्तम् ।
 बुद्धौ बुद्धावहमहमिति स्वान्तमाभासयन्तम्
 भूयो भूयस्सुतमनुनयन्त्याह चेदं यशोदा ॥57॥

ச்லோ—57

வீத்யாம் வீத்யாம் வ்ரஜபுவி ஸுகம் பர்யடந்தம் முகுந்தம்
 மத்யே மத்யே ஹ்ருதததிபய: பாயயந்தம் பிபந்தம் |
 புத்தௌ புத்தாவஹமஹமிதி ஸ்வாந்தமாபாஸயந்தம்
 பூயோ பூயஸ்ஸுதமனுநயந்த்யாஹு சேதம் யசோதா ||

செ—57

ஆயர்பாடியில் ஒவ்வொரு தெருவிலும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறிதும் சிரமமின்றி சென்று கொண்டு இடையிடையே தயிர், பால் இவைகளை தானும் அருந்தி, கோபாலர்கள், பூனை முதலிய பிராணிகள் ஆகியவர்களையும் வேண்டியபடி அருந்தும்படிச் செய்து கொண்டும், பாலகிருஷ்ண வடிவத்தில் தோற்றமளிக்கும் முகுந்தனான (விடுதலை விரும்புகிறவர்களுக்கு விடுதலை அளிப்பவர், மோக்ஷத்தை விரும்பும் அடியார்களுக்கு மோக்ஷத்தை அளிப்பவர்) பரமாத்மா, கோகுலத்தில் கோபியர் வீடுகள் அனைத்திலும் கோபியர் அனைவராலும் காணப்பட்டார், என்ற லீலையால் இவ்வுலகில் மாந்தர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய உள்ளங்களில் நான், நான் என்ற ஒரே விதமான எண்ணத்திற்கு இலக்காக இருப்பவன், நான் ஒருவனே என்பதை விளக்குகின்றார். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தன் மைந்தனான பாலகிருஷ்ணனை மிக்க புண்ணியம் செய்தவளான அன்னை யசோதையானவள் மீண்டும், மீண்டும் அன்புடன் அழைத்து பின்வருமாறு கூறினாள்.

गीतं - 23 ॥

काम्भोजी - चापु ॥

प ॥ आयाहि माधव माधव हेकृष्ण आयाहि ॥

सङ्गवसमयेऽतीते	सवितरि मध्यमागते
मङ्गलाचारोचिते त्वयि	
अङ्गजसलिलावृते	अधिकश्रमसञ्जाते
अङ्गजखेलनैरलन्ते ॥1॥	॥ आयाहि ॥

चन्द्रमण्डलसमान- चारुदधिखण्डफेन-
 सान्द्रनवनीताद्याहारं
 मन्दिरे मम गृहाण मञ्जुलनूपुराभरण
 सुन्दर सुखय सादरं ॥2॥ ॥ आयाहि ॥

पल्लवादतिकोमल- पादपङ्कजयुगळ
 मल्लिकाजाजिसौगन्धित-
 फुल्लपङ्केरुहदळ- भूतिनेत्र सुकपोल
 वल्लवीमानसालङ्कार ॥3॥ ॥ आयाहि ॥

आलोलमणिकुण्डल अनवद्यमौक्तिकजाल
 बालभावखेलनलोल
 नलिनसुन्दरनाभ नवनीताहारविलोभ
 नारायणतीर्थसुलभ ॥4॥ ॥ आयाहि ॥

கீதம்-23

காம்போஜி—சாபு

- ப. ஆயாஹி மாதவ மாதவ ஹே க்ருஷ்ண ஆயாஹி
1. ஸங்கவஸமயேSதீதே ஸவிதரி மத்யமாகதே
 மங்களாசாரோசிதே த்வயி
 அங்கஜஸலிலாவ்ருதே அதிகசர்மஸஞ்ஜாதே
 அங்கஜகேலனரலந்தே || (ஆயாஹி)
  2. சந்த்ரமண்டலஸமான சாருததிகண்டபேன-
 ஸாந்த்ரநவநீதாத்யாஹாரம்
 மந்திரே மம க்ருஹாண மஞ்ஜுளநூபுராபரண
 ஸுந்தர ஸுகய ஸாதரம் || (ஆயாஹி)
  3. பல்லவாததிகோமள- பாதபங்கஜயுகள
 மல்லிகாஜாஜிஸௌகந்தித-
 புல்லபங்கேருஹதள- பூதிநேத்ர ஸுகபோல
 வல்லவீமாநஸாலங்கார || (ஆயாஹி)

4. ஆலோலமணிகுண்டல அனவத்யமௌக்திகஜால-
பாலபாவகேலனலோல
நளினஸுந்தரநாப நவநீதாஹாரவிலோப
நாராயணதீர்த்தஸூலப || (ஆயாஹி)

கீர்த்தனம்—23

- ப. லக்ஷ்மியின் மணாளா! ஹே, கிருஷ்ணா, அருகாமை யில் வருவாயாக.
1. காலை நேரம் கழிந்து விட்டது; கதிரவன் வானத்தில் நடுவே வந்துவிட்டான். மங்கள நீரில் நீராடி புத்தாடை உடுத்தி சிறந்த அணிகளால் உனது திருமேனியானது அழகுறச் செய்யப்பட வேண்டும். அளவுக்கு மீறிய விளையாட்டால் உன் உடலானது வியர்வை ஜலத்தால் நனைந்துவிட்டது, குழந்தாய், விளையாட்டுக்களை இத்துடன் நிறுத்துவாயாக. (அருகில் வருவாயாக)
2. சந்திரனைப்போல் மிக்க அழகு வாய்ந்த திருமுகத்தவனே, வீட்டிற்கு வந்து என்னால் தரப்படும் மிக்க ருசியுள்ள, பாறை போன்ற கட்டியான தயிர், இப்பொழுது கடைந்த நுரையுடன் கூடிய வெண்ணெய் முதலிய உணவுகளை உட்கொள்வாயாக. மிக்க அழகுடன் கூடியதும், ஒலிக்கின்றதுமான காற்சிலம்பை அணிந்து மிகுந்த அழகுடன் விளங்குபவனே அன்புடன் அருகாமை யில் வந்து, என்னை இன்புறச் செய்வாயாக.
3. இளந்தளிரைக் காட்டிலும் மிகவும் மெல்லியதும், அழகு வாய்ந்ததுமான இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை உடையவனே, மல்லி, ஜாதி முதலிய நறுமணம் பொருந்திய மலர்களை அணிந்திருப்பத னால், நறுமணத்துடன் கூடியவனே, நன்கு மலர்ந்த தாமரை மலரின் இதழ்போன்று சோபை வாய்ந்த விழிகளை உடையவனே, அழகிய கன்னங்களை

உடையவனே, கோபியர்கள் உள்ளங்களை அணிகள் போன்று அலங்கரித்து மகிழ்ச்சி தருபவனே, (அருகில் வருவாயாக).

4. காதுகளில் அங்கும் இங்கும் அலைகின்ற குண்டலங்களை அணிந்திருப்பவனே, குற்றமற்ற நல் முத்துக்களால் ஆன மாலையை அணிந்திருப்பவனே, சிறிய குழந்தைகளுக்கு உரிய விளையாட்டில் மிகவும் ஆசை கொண்டவனே, தனது ¹நாபியில் அழகிய தாமரைப் பூவை வைத்திருப்பவனே, வெண்ணெயை உட்கொள்வதில் மிக்க ஆசையுள்ளவனே, சிறந்த பக்திமானான ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் எளிதில் அடையப்பட்டவனே, (அருகில் வருவாயாக).

(விளக்கம்-1) நலினசுந்தரநாம - ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில், தேவகியிடம் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தோன்றும்போது, கார்மேகத்தின் நிறம், சங்கு, சக்கரம், கதை முதலியவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் நான்கு கைகள், ஸ்ரீவத்ஸம் என்று மார்பில் துலங்குகின்ற மச்சம், கௌஸ்துபம் அணிந்த கழுத்து, மஞ்சள் பட்டை உடுத்திய இடை, விலைமதிக்க முடியாத வைடூரியத்தால் செய்யப்பட்ட கிரீடம், குண்டலம் இவைகளின் ஒளியுடன் சேர்ந்த கேச பாசங்கள், கைகளில் வளைகள், தோள்களில் அங்கதம் என்ற அணிகள், இடையில் ஒட்டியாணம் என்ற ஆபரணம், தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய கண்கள், இவ்விதம் சிறிய குழந்தை வடிவத்தில் தோன்றிய பரமனை வஸுதேவர் கண்டு களித்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, **बालकं अम्बुजेक्षणं** என்ற இரண்டு சொற்களால் குழந்தையின் நாபியிலிருந்து தோன்றிய தாமரைப் பூவிலிருக்கும் சிறு குழந்தை வடிவமான பிரம்ம தேவனை, கண்ணன் கண்ணால் பார்த்தார் என்று பெரியோர்கள் பொருள் கூறியுள்ளனர். எனவே இப்பெரியோர்களின் கூற்றை அனுசரித்து, ஸ்ரீநாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள் **नलिनसुन्दरनाम** என்ற சொல்லால் கண்ணனுடைய நாபியில் தாமரை மலர் இருப்பதாகக் கூறியதை அறியவேண்டும்.

श्लो ॥

022

इत्येवं प्रार्थयन्ती सा गोविन्दं नन्दनन्दनम् ।
यशसा पूरयन्त्येषा यशोदा जगृहे जगत् ॥58॥

आनीय स्वगृहं बालं सबलं बालवत्सला ।
नीलमेघनिभाकारं यशोदा समतोषयत् ॥59॥

कदाचिदौद्धत्य¹ मनन्तवीर्ये
हरौ विलोक्याप्रतिमं यशोदा ।

बबन्ध दाम्ना तमशेषबन्धु-
मुखले बालविलासलोलम् ॥60॥

आकृष्योलूखलं तस्मात् यमलार्जुनमध्यगः ।
बभञ्ज बलवान् कृष्णः तावर्जुनतरू हरिः ॥61॥

नारदमुनिवरशापात् यमलार्जुनवृक्षभावमापन्नौ ।
यक्षसुतौ सविचित्रं दाम्नाबद्धोप्यमोचयद्वन्धात् ॥62॥

சீலோ—58-62

இத்யேவம் ப்ரார்த்தயந்தீ ஸா
கோவிந்தம் நந்தநந்தனம் |
யசஸா பூரயந்த்யேஷா
யசோதா ஜக்ருஹே ஜகத் ||

ஆநீய ஸ்வக்ருஹம் பாலம் ஸபலம் பாலவத்ஸலா |
நீலமேகநிபாகாரம் யசோதா ஸமதோஷயத் ||

கதாசிதௌத்தய¹ மனந்தவீர்யே
ஹரௌ விலோக்யாப்ரதிமம் யசோதா |
பபந்த தாம்னா தமசேஷபந்து-
முலூகலே பாலவிலாஸலோலம் ||

ஆக்ருஷ்யோலூகலம் தஸ்மாத்
யமளார்ஜுனமத்யக: |

பபஞ்ஜ பலவான் க்ருஷ்ண:
 தாவர்ஜுனதரு ஹரி: ||
 நாரதமுனிவரசாபாத்² யமளார்ஜுன
 வ்ருக்ஷபாவமாபந்நெள |
 யக்ஷஸுதௌ ஸவிசித்ரம் தாம்னா-
 பத்தோப்யமோசயத்பந்தாத் ||

செ—58-62

நந்தகோபரின் மைந்தனான கோவிந்தன் என்று புகழ்பெற்ற பாலகிருஷ்ணனை மேலே கூறியபடி அன்புடன் அழைக்கிறவளான யசோதையானவள், 'பரமாத்வான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் யசோதைக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறான்' என்ற அரிய பெரிய புகழை பார் எங்கும் பரவச் செய்து, அவரைத் தன் வசம் ஆக்கிக் கொண்டாள்.

தன் குழந்தையிடத்து மிக்க அன்புகொண்டு யசோதையானவள் கார்மேகம் போன்று திருமேனியுடையவனும், சிறிய குழந்தையுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பலராமனுடன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து அவர்களை சந்தோஷப்படுத்தினாள்.

ஒரு சமயம் யசோதையானவள் முடிவில்லாத பராக்ரமம் வாய்ந்தவரான பாலகிருஷ்ணனிடத்தில் இணையில்லாத¹ அடங்காத்தன்மையைக் கண்டு சிறிய குழந்தைகளுக்குரிய கேளிக்கைகள் புரிந்தவனும் உலகத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் வேண்டிய உபகாரம் செய்யும் உறவினனுமான அந்த பாலகிருஷ்ணனை உரலில் கயிறுகளால் கட்டினாள்.

மிகுந்த வீரம் படைத்தவரும், (அடியார்களுடைய) துன்பங்களை அகற்றுபவருமான, உரலில் கட்டுண்ட அந்த கிருஷ்ணபரமாத்மா, நந்தகோபருடைய வீட்டிலிருந்து உரலை இழுத்துச் சென்று, பக்கத்தில் வளர்ந்திருக்கும் இரண்டு மருத மரங்களுக்கு இடையே சென்று, அந்த இரண்டு மருத மரங்களையும் முறித்துத் தள்ளினார்.

(பிரம்ம தேவனின் புத்திரனும், தேவரிஷியுமான) மாமுனிவர் நாரதரின் சாபத்தால்² குபேரனுடைய மைந்தர்களான நளகூபரன், மணிகர்வன் என்ற இரண்டு பேர்களும், கோகுலத்தில் இரண்டு மருத மரங்களாக முளைத்தனர். (அங்ஙனம் சாபத்தால்) கட்டுண்டவர்களாக இருக்கும் குபேரனுடைய பிள்ளைகளை கண்ணன் தான் உரலில் கண்டுண்டவனாக இருப்பினும், (அவர்களை சாபம் ஆகிற) கட்டிலிருந்து விடுவித்தார் இது மிகவும் ஆச்சரியமானது.

(விளக்கம்-1) औदत्यं —கோகுலத்தில், ஒரு சமயம் பெரிய பாத்திரத்தில் தயிர்களை நிரப்பி யசோதையானவள் மத்தைக் கொண்டு கடைந்து கொண்டிருந்தாள். அச்சமயம், தாய்ப்பால் குடிக்கும் ஆவல் கொண்டு கிருஷ்ணன் தயிர்ப் பாத்திரத்தில் உள்ள மத்தை அசையாதபடி பிடித்து நிறுத்திக் கொண்டு பால் கொடுக்கும்படி யசோதையை வற்புறுத்தினார். யசோதையும், தயிர் கடைவதை நிறுத்தி குழந்தை கிருஷ்ணனுக்கு பால் கொடுத்தாள். அந்தச் சமயத்தில் வீட்டினுள் அடுப்பில் பெரிய பாத்திரத்தில் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் பாலானது பொங்கி வழிவதை மணத்தினால் உணர்ந்து கொண்டு, பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் கண்ணனை, பால் கொடுப்பதை நிறுத்தி, விட்டு விட்டு, அடுப்பில் இருக்கும் பால் பாத்திரத்தை கவனிக்கச் சென்றாள். அப்பொழுது கண்ணன் தனக்கு பாலை முழுதும் கொடுக்காமல் அன்னை சென்று விட்டாள் என்ற கோபத்தில் அந்த மத்துக்கம்பினால் தயிர்ப்பானையை உடைத்து, நந்தகோபருடைய கிருஹத்தை ஒரு சிறிய பாற்கடலைப் போன்று செய்து, கை நிறைய வெண்ணெயை எடுத்துக்கொண்டு, தான் நிரம்ப வெண்ணெயை உண்டுகொண்டும், தனிமையான ஓர் இடத்தில் உரலின் மேல் அமர்ந்து கொண்டு, அங்குள்ள பூனை, குரங்கு முதலிய ஜந்துக்களுக்கு அளித்துக் கொண்டும் இருந்தார். யசோதை பால் பாத்திரத்தை இறக்கி வைத்து விட்டு வந்து, தயிர்ப்பானை உடைந்திருப்பதைக் கண்டு, கண்ணனிடம் அன்பு கொண்டவள் ஆயினும், சிறிது சினங்கொண்டு, எந்த உரல் மீது அமர்ந்து கொண்டு பூனை முதலிய ஜந்துக்களுக்கு வெண்ணெயை அளித்தாரோ அந்த உரலிலேயே அவரைக் கட்டினாள்.

இந்தச் சம்பவத்தை பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம் கூறுகிறது. கண்ணன் தயிர்ப்பானையை உடைத்ததே, அவனுடைய 'அடங்காத்தனம், औद्धत्य' என்று இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

(விளக்கம்-2) नारदमुनिवराशापात् - ஒரு சமயம், குபேரனுடைய மைந்தர்களான நளகூபரன், மணிகர்வன், இருவரும் தங்களுடைய ஸ்த்ரீகளுடன் வஸ்த்ரம் இல்லாதவர்களாக ஜலகரீடை செய்தனர். அச்சமயம் மாமுனிவர், நாரதர் அவ்வழி வந்தார். அவரைக் கண்டவுடன் வெட்கம் அடைந்த பெண்கள் ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டனர். குபேரனுடைய மைந்தர்கள் மிகுந்த கொழுப்பால் வஸ்த்ரம் இல்லாமலேயே ஜலத்தில் இருந்தனர். அந்தச் செயலைக் கண்டு சினங்கொண்ட நாரதமுனிவர், வஸ்த்ரம் இல்லாமல் இருக்கும் நீங்கள் அது தேவைப்படாத மரங்களாகவே பலநூறு ஆண்டுகள் இருந்து விடுங்கள் என்று அவர்களைச் சபித்தார். வருத்தமுற்றவர்களான குபேரனுடைய மைந்தர்கள், முனிவரை வணங்கித் துதித்து சாபவிமோசனம் கேட்டு வேண்டிக் கொண்டனர். அப்பொழுது முனிவர், எப்பொழுதும் ஸ்ரீநாராயணன் ஸ்ரீகிருஷ்ண வடிவத்தில் கோகுலத்தில் தோன்றுவாரோ, அப்பொழுது அவர் மூலம் நீங்கள் சாபத்திலிருந்து விடுபடுவீர்கள் என்று கூறினார். (இவ்விதம் பாகவதம் கூறுகிறது. 10-வது ஸ்கந்தம், அத்யாயம் 10, ஸ்லோகம் 2 முதல் 22 வரை உள்ள ஸ்லோகங்களில் கூறுகிறது.)

अथ शापविमुक्तयोर्दक्षसुतयोरागमनं गीयते ॥

அத சாபவிமுத்தயோர்யக்ஷஸுதயோராகமனம் கீயதே ॥

பின்னர் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களான நளகூபரன், மணிகர்வன் என்ற குபேரனின் மைந்தர்களுடைய வருகை கானம் செய்யப்படுகிறது.

दरु - 15 ॥

दरु - काम्भोजी - आदि ॥

वृक्षभाववन्धमुक्तौ कृष्णेन
यक्षसुतावनुरक्तौ

लक्षितविषयविरक्तौ सततं
लक्ष्मीपतिपादभक्तौ
प्रक्षीणकल्मषभारतया हरि-
भक्तिसुधारसगिरमुद्गिरन्तौ ॥

தரு—15

தரு—காம்போஜி—ஆதி ॥

வ்ருக்ஷபாவபந்தமுக்தௌ க்ருஷ்ணேன
யக்ஷஸுதாவனுரக்தௌ
லக்ஷிதவிஷயவிரக்தௌ ஸததம்
லக்ஷ்மீபதிபாதபக்தௌ
ப்ரக்ஷீணகல்மஷபாரதயா ஹரி-
பக்தஸுதாரஸகிரமுத்திரந்தௌ ॥

தரு—15

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவினால் மருத மரங்கள் என்ற தளைகளிலிருந்து விடுபட்டவர்களும் யக்ஷராஜனான குபேரனுடைய மைந்தர்களும் ஆன இருவரும் ஒருவருக் கொருவர், மிக்க நட்புக் கொண்டவர்களாகவும், காணப் படும் உலக விஷயத்தில் மிக்க வெறுப்பு அடைந்தவர்களாகவும், எப்பொழுதும் திருமகளின் கணவரான நாராயணனின் திருவடிகளில் சிறந்த பக்தியை உடையவர்களாகவும், பாவக் கூட்டங்கள் அனைத்தும் அழிந்தமையால் ஸ்ரீநாராயணனிடத்தில் பக்தியாகிற அமுத ரஸத்தை வர்ஷிக்கும் சொற்களைக் கூறினார்கள்.

श्लो ॥

तन्तुषुवतुरत्यन्तं सन्तुष्टौ दिव्यसुन्दरौ ।
कुबेरतनयौ यक्षौ दामोदरमरिन्दमम् ॥63॥

சீலோ—63

தந்துஷ்டுவதுரத்யந்தம்
ஸந்துஷ்டௌ திவ்யஸுந்தரௌ |
குபேரதனயௌ யக்ஷௌ
தாமோதரமரிந்தமம் ||

செ—63

இவ்விதம் மிகவும் மகிழ்ச்சி பெற்றவர்களும், மிகவும் அழகு வாய்ந்தவர்களும், குபேரனுடைய மைந்தர்களுமான நளகூபரன், மணிகர்வன் என்ற இருவரும், பகைவர்களை அறவே அழிப்பவரும், (தனது அன்னை யசோதையின் பக்திக்கு கட்டுப்பட்டு அவளால் கட்டப்பட்ட) கயிறுடன் கூடிய வயிறை உடையவருமான ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்து துதித்தனர்.

गातं-24

कल्याणि - त्रिपुट ॥

श्रीकृष्ण

प ॥ दामोदर तावकपरभावमहं सदा जाने ॥

अनु ॥ श्यामधामन् भूमन् सामादि-
सर्वनिगमावसाने ॥ ॥ दामोदर ॥

¹पुण्डरीकपुरमध्यपुरुषभावेन सिद्धम्
चण्डभानुकोटिप्रकाशचिद्धनाकाशम्
पण्डितपरिभावितं पापसंघविवर्जितम्
खण्डितमायाविलासं कारणाखण्डानन्दरसम् ॥1॥

॥ दामोदर ॥

²सत्यकामादिगुणकं सर्वहृदयाभासकम्
नित्यमङ्गलनिवहं निर्गतमोहम्

प्रत्ययबाधितशोकं प्रतिभासितसर्वलोकम्
मृत्युजन्मादिविरहं सत्यलोकादिसर्वदेहम् ॥2॥

॥ दामोदर ॥

कमलासनादिगीतं कामयानादिफलितम्³
श्रीमदशेषविभवं धीरानुभाव्यम्
समरसतया नित्यं विमलयोगिविदितम्
अमररम्यश्रीगोकुलकमनीयगोपालशरीरम् ॥3॥

॥ दामोदर ॥

नरकभयवारकं नामरूपनिर्वाहकम्⁴
परिपूर्णानन्ददायकं भक्ताधारकम्
सुरगुरुगीतमेकं सूदितासुरनायकम्
वरनारायणतीर्थवन्दितपादपद्मकम् ॥4॥

॥ दामोदर ॥

கீதம்-24

கல்யாணி—த்ருபுட

ப. தாமோதர தாவகபரபாவமஹம் ஸதா ஜானே ॥

அனு. ச்யாமதாமன் பூமன் ஸாமாதி-
ஸர்வநிகமாவஸானே ॥

(தாமோதர)

1. புண்டரீகபுரமத்யபுருஷபாவேன ஸித்தம்
சண்டபானுகோடிப்ரகாசசித்தகனாகாசம்
பண்டிதபரிபாவிதம் பாபஸங்கவிவர்ஜிதம்
கண்டிதமாயாவிலாஸம் காரணாகண்டாநந்தரஸம் (தாமோதர)

2. ஸத்யகாமாதிகுணகம் ஸர்வஹ்ருதயாபாஸகம்
நித்யமங்களநிவஹம் நிரகதமோஹம்
ப்ரத்யயபாதிதசோகம் ப்ரதிபாஸிதஸர்வலோகம்
ம்ருத்யுஜன்மாதிவிரஹம் ஸத்யலோகாதிஸர்வதே ஹம் ॥

(தாமோதர)

3. ³கமலாஸனாதிகீதம் காமயாநாதிபலிதம்
ஸ்ரீமதசேஷவிபவம் தீரானுபாவ்யம்
ஸமரஸதயா நித்யம் விமலயோகிவிதிதம்
அமரரம்யஸ்ரீகோகுலகமநீயகோபாலசரீரம் || (தாமோதர)
4. நரகபயவாரகம் நாமரூபநிர்வாஹகம்⁴
பரிபூர்ணானந்ததாயகம் பக்தாதாரகம்
ஸூரகுருகீதமேகம் ஸூதிதாஸூரநாயகம்
வரநாராயணதீர்த்தவந்திதபாதபத்மகம் || (தாமோதர)

கீர்த்தனம்—24

ப. ஹே, தாமோதரா, ஹே, கிருஷ்ணா, கருத்த
அனு. திருமேனியை உடையவரே, ^{வாழ்க}எங்கும் எல்லாமாக ^{நீ}
நிறைந்திருப்பவரே, தங்களுடைய உண்மையான
உயர்ந்ததான மேன்மையை எப்பொழுதும் நான்
அறிகிறேன்.

1. ஸாமவேதம், முதலான எல்லா வேதங்களின்
முடிவில் கூறப்பட்ட பிரும்மமே ஆயினும்
பிரும்மபுரம் என்ற மனித உடலில் தாமரைப் பூவின்
வடிவம் தாங்கிய மாமிசமயமான இருதயம் என்ற
மாளிகையில் பரம புருஷனாக இருப்பவரும், அதிகம்
பிரகாசம் உள்ள கோடி சூரியர்களின் ஒளிகள்
போன்று மிகுந்த ஒளியுடன் கூடிய ஞானகனமான
ஆகாயமாய் இருப்பவரும், மாயையால் ஏற்படும்
ஏமாற்றங்களை அறவே அழிப்பவரும், அனைத்
திற்கும் காரணமாகவும், எங்கும் நிறைந்த ஆனந்த
வடிவராகவும் இருக்கும் (தங்களுடைய உண்மை
யான, உணர்ந்ததான மேன்மையை எப்பொழுதும்
நான் அறிகின்றேன்).

(விளக்கம்-1) (புஷ்டரீகபுரமஃ) சாந்தோக்ய உபநிஷத் 8-1-1-ல் அथ
यदिद-मस्मिन्ब्रह्मपुरे दहर्षं पुष्टरीकं वेदम || என்ற வாக்கியத்தின் பொருள்
இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

2. வீணாகாத ஆசையை உடையவர் என்பது முதலான நற்குணங்கள் நிறைந்தவரும், எல்லா உயிர்களுடைய வும் உள்ளங்களில் இருந்துகொண்டு அனைத்தையும் துலங்கும்படி செய்பவரும், தான் இருக்கும் இடங்களில் எப்பொழுதும் நன்மைகளை அளிப்பவரும், எப்பொழுதும் மயக்கமற்றவரும், 'நான் ஒருவனே உண்மையாய் இருப்பவன்' என்ற உண்மை யறிவால் துன்பத்தை தன்னிடம் வராதபடி செய்பவரும், பதினான்கு உலகங்களையும் ப்ரகாசிக்கும்படி செய்கின்றவரும், பிறப்பு, இறப்பு முதலான மாறுதல்களை அடையாதவரும், சத்ய லோகம் முதல் பாதாள லோகம் வரையில் உள்ள பதினான்கு உலகங்களையும் தன் உடலாகக் கொண்டவருமான, (தங்களுடைய உயர்ந்ததான மேன்மையை எப்பொழுதும் நான் அறிகின்றேன்).

(விளக்கம்-2) (सत्यकामादिगुणकं) சாந்தோக்யம் 8-7-1-ல் य आत्मऽपहतपाप्मा सत्यकामः सत्यसङ्कल्पः सौऽन्वेष्टव्यः ॥ என்று ஸாமவேத உபநிஷத்தில் கூறிய பொருள் இதில் அடங்கியுள்ளது.

3. பிரம்மதேவன் முதலிய வானவர்களால் துதித்துப் பாடப்பட்டவரும், ஆசை, அச்சம், வெறுப்பு, உறவு, நட்பு, பேரன்பாகிற பக்தி ஆகிய வழிகளில் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிப்பவரும், குறைவில்லாத எல்லாவிதமான ஐச்வர்யங்கள் நிறைந்தவரும், தூய்மையான ஆத்ம ஞானம் பெற்ற பெரிய அறிஞர்களால் உணரத் தகுந்தவரும், தூய்மை வாய்ந்த உள்ளம் படைத்த யோகிகளால் எங்கும் சமமான பேரானந்த வடிவனாக அறியப்பட்டவரும், வானவர்களுடைய உள்ளங்களைக் கவருகின்றதும், மிக்க செழிப்புடன் சோபிக்கும் கோகுலம் என்னும் இடத்தில் இடையர் வடிவம் தாங்கியவராகவும் உள்ள (தங்களுடைய

உயர்ந்ததான மேன்மையை எப்பொழுதும் நான் அறிகின்றேன்).

(விளக்கம்-3) (காமயானாதிபலித்) பாகவதம் 7-1-30-ல் உள்ள பொருள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

गोप्यः कामाद्भयात्कम्सो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ।

सम्बन्धादृष्णायः स्नेहायूयं भक्त्या वयं विभो ॥

4. நரகத்தில் ஏற்படும் அச்சத்தை வேரோடு அகற்று பவரும், எங்கும் உள்ள பெயர்களையும் ரூபங்களையும் தாங்கி நிற்பவரும், எப்பொழுதும் நிறைவுடன் கூடிய பேரானந்தத்தை அளிப்பவரும், தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு உறுதுணையாய் இருப்பவரும், தேவகுருவான பிரகஸ்பதியால் புகழ்ந்து கூறப்பட்டவரும், ஒருவராகவே இருப்பவரும், அஸுரத் தலைவர்களை அழித்தவரும், சிறந்த ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் வணங்கப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளை உடையவராகவும் உள்ள (தங்களுடைய உண்மையான, உயர்ந்ததான மேன்மையை எப்பொழுதும் நான் அறிகின்றேன்).

(விளக்கம்-4) (நாமரூபநிர்வாகம்) அகாஷோ ஹ வை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா । தே யதந்தரா தத்ப்ரஹா । என்ற சாந்தோக்யம் 8-14-1 வாக்யத்தில் உள்ள பொருள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

श्लो ॥

देवं ब्रह्मापुरान्तःस्थं पुण्डरीकान्तरस्थितम् ।

चिदाकाशं जगद्धीजं वासुदेवं समाश्रये ॥64॥

भगवति यमलार्जुनस्य भङ्गम्

कृतवति गोकुलवासिभिर्यशोदा ।

सपदि निजकृपाविमुक्तबन्धम्

हृदि परिरभ्य चकार मङ्गलानि ॥65॥

சீலோ—64-65

தேவம் ப்ரம்மபுராந்த:ஸ்தம்
 புண்டரீகாந்தரஸ்திதம் |
 சிதாகாசம் ஜகத்பீஜம்
 வாஸுதேவம் ஸமாச்யே ||
 பகவதி யமளார்ஜுனஸ்ய பங்கம்
 க்ருதவதி கோகுலவாஸிபிர்யசோதா |
 ஸபதி நிஜக்ருபாவிமுக்தபந்தம்
 ஹ்ருதி பரிரப்ய சகார மங்களானி ||

செ—64-65

பிரம்மபுரம் என்று மறைகளில் கூறப்படும் உடலில், தாமரை மலர் போன்று இருக்கும் இருதயத்தின் நடுவே இருப்பவரும், சைதன்ய ஆகாசமாய் இருப்பவரும், இவ்வுலகத்தின் மூலகாரணமாய் இருக்கின்றவருமான வாஸுதேவன் என்கின்ற பரமாத்மாவைப் புகலிடமாய் அடைகின்றேன்.

உரலில் கட்டப்பட்ட கண்ணனால் இரண்டு மருத மரங்கள் முறித்துத் தள்ளப்பட்டன என்று கோகுலத்தில் வாழும் கோபியர், கோபாலர் இவர்களால், அறிவிக்கப் பட்டவுடன், யசோதையானவள் உடனேயே மிக்க இரக்கம் கொண்டவளாய் கண்ணனை உரலிலிருந்து விடுவித்து அன்புடன் மார்பில் அணைத்துக்கொண்டு அவர்களுடன் கண்ணனின் மேன்மைக்கான சப காரியங்களைச் செய்தாள்.

गद्यं - 18 ||

வசுதேவன்

अथ कदाचि-दरविन्दलोचने भगवति वासुदेवे सबले गोपबाल-
 बृन्द - परानन्द - सुधा - महोदधि - पूर्ण - शशाङ्क - बिम्बे स्वकुक्षि
 - परिरक्षिता - नेक-कोटि ब्रह्माण्ड-नायके कृत्रिम-मानुष-बाल-
 चापलेन सन्दर्शित-मृद्भक्षणादि चरिते सुचरिते विहरति

तदीय-लीला-विलसित-तच्चरितं बलभद्रमुखा-दाकर्ण्य
स्वकीय-बाल-हितैक्षिणी दण्डोद्यत-करा सन्ताडयन्तीव तत्सविध-
मागता यशोदा भयादिव मुखविदारणं कुर्वति तस्मिन् सकलमपि
जगदण्ड - मात्मानं च सविस्मय - मवलोकयामास ॥

கத்யம்—18

அத கதாசி-தரவிந்தலோசனே பகவதி வாஸுதேவே
ஸபலே கோபபாலப்ருந்த-பராநந்த-ஸுதா-மஹோத்தி-
பூர்ண-சசாங்க-பிம்பே ஸ்வகுக்ஷி-பரிரக்ஷிதா-நேககோடி-
ப்ரம்மாண்ட-நாயகே க்ருத்ரிம-மானுஷ-பால-சாபலேன
ஸந்தர்சித ம்ருத்பக்ஷணாதிசரிதே ஸுசரிதே விஹரதி
ததீய-லீலாவிஸித-தச்சரிதம் பலபத்ரமுகா-தாசர்ண்ய
ஸ்வகீய-பால-ஹிதைக்ஷிணீ தண்டோத்யதகரா ஸந்தாட
யந்தீவ தத்ஸவித-மாகதா யசோதா பயாதிவ
முகவிதாரணம் குர்வதி தஸ்மின் ஸகலமபி ஜகதண்ட-
மாத்த்மாநம் ச ஸவிஸ்மய மவலோகயாமாஸ ॥

சூர்ணிகை—18

பின்னர் ஒரு சமயம் தாமரைக் கண்ணனும், ஆறு
விதமான கல்யாண குணங்களும் நிறைந்தவனும்,
வஸுதேவகுமாரனும், பலராமனுடன் கூடியவனும்,
ஆயர்பாடியில் உள்ள குழந்தைகளின் கூட்டத்தில்
பேராநந்தமாகிய அமுதக் கடலுக்கு முழுமதியாய்
இருப்பவனும், தன்னுடைய வயிற்றிலேயே அனேக கோடி
பிருமாண்டங்களை வைத்து அதைக் காப்பாற்றி அதற்குத்
தலைவனாய் இருப்பவனும், மாயையால் தோற்றுவித்த
மனிதக் குழந்தையின் உருவத்திற்கு உகந்த குழந்தை
புத்தியால் மண்ணைப் புசித்தவனும், தூய்மையான
லீலைகள் புரிந்தவனுமான கண்ணன் கோகுலத்தில்
விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, கண்ணனுடைய
மண்ணைப் புசித்த லீலையை பலராமன் மூலமாக

அறிந்தவளும், தன்னுடைய குழந்தையின் நன்மையை விரும்பியவளும், கையில் ஒரு கம்பை எடுத்துக் கொண்டவளும், கண்ணனை அடிக்கின்றவளாக அவன் அருகாமையில் வந்தவளுமான யசோதையானவள், அச்சத்தால் போல் கண்ணன் தன்னுடைய வாயைத் திறந்து காண்பிக்கும் பொழுது, அதனுள் இவ்வுலகம் அனைத்தையும், தன்னையும் மிக்க ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தவளாய் பார்க்கலானாள்.

श्लो ॥

कर्तारं सर्वलोकानां मायामानुषबालकम् ।
कुक्षौ संरक्षिताशेषमुच्चैस्तौतीति सा हरिम् ॥66॥

ச்லோ—66

கர்த்தாரம் ஸர்வலோகாநாம் மாயாமனுஷபாலகம் |
குக்ஷௌ ஸம்ரக்ஷிதாசேஷமுச்சஸ்தௌதீதி ஸா ஹரிம் ||

செ—66

உலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்தவரும், மாயை யால் மனிதக் குழந்தையின் வடிவத்தை அடைந்தவரும், தன்னுடைய வயிற்றில் பதினான்கு உலகங்களை வைத்துக் காப்பாற்றுகின்றவரும் (பாபத்தையும், துக்கத்தையும் போக்குகின்றவருமான) ஸ்ரீமந்நாராயணனை அந்த யசோதையானவள் மிக்க உரத்த குரலில் (கீழே குறித்த விதம்) துதிக்கலானாள்.

गीतं - 25 ॥

शङ्कराभरणं - त्रिपुट ॥

प ॥ हरिमीडे श्रीहरिमीडे ॥

अनु ॥ गुरुतरासुरभारहरमहमीडे ॥ ॥ हरि ॥

அखिलाण्डकोटिब्रह्माण्डनायक-
मिह निखिलभुवनकर्तारम्
प्रकटितनिजविश्वरूपमनामयं
अघटितघटनाकारम् ॥1॥

॥ हरि ॥

¹स्वर्धाममस्तकं सूर्यचन्द्रनयनं
विध्वस्तमोहमहं
बर्धिताखिलवेदवाचमाशाश्रुति-
मनिलासुमखिलदेहम् ॥2॥

॥ हरि ॥

विश्वहृदयदेशं विपुलमहीचरणं
शाश्वतानन्दघनं
निश्वसितागमनिर्मलविज्ञान-
नित्यकल्याणनिदानम् ॥3॥

॥ हरि ॥

भक्तजनसमूहभद्रदं भवभय-
मुक्तममरमूदुगीतं
मुक्तसङ्गमुनीन्द्रमुक्तिदाननिपुण-
मूलमागमबोधितम् ॥4॥

॥ हरि ॥

तरणिशशिमण्डलकोटिकोटिभास्वरं
अरविन्दभवकारणं
हरिभक्तशिवनारायणतीर्थकृतमिदं
अखिलपातकहरणम् ॥5॥

॥ हरि ॥

கீதம்-25

சங்கராபரணம்—தீபிட

ப. ஹரிமீடே ஸ்ரீஹரிமீடே |

அனு. குருதராஸுரபாரஹரமஹமீடே ||

(ஹரி)

1. அகிலாண்டகோடிப்ரஹ்மாண்ட நாயக-
மிஹ நிகிலபுவனகர்த்தாரம்
ப்ரகடிதநிஜவிச்வரூபமநாமயம்
அகடிதகடனாகாரம் || (ஹரி)
2. ஸ்வர்த்தாமமஸ்தகம் ஸூர்யசந்த்ரநயனம்
வித்வஸ்தமோஹமஹம்
வர்த்திதாகிலவேதவாசமாசாச்ருதி-
மனிலாஸுமகிலதேஹம் || (ஹரி)
3. விச்வஹ்ருதயதேசம் விபுலமஹீசரணம்
சாச்வதாநந்தகனம்
நிச்வஸிதாகமநிர்மலவிக்ஞான-
நித்யகல்யாணநிதானம் || (ஹரி)
4. பக்தஜனஸமுஹபத்ரதம் பவபய-
முக்தமமரம்ருதுகீதம்
முக்தஸங்கமுனீந்த்ரமுக்திதானநிபுண-
மூலமாகமபோதிதம் || (ஹரி)
5. தரணிசசிமண்டலகோடிகோடிபாஸ்வரம்
அரவிந்தபவகாரணம்
ஹரிபக்தசிவநாராயணதீர்த்தக்ருதமிதம்
அகிலபாதகஹரணம் || (ஹரி)

கீர்த்தனம்—25

- ப. (தன்னை வழிபடும் அடியார்களின் பாபத்தையும் துக்கத்தையும் அறவே அழிக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனை) ஹரியை துதிக்கின்றேன்.
- அனு. (பூமிதேவிக்கு) தாங்கமுடியாத சுமையாக இருக்கும் அசுரக் கும்பலை அழித்தவரான தங்களை நான் துதிக்கிறேன்.
1. பல கோடி ஜீவர்கள் நிறைந்த இப்பெரிய பிருமாண்டத்தின் தலைவரும், சகல உலகங்களையும் படைத்தவரும், உலக வடிவமான தன்னுடைய உருவத்தைத் துலங்கும்படி செய்தவரும், மாயையால் மறைந்தவரும், மாந்தர்களால் புரிந்துகொள்ள

முடியாத வகையில் பொருத்தமற்றவைகளைப் பொருத்தமுள்ளதாகச் செய்பவருமான, (ஸ்ரீ ஹரியைத் துதிக்கிறேன்).

2. சொர்க்க உலகத்தை தலையாகவும், ஞாயிறு, திங்கள் இவற்றை கண்களாகக் கொண்டவரும், மயக்க மற்றவரும், மறைகளை ஓங்கி வளரும்படி காப்பாற்றியவரும், திக்குகளை காதுகளாக அடைந்தவரும், எங்கும் பரவியிருக்கும் காற்றை தன் உயிராகக் கொண்டவரும், இவ்வுலகம் அனைத்தையும் தன் உடலில் வைத்து இருப்பவருமான (ஸ்ரீ ஹரியைத் துதிக்கின்றேன்).

(விளக்கம்-1) இந்த கீதம் 25-ல் முண்டகோபநிஷத், 2-1-4 மந்திரத்தில் கூறிய பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चन्द्रसुर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्विवृतास्व वेदाः ।
वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पदभ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतान्तरात्मा ॥**

அதேபோல் ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் 4-4-10 வாக்கியத்தின் பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது.

**अस्य महतो भूतस्य निश्वसितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेदः
सामवेदोऽथर्वाङ्गिरसः ...**

3. எல்லா உயிர்களுடைய உள்ளப்பிரதேசங்களில் இருப்பவரும், பரந்த விசாலமாய் இருக்கும் பூலோகத்தை கால்களாகக் கொண்டவரும் என்றென்றும் இருக்கும் பேரானந்தவடிவரும், மறைகள் அனைத்தையும் தன்னுடைய மூச்சுக் காற்றாகக் கொண்டவரும், என்றென்றும் இருக்கின்ற மங்களங்களுக்கு மூல காரணமாய் இருக்கின்ற வருமான (ஸ்ரீ ஹரியைத் துதிக்கின்றேன்).
4. தன்னை வழிபடும் அடியார்களுடைய கூட்டத்திற்கு நலன்களைத் தருபவரும், பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய ஸம்ஸாரத்தில் தோன்றும் அச்சம் அற்றவரும்,

வானவர்களால் இனிமையாகப் புகழ்ந்து கானம் செய்யப்பட்டவரும், உலகப் பற்றை ஒழித்த சிறந்த முனிவர்களுக்கு கைவல்யத்தை அளிப்பதில் மிகத் திறமை வாய்ந்த முதல் காரணமாய் இருப்பவரும், மறைகளால் உபதேசிக்கப்பட்டவருமான (ஸ்ரீ ஹரியைத் துதிக்கின்றேன்).

5. கதிரவன், சந்திரன் ஆகியவர்களின் பலகோடி மண்டலங்கள் போன்று ஜ்வலிக்கின்றவரும், தனது நாபிப் பிரதேசத்தில் தாமரைப் பூவில் பிரம்ம தேவனை தோற்றுவித்தவருமான (ஸ்ரீ ஹரியைத் துதிக்கின்றேன்). இவ்விதம் கிருஷ்ண பக்தரான ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் இயற்றப்பெற்ற இந்த அழகிய கீதமானது ஆதரவுடன் ச்ரவணம் செய்கின்ற அடியார்கள் அனைவருடையவும் பெரும் கொடிய பாபங்களை அகற்றுவதாகும்.

ஐ ||

गोविन्द घटयानन्दं परमाज्ञायगोचर ।
श्रीनन्दतनयाशेषयोगिध्येयपदाम्बुज ॥67॥

ச்லோ—67

கோவிந்த கடயாநந்தம் பரமாம்நாயகோசர |
ஸ்ரீநந்ததனயாசேஷயோகித்யேயபதாம்புஜ ||

செ—67

மிகச் சிறந்த மறைகளாலேயே அறியத்தகுந்தவரே, உள்ளங்களை முறைப்படி அடக்கிய சிறந்த முனிவர்கள் அனைவருக்கும், உள்ளத்திலேயே தியானம் செய்யத்தகுந்த திருவடித் தாமரைகளை உடையவரே, பெருமை வாய்ந்த நந்தகோபரின் அருமைப் புதல்வரே, பசுக்களையும் வேதங்களையும் புலன்களையும் வேண்டியவாறு காப்பாற்றித் தன் வசம் செய்து கொண்டவரே, பேரானந்தத்தை அருள்வீராக.

गीतं - 26 ॥

भैरवी - झम्पे ॥

प ॥ गोविन्द घटय परमानन्दममृतमिह - हरे ।

अनु ॥ श्रीनन्दतनय बहुयोगीन्द्रसुरविनुत ॥ ॥ गोविन्द ॥

अगणितगुणग्राम	अपरिमितनिजकाम
निगमपरमाराम	निखिलमोहविराम
नगधर घनश्याम	नतजनकुमुदसोम
अघहरण सर्वसम	असुरमण्डलभीम ॥1॥
	॥ गोविन्द ॥

नवमौक्तिकहार	नन्दगोपकुमार
भवबन्धनविदूर	भद्रद सुखाकार
अवनतजनाधार	अनुपमशुभाचार
नवनीतचोर नर-	नारायणवतार ॥2॥
	॥ गोविन्द ॥

परमपुरुषाशेष-	पाल पजरिनतोष
परिहृताखिलदोष-	पतगवाहन शेष-
पर्यङ्क मूढुभाष	परममङ्गलवेष
निरवद्यगोपपुरि-	नियत वरमणिभूष ॥3॥
	॥ गोविन्द ॥

शरदिन्दुसमवदन	शतमन्मथसमान
गुरुतरानन्दघन	कुन्दसुन्दररदन
परिपन्थिगणदलन	पालिताखिलभुवन
सरसनारायणतीर्थ-	सत्यफलदान ॥4॥
	॥ गोविन्द ॥

கீதம்-26

பைரவீ—ஜம்பே

- ப. கோவிந்த கடய பரமானந்தமம்ருதமிஹ-ஹரே ||
 அனு. ஸ்ரீநந்ததநய பஹுயோகீந்த்ரஸூரவினுத || (கோவிந்த)
1. அகணிதகுணக்ராம அபரிமிதநிஜகாம
 நிகமபரமாராம நிகிலமோஹவிராம
 நகதர கனச்யாம நதஜனகுமுதஸோம
 அகஹரண ஸர்வஸம அஸூரமண்டலபீம || (கோவிந்த)
2. நவமௌக்திகஹார நந்தகோபகுமார
 பவபந்தனவிதூர பத்ரத ஸுகாகார
 அவநதஜனாதார அனுபமகபாசார
 நவந்தீசோர நர- நாராயணாவதார || (கோவிந்த)
3. பரமபுருஷாசேஷ- பால பரிஜனதோஷ
 பரிஹ்ருதாகிலதோஷ பதகவாஹன சேஷ-
 பர்யங்க ம்ருதுபாஷ பரமமங்களவேஷ
 நிரவத்யகோபபுரி- நியத வரமணிபூஷ || (கோவிந்த)
4. சரதிந்துஸமவதன சதமன்மதஸமான
 குருதராநந்தகன குந்தஸூந்தராதன
 பரிபந்திகணதளன பாலிதாகிலபுவன
 ஸரஸநாராயணதீர்த்த ஸத்யபலதான || (கோவிந்த)

கீர்த்தனம்—26

- ப. ஹே, கோவிந்தா! ஸ்ரீநந்தகோபரின் மைந்தரே, சிறந்த
 அனு. யோகிகளாலும், வானவர்களாலும், பல தடவைகள்
 புகழ்ந்து துதிக்கப்பட்டவரே, நிகரற்ற பேரானந்த
 மாகிற அமுதத்தை அடையும்படிச் செய்வீராக.
1. கணக்கில் அடங்காத நற்குணங்கள் நிறைந்தவரே,
 தன்னை விரும்பி வழிபடும் எண்ணிறந்த அடியார்
 களை உடையவரே, வேதங்கள் அனைத்திற்கும்
 அழகிய பூங்கா போன்று சுகமான இருப்பிடமாய்
 இருப்பவரே, அடியார்களின் மயக்கத்தை
 அழித்தவரே, கோவர்த்தனம் என்கிற மலையைத்

தூக்கியவரே, கார்மேகம் போன்ற திருமேனியை உடையவரே, தன்னை வணங்கி வழிபடும் மாந்தர்களாகிற ஆம்பல் பூக்களுக்கு சந்திரனாக இருப்பவரே, பாபங்களை அகற்றுபவரே, அனைவரிடமும் ஏற்றத்தாழ்வு பாராட்டாமல் இருப்பவரே, அசுரர் கூட்டத்திற்கு அச்சத்தை அளிப்பவரே, (ஹே, கோவிந்தா, பேரானந்தத்தை அடையும்படிச் செய்வீராக).

2. புதிய நன்முத்துக்களால் ஆன மாலையை அணிந்திருப்பவரே, நந்தகோபரின் புதல்வரே, சம்சாரத்தளைகள் அற்றவரே, நலன் தருபவரே, இன்பவடிவமுடையவரே, வணங்கிய பக்தனுக்கு புகலிடமாய் இருப்பவரே, உலகிற்கு கணக்கிலடங்காத நற்செயல்களைப் புரிந்தவரே, கோகுலத்தில் வெண்ணெயைத் திருடுபவரே, நரநாராயணர்களாக (அர்ஜுனன், கிருஷ்ணன்) தோன்றியிருப்பவரே, (ஹே, கோவிந்தா, பேரானந்தத்தை அடையும்படிச் செய்வீராக).
3. நிகரற்ற உத்தம புருஷரே, அனைத்தையும் காப்பாற்று கின்றவரே, பணியாட்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருபவரே, குற்றம் அனைத்தும் அற்றவரே, பறவை அரசனான கருடன் மீது வீற்று இருப்பவரே, அரவரசனைப் படுக்கையாகக் கொண்டவரே, இனிமையாய் பேசுகின்றவரே, ஒப்புயர்வற்ற அணிகள், ஆடைகள் இவற்றை அணிந்திருப்பவரே, குற்றமற்ற கோகுலம் என்னும் பட்டணத்தில் எப்பொழுதும் இருப்பவரே, மிகச் சிறந்த இரத்தினங்களால் ஆன அணிகளை அணிந்திருப்பவரே, (ஹே, கோவிந்தா, பேரானந்தத்தை அடையும்படிச் செய்வீராக).
4. சரத் காலத்து சந்திரனுக்கு இணையான திருமுகத்தை உடையவரே, நூறு மன்மதர்களுக்கு இணையான

அழகு பொருந்தியவரே, மிகமிகப் பெரிய பேரானந்த வடிவரே, குந்தமலர் (வெள்ள வொத்திப் பூ) போன்று அழகிய பற்களை உடையவரே, (அடியார்களுக்கு ஏற்படும்) இடையூறுகளின் கூட்டங்களை நாசம் செய்பவரே, உலகம் அனைத்தையும் காப்பாற்று கின்றவரே, சிறந்த பக்திமானான ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தருக்கு உண்மையான பயனை அளித்தவரே, (ஹே, கோவிந்தா, பேரானந்தத்தை அடையும்படிச் செய்வீராக).

ஐ ||

इत्येवं प्रार्थयन्ती तां यशोदां नन्दनन्दनः ।

भूयस्सन्दर्शयामास बालभावं स्वलीलया ॥68॥

சீலோ—68

இத்யேவம் ப்ரார்தயந்தீம் தாம்
யசோதாம் நத்தநந்தன: |
பூயஸ்ஸந்தர்சயாமாஸ
பாலபாவம் ஸ்வலீலயா ||

செ—68

இவ்வாறு தன்னைப் புகழ்ந்து துதிக்கின்ற யசோதைக்கு நந்தனின் மைந்தனாகத் தோன்றிய கோவிந்தன், (தன்னுடைய விச்வரூபத்தை மறைத்து) வேடிக்கையாகவே, முன்பு இருந்ததுபோலவே சிறிய குழந்தையான தன் உடலைக் காண்பித்தார்.

(விளக்கம்) சிறந்த கருணையால் பகவான் தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு விச்வரூபத்தை (உலகமனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கியிருப்பதும், உலகம் பூராவும் வியாபித்திருப்பதும் ஆன உருவம்) காணச் செய்தது இயற்கை. ஆனால், மிகவும் கிடைப்பதற்கு அரிதான அவருடைய அந்த விச்வரூபத்தைக் கண்டபின் மிகவும் அச்சமுற்றவர்களாய், தாங்கள் அடிக்கடி

கண்டு பழகிய பழைய உருவத்தையே காண்பதற்கு விரும்புகின்றனர். உதாரணமாக, கண்ணனின் விச்வரூபத்தைக் காண, அர்ஜுனன் பெருமை வாய்ந்த கண்களை அடைந்திருந்தும், அத்தகைய ஆயிரம் கைகளுடைய அந்த விச்வரூபத்தைப் பார்த்த பிறகு, அந்த உருவம் மிகவும் அச்சத்தை தருகிறபடியால், தான் அடிக்கடி கண்டதான, நான்கு கைகளுடன் கூடிய அழகிய உருவத்தைக் காண விரும்புகிறேன், அதைத் தாங்கள் காண்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறான்— तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विद्वमूर्ते ॥ (ம. மீ. 11-46)

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
श्रीकृष्णबाललीलावर्णनं नाम द्वितीयस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலாதரங்கிணயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணபால லீலாவர்ணனம் நாம
த்விதீயஸ்தரங்க: ஸமாப்த: ॥

இவ்விதமான ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலாதரங்கிணீ என்ற நூலில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானின் பாலலீலைகளை வர்ணிக்கும் இரண்டாம் தரங்கமும், வேங்கடேச ப்ரியை எனப்படும் அதனுரையும் முற்றிற்று.

ओं

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

श्री कृष्ण लीला तरङ्गिणी ।

तृतीयस्तरङ्गः ॥

अथ श्रीकृष्णगोवत्सपालनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

अथाभिनीयते कृष्णकृतं गोवत्सपालनम् ।

आदौ नन्दस्ततो गोप्यो बलभद्रस्ततो हरिः ॥69॥

बलेन सह कृष्णेन वत्सानां पालनं कृतम् ।

कृते वत्सापहारे च ब्रह्मणा कृतसम्स्तुतिः ॥70॥

यज्ञपत्नीस्तुतिश्चात्र सङ्ग्रहस्तु तृतीयके ।

नन्दाद्यागमनादूर्ध्वं गोपबालैर्बलेन च ॥

सहैवागमनं बालकृष्णस्याथ सुगीयते ॥71॥

த்ருதீயஸ்தரங்க: ॥

அத ஸ்ரீகிருஷ்ணகோவத்ஸபாலநாபிநய: க்ரியதே |

ச்லோ—69-71

அதாபிநீயதே க்ருஷ்ண-

க்ருதம் கோவத்ஸபாலனம் |

ஆதௌ நந்தஸ்ததோ கோப்யோ

பலபத்ரஸ்ததோ ஹரி: ॥

பலேன ஸஹ க்ருஷ்ணேன

வத்ஸாநாம் பாலனம் க்ருதம் |

க்ருதே வத்ஸாபஹாரே ச
ப்ரஹ்மணா க்ருதஸம்ஸ்துதி: ||

யக்ருபத்நீஸ்துதிச்சாத்ர
ஸங்க்ரஹஸ்து த்ருதீயகே |
நந்தாத்யாகமநாதூர்த்வம்
கோப்பாலைர்பலேன ச ||

ஸஹைவாகமனம்
பாலக்ருஷ்ணஸ்யாத ஸுகீயதே ||

மூன்றாம் தரங்கம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பசுக்களின் கன்றுகளைக்
காப்பாற்றிய லீலை அபிநயிக்கப்படுகிறது.

செ—69-71

மூன்றாவது தரங்கத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் பசுக்களின் கன்றுகளை புல் மேட்டில் மேயச் செய்த லீலையானது அபிநயிக்கப்படுகிறது. முதலில் கோகுலத்தின் தலைவர் நந்தகோபர், அதன்பிறகு ஆயர்பாடியிலுள்ள மகளிர், அதன் பின், பலராமன், பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் (ஆகியவர்களின் வருகை), பலராமருடன் கிருஷ்ணன் கன்றுகளை மேய்த்தது, பிரம்ம தேவனால் பசுவின் கன்றுகளையும் கோபாலர்களையும் மறைத்துச் செல்லப்பட்டது, (பின்னர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, பசுவின் கன்றுகளின் வடிவமாகவும், இடையர் குமாரர்கள் வடிவமாகவும் ஆகி, கோகுலத்தில் லீலைகள் புரிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, தன் குற்றத்தை (உணர்ந்த) பிரம்ம தேவனால் கிருஷ்ணனைக் குறித்து செய்த ஸ்துதி, யக்ருபத்தினிகளின் ஸ்தோத்திரம், ஆகியவைகள் இம்மூன்றாவது தரங்கத்தின் கதைச் சுருக்கமாகும். நந்தகோபர் வந்தபிறகு கோபகுமாரர்களுடனும் பலராமருடனும் கூடவே ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணனுடைய வருகையானது நன்கு கானம் செய்யப்படுகிறது.

अथ नन्दगोप - गोपिका - बलभद्रागमनानन्तरं
श्रीकृष्णस्यागमनं देवाङ्गनाभिर्गीयते ॥

அத நந்தகோப-கோபிகா-பலபத்ரா கமனாநந்தரம்
ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்யாகமனம் தேவாங்கனாபிர்கீயதே ॥

गीतं - 27 ॥

हुसेनी - आदि ॥

प ॥ आलोकये श्रीबालकृष्णं सखि ॥

अनु ॥ आनन्दसुन्दरताण्डवकृष्णं - सखि ॥ ॥ आलोकये ॥

नवनीतखण्डदधिचोरकृष्णम् - भक्त-
भवपाशबन्धनमोचनकृष्णम् ॥1॥ ॥ आलोकये ॥

नीलमेघश्यामलसुन्दरकृष्णम् - नित्य-
निर्मलानन्दबोधलक्षणकृष्णम् ॥2॥ ॥ आलोकये ॥

चरणनिकणितनूपुरकृष्णम् - सखि
करकलितकनककङ्कणकृष्णम् ॥3॥ ॥ आलोकये ॥

किङ्किणीजालघण्ड्युघणकृष्णम् - लोक-
शङ्किततारकावलिमौक्तिककृष्णम् ॥4॥ ॥ आलोकये ॥

सुन्दरनासामौक्तिकशोभितकृष्णम् - नन्द-
नन्दनमखण्डितविभूतिकृष्णम् ॥5॥ ॥ आलोकये ॥

कण्ठोपकण्ठशोभिकौस्तुभकृष्णम् - कलि-
कल्मषतिमिरभास्करकृष्णम् ॥6॥ ॥ आलोकये ॥

वंशीनादविनोदसुन्दरकृष्णम् - परम-
हम्सकुलशम्सितचरित्रकृष्णम् ॥7॥ ॥ आलोकये ॥

गोवत्सबृन्दपालनकृष्णम् - कृत-
गोपिकाबालकखेलनकृष्णम् ॥8॥   ॥ आलोकये ॥

नन्दसुनन्दादिवन्दितकृष्णम् - श्री-
नारायणतीर्थवरदकृष्णम् ॥9॥   ॥ आलोकये ॥

கீதம்-27

ஹுஸேளி—ஆதி

- ப. ஆலோகயே ஸ்ரீபாலக்ருஷ்ணம்-ஸகி ||
- அனு. ஆநந்தஸுந்தரதாண்டவக்ருஷ்ணம்-ஸகி (ஆலோகயே)
1. நவநீதகண்டததிசோரக்ருஷ்ணம்-பக்த-
பவபாசபந்தனமோசனக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  2. நீலமேகச்யாமள ஸுந்தரக்ருஷ்ணம்-நித்ய-
நிர்மலாநந்தபோதலக்ஷணக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  3. சரணநிக்வணிதநூபுரக்ருஷ்ணம்-ஸகி
கரகலிதகனகங்கணக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  4. கிங்கினீ ஜாலகணங்கணக்ருஷ்ணம்-லோக-
சங்கிததாரகாவளிமௌக்திகக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  5. ஸுந்தரநாஸாமௌக்திகசோபிதக்ருஷ்ணம்-நந்த-
நந்தனமகண்டிதவிபூதிக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  6. கண்டோபகண்டசோபிகௌஸ்துபக்ருஷ்ணம்-கலி-
கல்மஷ்திமிரபாஸ்கரக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  7. வம்சீநாதவிநோதஸுந்தரக்ருஷ்ணம்-பரம-
ஹம்ஸகுலசம்ஸிதசரிதரக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  8. கோவத்ஸப்ருந்தபாலனக்ருஷ்ணம்-க்ருத-
கோபிகாபாலககேலனக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)
  9. நந்தஸுநந்தாதிவந்திதக்ருஷ்ணம்-ஸ்ரீ-
நாராயணதீர்த்தவரதக்ருஷ்ணம் || (ஆலோகயே)

கீர்த்தனம்—27

ப. ஹே, தோழியே, இன்பத்தைத் தருவதும், மிக்க அனு. அழகியதும் புருஷர்களால் அபினயிக்கப்படுவது மான தாண்டவம் எனப்படும் நடனம் புரியும் கிருஷ்ண பரமாத்மாவாகிய பாலகிருஷ்ணனை காண்கிறேன்.)

1. வெண்ணெய் உருண்டைகளையும், தயிரையும், களவாடுகின்ற கிருஷ்ணன் இவன்; ஸம்ஸாரத் தளையிலிருந்து அடியார்களை விடுவிக்கும் கிருஷ்ணன் இவன்; (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்.)

2. கார்மேகம் போன்ற நீலநிறமுடையவன், மிக்க அழகு வாய்ந்த கிருஷ்ணன் இவன்; அழியாததும் தூய்மை வாய்ந்ததுமான உண்மை அறிவு, பேரானந்தம் இவற்றின் வடிவமாய் இருக்கும் கிருஷ்ணன் இவன் (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்.)

3. சிறிய மணிகளால் ஒலிக்கின்ற காற்சிலம்பு அணிந்த திருவடிகளுடன் கூடிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவன்; தங்கமயமான வளைகளை அணிந்திருக்கும் திருக் கரங்களை உடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவன், (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்.)

4. அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களில் உள்ள மணிகளின் ஒலிகளுடன் கூடிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவன்; உலகத்தினரால் நகைத்திரங்களின் வரிசையோ என்று சந்தேகிக்கப்படும் அளவு மிக வெண்மையான நிறமுடைய முத்து மாலையை அணிந்திருக்கும் பால கிருஷ்ணன் இவன்; (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்.)

5. அழகியதும், மூக்கில் அணியப்பட்டதுமான புல்லாக்கினால் மிக்க அழகு வாய்ந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவன்; நந்தகோபரின் குமாரன், குறைவற்ற நிறை

- செல்வம் படைத்த கிருஷ்ணன் இவன், (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்.)
6. திருக்கழுத்தின் அருகாமையில் மிக்க சோபையுடன் விளங்கும் கௌஸ்துபம் என்னும் இரத்தினத்தை அணிந்திருக்கும் கிருஷ்ணன் இவன்; பாவக் குவியலாகிற இருளை அழிப்பதில் கதிரவனாக இருக்கும் கிருஷ்ணன், இவன் (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்.)
7. புல்லாங்குழலை வாசித்து இனிய நாதங்களை அதிலிருந்து வெளிப்படுத்தி சந்தோஷம் அடைந்து அழகு வாய்ந்தவனாக இருக்கும் கிருஷ்ணன்; இவ்வுலகத்தை வெறுத்த மகான்களான சந்யாசிகளால் புகழ்ந்து கூறப்படும் மணிமைவாய்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவன்; (அத்தகைய பால கிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்).
8. பசுவின் கன்றுகளின் கூட்டங்களை மேய்த்து வரும் கிருஷ்ணன், இடையர் குமாரர்களுடன் கேளிக்கை புரியும் கிருஷ்ணன் இவன்; (அத்தகைய பால கிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்).
9. நந்தன், சுநந்தன் முதலியவர்களால் வணங்கி வழிபடப்பட்ட கிருஷ்ணன் இவன்; ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தருக்கு வேண்டியதை அளித்து அனுக்ரஹித்த கிருஷ்ணன் இவன். (அத்தகைய பாலகிருஷ்ணனைக் காண்கிறேன்).

ஶ்லோ ॥

नन्दसूनुरथ गोपसूनुभिः

नन्दितेन्दुवदनशशनैशशनैः ।

ख्यापयन्नखिलदीनबन्धुताम्

वत्सपालनविधौ स दीक्षितः ॥72॥

சீலோ—72

நந்தஸூநூரத கோபஸூநூபி:
 நந்திதேந்துவதனச்சனைச்சனை: |
 க்யாபயந்நகிலதீனபந்துதாம்
 வத்ஸபாலனவிதௌ ஸ தீக்ஷித: ||

செ—72

பின்னர் நந்தகோபரின் குமாரரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபகுமாரர்களுடன், மிகவும் ஆனந்தமுற்றவனாய், சந்திரன் போன்று அழகிய திருமுகத்தினனாய், உலகத்திலுள்ள ஏழைகள் அனைவருக்கும் சிறந்த உறுதுணையான உறவினன் நான் என்று எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு, மெல்ல மெல்ல பசுவின் கன்றுகளைக் காப்பதில் ஈடுபட்டார்.

गद्य - 19 ||

असौ खलु भगवा-नपरिमित-करुणा-रसालवालो भूमाख्यो निजजन-सन्ताप-हरण-प्रवीणः परिगृहीत-गोपकुमार-भावः वेणु-विषाण-निनाद-विशेषै- रुपवन-परिमितानागम-भाग-वचो-विलासै-रिव परतत्व-परिमिता-नशेष-योगि-चित्त-वृत्ति-विशेषा-निवा-शेष-गो-वत्सा-भिजकर-कलित-वेत्र-सञ्चार विलासै-नियमेन सञ्चारयन् समुदित-महोत्साहस-हासावलोकन-भाषणादिभि-रखिलानपि गोपबाला-नानन्दयन् वैमानिकबृन्द-नयन-महोत्सवो मोहातीत- विशुद्ध-बोधैक- मूर्तिरपि विहरति हरिरिह दीनबन्धुः ||

கத்யம்—19

அஸௌ கலு பகவான் அபரிமித-கருணாரஸா-
 லவாலோ பூமாக்யோ நிஜஜன-ஸந்தாப-ஹரண-ப்ரவீண:
 பரிக்ருஹீத- கோபகுமார-பாவ: வேணு-விஷாண-நிநாத-
 விசேஷை-ருபவன பரிமிளிதா-நாகம-பாக- வசோ

விலாஸை- ரிவ பரதத்வ-பரிமிளிதா- நசேஷ- யோகிசித்த-
 வ்ருத்தி-விசேஷா-நிவாசேஷ-கோவத்ஸாந்-நிஜகர-களித-
 வேத்ர-ஸஞ்சார-விலாஸைர்-நியமேன ஸஞ்சாரயன்
 ஸமுதித-மஹோத்ஸாஹஸ-ஹாஸாவலோகன-பா
 ஷணாதிபி-ரகிலானபி கோபபாலா-னானந்தயன்
 வைமானிக-ப்ருந்த-நயன-மஹோத்ஸவே
 மோஹாதீத-விசுத்த-போதைகமூர்த்திரபி விஹரதி
 ஹரிஹ தீனபந்து: ||

சூர்ணிகை—19

ஸகல கல்யாண குணங்களும் நிறைந்த கிருஷ்ணன் அளவுகடந்த தயையாகிற அமுதரஸத்தால் சூழ்ந்திருப்பவர். எங்கும் நிறைந்தவர் என்ற புகழ் பெற்றவர். தன்னை வணங்கி வழிபடும் அடியார்களின் துன்பங்களை அகற்றுவதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர். இடையர் புதல்வன் என்ற வேஷத்தை ஏற்றிருப்பவர். வேதங்களின் சிறந்த பாகங்களான வேதாந்தங்களில் உள்ள சிறந்த சொற்களால் பரம்பொருள் என்று சிறப்புடன் புகழ்ந்து கூறப்படுவது போன்று, புல்லாங்குழல், கொம்புகள் இவைகளின் உயர்ந்த ஒலிகளால் சிறிய காடுகளை அவ்வொலிகளுடன் சேர்ந்து (அழகு பொருந்தியதாகச் செய்து கொண்டு), இவ்வுலகில் உள்ளத்தை அடக்கி பேரானந்தம் பெற முற்படுகின்ற யோகிகளுடைய உள்ளத்தின் போக்குகளை நேர் வழியில் செல்லும்படி ஒழுங்குபடுத்துபவர் போன்று, பசுவின் கன்றுகள் அனைத்தையும் தன் திருக்கரத்தில் இருக்கும் பிரம்பின் அசைவுகள் மூலம் ஒழுங்காக, முறையாக புல் மேடுகளில் செல்லும்படிச் செய்கின்றவரும், சிறந்த மகிழ்ச்சி பெருக்குடன் சிரித்தல், அன்புடன் நோக்குதல், அழகாக உரையாடுதல், இது முதலானவைகளால் கோபகுமாரர்கள் அனைவரையும் பேரானந்தம் பெரும்படி செய்கின்ற வராகவும், வான வீதியில் விமானங்களில் அமர்ந்திருக்கும் வானவர்களின் கூட்டத்தின் கண்களை ஆனந்தத்தால்

குளிரும்படிச் செய்கின்றவரும், மயக்கமற்ற, மிகத் தூய்மையான நல்ல அறிவின் வடிவமாய் இருப்பவராயினும், ஏழைகளின் உறவினரான ஸ்ரீநாராயணன் கோகுல பூமியில் கேளிக்கைகள் புரிகின்றார்.

ஶ்லோ ॥

वैमानिकाः परन्तत्वं मत्वा गोपालनन्दनम् ।
परस्परं जगुर्भक्त्या गोवत्सानुचरं हरिम् ॥73॥

ச்லோ—73

வைமானிகா: பரந்தத்வம் மத்வா கோபாலநந்தனம் |
பரஸ்பரம் ஜகுர்பக்த்யா கோவத்ஸானுசரம் ஹரிம் ||

செ—73

விமானத்தில் இருக்கும் வானவர் அனைவரும் நந்த கோபரின் புதல்வராகக் காக்கியளிக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பரம்பொருளான ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவே எண்ணி (அளவற்ற தயையால்) பசுவின் கன்றுகளின் பின் அதை ஓட்டிச் செல்லுகின்ற ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணனை சிறந்த பக்தியோடு கூடியவர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் புகழ்ந்து, துதித்துப் பாடினர்.

गीतं - 28 ॥

पन्तुवराळी - रूपकं ॥

प ॥ कलयत गोपीकारुण्यरसपूरकालमेधाभिरामम् ।

अनु ॥ चलदधराञ्चितचारुमुरळीनाद-
फलितकैवल्यकामम् ॥ (कलयत)

कुत्सितासुरतिमिरकोटिसूर्य अमरकुमुदबान्धवं
मत्स्यकूर्मादिश्रीमहनीयाविर्भावमायोऽल्लसितवैभवं

सत्सुखामृतजलधिसततखेलननिरतं साधुजनात्मदेवं
वत्ससम्प्रक्षणवात्सल्यपरिपूर्णवल्लवबालभावं ॥1॥

अक्षीणसम्पदामाश्रयमखिलसंरक्षणदीक्षाधारं
पक्षीशवाहनं पङ्कजभवभावितभद्राकारं
कुक्षिस्थब्रह्माण्डकोटिविराजितं कुटिलकुन्तलसुन्दरं
वीक्षणसमुदितविविधविश्वाकारं विमलविज्ञानसारं ॥2॥
(कलयत)

करसरोरुहगतकनकनिर्मितबलयकमनीयतरविग्रहम्
गुरुतरमौक्तिकं गुणमणिगणभारं गोपीसन्तापापहम्
सुरराजरिपुवत्सासुरसूदनमचलितसुलळितमतिस्त्रहम्
वरनारायणतीर्थवरणीयपरमार्थावरणमोहविनिग्रहम् ॥3॥
(कलयत)

கீதம்-28

பந்துவராளீ—ரூபகம்

ப. கலயத கோபீகாருண்யரஸபூரகாலமேகாபிராமம் ॥

அனு. சலததராஞ்சிதசாருமுரளீநாத-
பலிதகைவல்யகாமம் ॥ (கலயத)

1. குத்ஸிதாஸுரதிமிரகோடிஸூர்யம்
அமரகுமுதபாந்தவம்
மத்ஸ்யகூர்மாதிஸ்ரீமஹநீயாவிர்பாவ-
மாயோல்லஸிதவைபவம்
ஸத்ஸுகாம்ருதஜலதிஸததகேலனநிரதம்
ஸாதுஜனாத்மதேவம்
வத்ஸஸம்ரக்ஷணவாத்ஸல்யபரிபூர்ண-
வல்லவபாலபாவம் ॥ (கலயத)

2. அக்ஷணஸம்பதாமாச்ரயமகில-
ஸம்ரக்ஷணதீக்ஷாதாரம்
பக்ஷீசவாஹனம் பங்கஜபவபாவிதபத்ராகாரம்

குக்ஷிஸ்தப்ரஹ்மாண்டகோடிவிராஜிதம்
குடிலகுந்தளஸுந்தரம்
வீக்ஷணஸமுதிதவிவிதவிச்வாகாரம்
விமலவிக்ஞானஸாரம் ||

(கலயத)

3. கரஸரோருஹுகதகநகநிர்மிதவலய-
கமநீயதரவிக்ரஹம்
குருதரமௌக்திகம் குணமணிகணபாரம்
கோபீஸந்தாபாபஹம்
ஸுரராஜரிபுவத்ஸாஸுரஸுலிதனமசலித-
ஸுலளிதமதிஸுக்ரஹம்
வரநாராயணதீர்த்தவரணீயபரமார்த்தா-
வரணமோஹவிநிக்ரஹம் ||

(கலயத)

கீர்த்தனம்—28

ப. (யசோதை முதலிய கோபிகைகள் விஷயத்தில்)
அனு. தயாம்ருத ரஸத்தை வர்ஷித்து அவர்கள்
இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வரும், கார்மேகம்
போன்று அழகிய திருமேனியுடையவரும், அசை
வுடன் கூடிய கீழ் உதட்டில் சேர்ந்ததும், அழகியது
மான புல்லாங்குழலின் ஒலியால் மோக்ஷபலத்தை
அளிப்பவரும் ஆகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அன்புடன்
பாருங்கள்.

1. மிக்க வெறுக்கத் தகுந்த தீயசெயல்களைப் புரியும்
அசுரர்களாகிற பேரிருளை கோடி சூரியனாக
இருந்து அகற்றுபவரும், (நல்லோர்களான) வானவர்
களாகிற ஆம்பல் பூக்களுக்கு சந்திரனைப் போன்று
மலர்ச்சியைத் தருபவரும், மிகுந்த ஆச்சரியத்தைத்
தரும் பெருமை வாய்ந்த மீன், ஆமை முதலிய பல
உருவங்களை மாயையால் தோற்றுவித்து தன்
மகிமைகளை பாரில் பரந்திருக்கும்படிச் செய்தவரும்,
அழியாத பேரானந்தமாகிற பெருங்கடலில்
எப்பொழுதும் கேளிக்கைகள் செய்து கொண்டிருப்ப
வரும், தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு

- அவர்களின் இணையற்ற தெய்வமாய் இருப்பவரும், பசுவின் கன்றுகளை அன்புடன் காப்பாற்றுவதில் பெருமிதத்தை அடைந்தவரும், இடையர் குமாரனாக இருப்பவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் காணுங்கள்.)
2. அழியாத செல்வங்களுக்கு இருப்பிடமானவரும், இவ்வுலகில் உள்ள அனைவரையும் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் விரதம் பூண்டவரும், பறவை அரசனான கருடனை வாகனமாகக் கொண்டவரும், தாமரைப் பூவில் தோன்றிய பிரும்ம தேவனால் தியானம் செய்யப்பட்டவரும், ஸகல மங்களங்களுக்கும் இருப்பிடமானவரும், கோடிக்கணக்கான அநேக பிரும்மாண்டங்களை தன் வயிற்றில் தாங்குபவரும், முன் நெற்றியில் வளைந்து அழகிய முடிகளால் மிகவும் சோபை வாய்ந்தவரும், தன் உள்ளே எண்ணுவதால் மட்டுமே பலவிதமான உலகங்களை தோற்றுவித்தவரும், தூய்மையான உண்மையறிவுக்குக் கடலாய் இருப்பவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் காணுங்கள்).
3. தாமரைப் பூவைப் போன்ற திருக்கரங்களில் அணியப்பட்ட தங்கமயமான வளைகளால் மிகவும் அழகு வாய்ந்த திருமேனியை உடையவரும், மிகவும் சிறந்த முத்துமாலைகளை அணிந்திருப்பவரும், கல்யாண குணங்கள் ஆகிற இரத்தினக் குவியல்களைத் தாங்கி இருப்பவரும், ஆயர்பாடியில் உள்ள மாந்தர்களின் துன்பங்களை அகற்றுகின்றவரும், தேவேந்திரனின் பகைவனும், பசுவின் கன்று வடிவத்தில் வந்தவனுமான அசுரனை நாசம் செய்தவரும், கள்ளங்கபடம் அற்ற மிகத் தூய்மையான அறிவு பெற்றவர்களால் எளிதில் அடையப்படுகின்றவரும், மிகச் சிறந்தவரான ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் வேண்டப்படுகின்ற ஆத்மஸ்வரூபத்தை மறைக்கின்ற

தான அவரது மாயையை அகற்றியவருமான
(ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் காணுங்கள்.)

ஶ்லோ ॥

यज्ञं यज्ञभुजं विष्णुं गोपबालैस्समन्वितं ।
दध्यन्नपूर्णाशिक्याद्यैर्जगुर्वैमानिका वने ॥74॥

ச்லோ—74

யக்கும் யக்ரூபஜம் விஷ்ணும் கோப்பாலைஸ்ஸமன்விதம் |
தத்யன்னபூர்ணாசிக்யாத்யைர் ஜகுர்வைமாநிகா வனே ||

செ—74

வேள்வியின் வடிவனும், வேள்வியில் கொடுக்கப்படும் ஹவிர் பாகத்தைப் புசிப்பவனும், தயிர் சாதம் நிறைந்த உறிகளுடன் கூடிய கோபகுமாரர்களுடன் கூடியவரும், பாலகிருஷ்ண வடிவம் தாங்கிய, எங்கும் நிறைந்திருக்கும் விஷ்ணுவை, பிருந்தாவனத்தில், வானவீதியில் விமானங்களில் இருக்கும் வானவர்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்து பாடினர்.

गीतं-29 ॥

भेरवी - त्रिपुट ॥

प ॥ पश्यत पश्यत भगवन्तं गोप-
बालकशिक्यमपहरन्तं ॥

अनु ॥ रस्यधवळदधिमिळितान्नपूरित-
रमणीयकलशविशेषाश्रितं ॥ (पश्यत)

शरमारुतमानससमवेगवन्तं
शतकोटिगोपबालमपि लाळयन्तं

சுருचिरपरिहाससुधामुद्गिरन्तं
सुरलोकबनितागणमाकर्षयन्तं ॥1॥ (पश्यत)

शाखामृगलङ्घनानुकरणचतुरं
श्यामसुन्दराकारमतुलविहारं
अखिललोकाधारमिह वत्सानुचरं
अधिकासाहसोत्साहवीर्यमुदारं ॥2॥ (पश्यत)

प्रणयकलहकोलाहलमतिसरसं
प्रकटितनिजपरमानन्दविलासं
क्वणितकिङ्किणिघणघणलळितलास्यं
क्वापि मधुमधुरगीतरसास्यं ॥3॥ (पश्यत)

सरसमसृणकबळमिह तु भुञ्जानं
सबलसकलगोपमखिलनिदानं
तरळकुण्डलहारमतिनर्महासं
वरनारायणतीर्थहृदयविलासं ॥4॥ (पश्यत)

கீதம்-29

பைரவீ—த்ருபுட

ப. பச்யத பச்யத பகவந்தம் கோப-
பாலகசிக்யமபஹரந்தம் ॥

அனு. ரஸ்யதவளததிமிளிதான்னபூரித-
ரமணீயகலசவிசேஷாச்சரிதம் ॥ (பச்யத)

1. சரமாருதமானஸஸமவேகவந்தம்
சதகோடிகோப்பாலமபி லாளயந்தம்
ஸுருசிரபரிஹாஸஸுதாமுத்திரந்தம்
ஸுரலோகவனிதாகணமாகர்ஷயந்தம் ॥ (பச்யத)

2. சாகாம்ருகலங்கனானுகரணசதுரம்
ச்யாமஸுந்தராகாரமதுலவிஹாரம்

அகிலலோகாதாரமிஹ வத்ஸானுசரம்
அதிகஸாஹஸோத்ஸாஹவீர்யமுதாரம் || (ப்ச்யத)

3. ப்ரணயகலஹகோலாஹலமதிஸரஸம்
ப்ரகடிதநிஜபரமானந்தவிலாஸம்
க்வணிதகிங்கிணி கணகணலளிதலாஸ்யம்
க்வாபி மதுமதுரகீதரஸாஸ்யம் || (ப்ச்யத)

4. ஸரஸமஸ்ருணகபளமிஹ து புஞ்ஜானம்
ஸபலஸகலகோபமகிலநிதானம்
தரளகுண்டலஹாரமதிநர்மஹாஸம்
வரநாராயணதீர்த்தஹ்ருதயவிலாஸம் || (ப்ச்யத)

கீர்த்தனம்—29

ப. மிக்க அழகிய வெண்மை நிறம் வாய்ந்த தயிருடன்
அனு. சேர்ந்த அன்னத்தால் நிரம்பிய மிக அழகிய
பானைகளைத் தாங்கி நிற்கின்ற ஆயர்பாடியிலுள்ள
சிறுவர்களின் உறிகளைத் திருடுகின்ற ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனை பாருங்கள், பாருங்கள்.

1. அம்பு, காற்று, மனம் இவற்றைப் போன்று மிகவும்
விரைவாக அங்குமிங்கும் ஓடுகின்றவர்களான
நூறுகோடி கோபகுமார்களையும் மிகவும் சந்தோஷப்
படுத்துகின்றவரும், கோபாலர்களுக்கு மிகவும் பிடித்த
வேடிக்கைப் பேச்சுக்கள் ஆகிற அமுதத்தால்
அவர்களை நனைப்பவரும், தேவலோகத்து மாதர்
களின் கூட்டங்களின் உள்ளங்களை ஆகர்ஷிப்பவரு
மான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள், பாருங்கள்).

2. கிளைக்குக் கிளை தாவும் இயல்புடைய
குரங்குகளைப் போன்று தாவித்தாவிச் செல்வதில்
மிகத் திறமையுடையவரும், அழகிய கருநிறம்
உடையவரும், இணையற்ற லீலைகள் புரிகின்றவரும்,
உலகங்கள் அனைத்திற்கும், தான் இருப்பிடமாய்
இருந்தும், இந்த கோகுலத்தில் பசுவின் கன்றுகளை
பின்தொடர்ந்து செல்பவரும், இவ்வுலகில்

அனைவராலும் செயல்பட முடியாத அரிய பெரிய அற்புதங்களைச் செய்வதில் மிகக் குதூகலத்துடன் கூடிய சக்தி வாய்ந்தவரும், (அடியார்களுக்கு) விரும்பியவற்றை வாரிவழங்குபவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள், பாருங்கள்).

3. நண்பர்களான கோப பாலர்களுடன் மிக்க நட்பினால் வேடிக்கையாகவே முதலில் சண்டை புரிந்து, பின்னர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுபவரும், (தகுதி பெற்ற அடியார்களுக்கு) தன்னுடைய பேரானந்தத்தின் பெருமையை வெளியிடுபவரும், காற்சிலம்பில் உள்ள சலங்கை களின் ஒலிகளுடன் கூடிய திருவடிகளால் மிகவும் உள்ளத்தைக் கவரும்படி கூத்தாடுபவரும், சில இடங்களில் சில வேளைகளில், தேனினுமினிய குரலுடன் பாடுகின்ற திருமுகத்துடன் கூடியவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள், பாருங்கள்).
4. கோபகுமாரர்கள் அனைவருடனும், ஸ்ரீ பலராம ருடனும் கூடவே, பால் வெண்ணெய் இவற்றின் மணமும், சுவையும் நிறைந்த தயிர் அன்னத்தை புசிக்கின்றவரும், உலகங்கள் அனைத்தும் தோன்றுவதற்கு முதன்மையான காரணமாய் இருப்பவரும், காதில் அணிகளை அசையும்படிச் செய்து கொண்டும், கழுத்தின் மாலைகளை அசையும்படிச் செய்து கொண்டும், நகைப்பைத் தோற்றுவிக்கும் வேடிக்கைக் கதைகளைப் பேசி நகைப்பவரும், மிகவும் புண்ணியம் செய்து உயர்ந்தவரான ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரின் உள்ளத்தில் சந்தோஷமாய் வீற்றிருப்பவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள், பாருங்கள்).

श्लो ॥

आनीतं शिक्यभाण्डस्थं दध्यन्नं गोपबालकैः ।

भुक्त्वा वने चरन्कृष्णस्त्वघासुरमुखं ययौ ॥75॥

அघासुरमुखाबिष्टास्सवत्सा गोपबालकाः
प्राप्तमोहापनुत्यर्थं प्रार्थयन्तो जगुर्हरिम् ॥76॥

परमकरुणया मां पालय त्वां प्रपन्नम्
निजपरिजनकामं पूर्याचिन्त्यकीर्ते ।
निरवधिककृपाब्धे निर्मलानन्दमूर्ते
भवजलधिनिमग्नं दीनमुद्धारयेश ॥77॥

சீலோ—75-77

ஆநீதம் சிக்யபாண்டஸ்தம்
தத்யன்னம் கோபபாலகை: |
புக்த்வா வனே சரன்க்ருஷ்ணஸ்-
த்வகாஸுரமுகம் யயெள ||

அகாஸுரமுகாவிஷ்டாஸ்ஸவத்-
ஸாகோபபாலகா: |
ப்ராப்தமோஹாபனுத்யர்த்தம்
ப்ரார்த்தயந்தோ ஜகுர்ஹரிம் ||

பரமகருணயா மாம் பாலய த்வாம் ப்ரபன்னம்
நிஜபரிஜனகாமம் பூரயாசிந்த்யகீர்த்தே |
நிரவதிகக்ருபாப்தே நிர்மலநந்தமூர்த்தே
பவஜலதி நிமக்நம் தீனமுத்தாரயேசா ||

செ—75-77

பிறகு கிருஷ்ணன் கோபகுமாரர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட உறிகளில் உள்ள பாத்திரங்களில் வைக்கப் பட்டிருக்கும் தயிர் சாதத்தை கோபகுமாரர்களுடன் உண்டுவிட்டு, காட்டில் சஞ்சரிப்பவராய் அகன் என்ற அசுரனுடைய முகத்தின் பக்கத்தில் சென்றார். கோபகுமாரர்களும், கன்றுகளுடன் கூடவே பாம்பு வடிவத்தில் உள்ள அகாசுரனுடைய வாயினுள் நுழைந்தனர். நுழைந்தவுடனேயே குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட மயக்கத்தை

இல்லாமல் செய்வதற்காக கிருஷ்ணனையே வேண்டியவர் களாக அவனைப் புகழ்ந்து பாடினர்.

எல்லையற்ற தயவுக் கடலாய் இருப்பவரே, தூய்மையான பேராநந்தத்தின் வடிவரே, உள்ளத்தாலும் எண்ணி அளவிட முடியாத புகழையுடையவரே, பிறப்பு, இறப்பாகிற ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கியவனும், தங்களையே கதி என்று அடைந்தவனுமான என்னை நிகரற்ற தயவால் காத்து அருள்வீராக. தங்களுடைய அடிபணிந்து வழிபடும் பக்தனான என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவீராக.

(விளக்கம்) இங்கு கோப்பாலர்களுடைய பிரார்த்தனையைக் கூறும் போது அதை வர்ணிக்கும் ஸ்ரீநாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள், அவர்களை தன்னிலிருந்து வேறுபடுத்தாமல் பக்தியின் மேலீட்டால், 'எங்களைக் காப்பாறுவீராக' என்று கூறவேண்டிய இடத்தில் என்னைக் காப்பாற்றுவீராக' என்று கூறியுள்ளார் என்று அறிய வேண்டும். இங்ஙனம் ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தர் பல இடங்களில் இது போன்று கூறியுள்ளார்கள்.

गीतं - 30 ॥

सौराष्ट्रं - आदि ॥

परमकरुणया मां पालय-
परिपन्थिगणमिह वारय

कृष्ण - भक्तमनोरथं पूरय ।
भवसागरपतितन्तारय ॥1॥

॥ परम ॥

मधुकैटभादिविजयादर
अधिकदयावलोक सुन्दर

मत्स्यकूर्मादिरूपसादर ।
अपरिमितानन्दसागर ॥2॥

॥ परम ॥

अखिलाण्डकोटिपरिपालक
अघहरण दुष्टनिवारक

अनवद्यगोकुलनायक
आश्रितजनापदुद्धारक ॥3॥

॥ परम ॥

तरळमणिमकरकुण्डल
सरसपरिपालिताखण्डल

ताण्डवनटनकृतमण्डल
साधुगोकुलवरस्थण्डिल ॥4॥

॥ परम ॥

अवनिमण्डलभारखण्डन-कृष्ण आश्रितजनहृदयमण्डन
ध्रुवविभूतिदानविचक्षण-कृष्ण शिवनारायणतीर्थरक्षण ॥5॥

॥ परम ॥

கீதம்-30

ஸௌராஷ்ட்ரம்—ஆதி

1. பரமகருணயா மாம் பாலய-க்ருஷ்ண-
பக்தமனோரதம் பூரய
பரிபந்திகணமிஹவாரய
பவஸாகரபதிதந்தாரய ॥ (பரம)
2. மதுகைடபாதிவிஜயாதர
மத்ஸ்யகூர்மாதிரூபஸாதார
அதிகதயாவலோகஸுந்தர
அபரிமிதாநந்தஸாகர ॥ (பரம)
3. அகிலாண்டகோடிபரிபாலக
அநவத்யகோகுலநாயக
அகஹரணதுஷ்டநிவாரக
ஆச்சரிதஜநாபதுத்தாரக ॥ (பரம)
4. தரளமணிமகரகுண்டல
தாண்டவநடனக்ருதமண்டல
ஸரஸபரிபாலிதாகண்டல
ஸாதுகோகுலவரஸ்தண்டில ॥ (பரம)
5. அவனிமண்டலபாரகண்டன-க்ருஷ்ண
ஆச்சரிதஜனஹ்ருதயமண்டன
த்ருவவிபூதிதானவிசக்ஷண-க்ருஷ்ண
சிவநாராயணதீர்த்தரக்ஷண ॥ (பரம)

கீர்த்தனம்—30

1. ஹே, கிருஷ்ணா, உவமையற்ற தயவால் என்னைக் காப்பாற்றுவீராக. தங்களை வழிபடும் என்னுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பீராக. இவ்வுலகில் (உன்னை வழிபடும் எனக்கு) ஏற்படும் இடையூறுகளின் கூட்டங்களை தடுப்பீராக, ஸம்ஸாரக் கடலில் வீழ்ந்து கரையேறாமல் துன்புற்றிருக்கும் என்னைக் கரையேற்றுவீராக.
2. (வேதங்களையும், பிரம்மதேவனையும் காப்பாற்றுவதற்காக) மது, கைடபன் முதலான அகரர்களை வெற்றி கொண்டவரே, மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலான வடிவங்களை (அடியார்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக) மிகவும் ஆதரவுடன் ஏற்றுக் கொண்டவரே. (துன்புற்ற அடியார்களை) மிகவும் கருணையுடன் நோக்கும் இயல்புடையவரே, அழகியவரே, அளவிட முடியாத பேரானந்தத்திற்குக் கடலாய் இருப்பவரே (ஹே, கிருஷ்ணா).
3. பிரம்மாண்டகோடிகள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுகின்றவரே, மிகமிக புண்ணியம் நிறைந்த கோகுலத்தின் தலைவரே, பாபங்களை அகற்று கின்றவரே, தீயவர்களை அழிப்பவரே, தன்னை வழிபடும் அடியார்களை துன்பங்களிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றவரே, (ஹே, கிருஷ்ணா).
4. அங்குமிங்கும் அலைகின்றதும், இரத்தின மயமானதும், கடலில் சஞ்சரிக்கின்ற மகரம் என்னும் ஐந்துவின் வடிவத்திலும் ஆன காதணிகளை அணிந்திருப்பவரே, தாண்டவம் என்ற ஒரு வகை நடனத்தினால் வலம் வந்தவரே, மிகவும் அன்புடன் இந்திரனை காப்பாற்றியவரே, நிரம்பிய புண்ணியம் செய்த நல்லோர்கள் வாழ்ந்துவரும் கோகுலத்தில் இருப்பவரே, (ஹே, கிருஷ்ணா).

5. இம்மண்ணுலகத்திற்கு மிக்கச் சமையாய் இருந்த அசுரர்களை அழித்தவரே, ஹே கிருஷ்ணா, உன்னை வழிபடும் பக்தர்களுடைய உள்ளங்களுக்கு அணி போன்று எப்பொழுதும் அங்கு விளையாடுபவரே, (தகுதியுள்ள பக்தர்களுக்கு அழியாச் செல்வமான மோக்ஷத்தை அளிப்பதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவரே, ஹே கிருஷ்ணா, சிவ நாராயண தீர்த்தரைக் காப்பாற்றுகின்றவரே (ஹே கிருஷ்ணா என்னை மிக்க தயையுடன் காப்பாற்றுவீராக).

श्लो ॥

एवं स्तुतस्स गोविन्दः प्रवृद्धस्तमघासुरं ।
 आस्फाट्य बालैर्गोवत्सैस्सह गोकुलमागतः ॥78॥
 कदाचिद्गोविन्दे कलितमुरळीनादलळिते
 सदासे गोवत्सान्वनभुवि सुखञ्चारयति सः ।
 विधिस्तत्सौभाग्यं निरवधिकमालोक्य कुतुकात्
 मुहुर्वत्सान् बालानहरदजमायापरवशः ॥79॥

ச்லோ—78-79

ஏவம் ஸ்துதஸ்ஸகோவிந்த:
 ப்ரவ்ருத்தஸ்தமகாஸூரம் |
 ஆஸ்பாட்ய பாலைர்கோவத்தை-
 ஸ்ஸஹ கோகுலமாகத: ||

கதாசித்கோவிந்தே கலிதமுரளீநாதலளிதே
 ஸதாளே கோவத்ஸான்வனபுவி
 ஸுகஞ்சாரயதி ஸ: |

விதிஸ்தத்ஸௌபாக்யம்
 நிரவதிகமாலோக்ய குதுகாத்
 முஹூர்வத்ஸான் பாலானஹர-
 தஜமாயாபரவச: ||

செ—78-79

1. ¹ அகாசுரனுடைய வாயினுள் சென்றவர்களான கோபச்சிறுவர்களால் நன்கு துதிக்கப்பட்டவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், குழந்தைகளையும், கன்றுகளையும் உருத் தெரியாமல் செய்ய முற்பட்ட அசுரனுடைய சரீரத்தினுள் புகுந்து தன் உருவத்தை மிகப் பெரிதாகச் செய்துகொண்டு அவனுடைய கண்ட தேசத்தை அடைந்து, அவனுடைய விழிகளைப் பிதுங்கச் செய்து, அவன் உயிரை அவன் உச்சி மண்டையைப் பிளந்து வெளியே செல்லும்படிச் செய்து, அவ்வழியாகவே பசுக்கன்றுகளுடனும், கோபச்சிறுவர் களுடனும் வெளியே வந்து, அவர்களுடன் கோகுலத்திற்குச் சென்றார்.

ஒரு சமயம் நந்தகோப குமாரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அழகிய புல்லாங்குழல் வாசித்து அதிலிருந்து இனிமையான ஒலிகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டும், மிகவும் சந்தோஷத் துடனும் பிருந்தாவனத்தில் நண்பர்களான கோபகுமாரர் களுடன் கூட, பசுக்களின் கன்றுகளை புல்மேடுகளில் மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய மாயைக்கு அடிமையான பிரும்மதேவன், கண்ணன் குழந்தைகளுடன் கன்றுகளை மேய்க்கின்ற அளவுகடந்த அழகை அடிக்கடி கண்ணுற்று, வேடிக்கை செய்யும் எண்ணத்தால் கோபகுமாரர்களையும், பசுக் கன்றுகளையும், கண்ணனிடமிருந்து பிரித்து மறைத்துச் சென்றார்.

(விளக்கம்-1) நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பது விவரமாக ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், 12-வது அத்யாயம், 30, 31, 32 ஸ்லோகங்களால் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तच्छ्रुत्वा भगवान् कृष्णस्त्वव्ययः सार्भवत्सकम् ।

चूर्णीचिकीर्षोरात्मानं तरसा बवृधे गले ॥

ततोऽतिकायस्य निरुद्धमार्गिणो

ह्युद्गीर्णदृष्टेर्भ्रमतस्वितस्ततः ।

पूर्णोऽनङ्गे पवनो निरुद्धो
 मूर्धन् विनिष्पाटय विनिर्गतो वहिः ॥
 तेनैव सर्वेषु वहिर्गतेषु
 प्राणेषु वत्सान् सहदः परेतान् ।
 दुष्ट्या स्वयोत्थाप्य तदन्वितः पुन-
 र्वकत्रान्मूकुन्दो भगवान् विनिर्ययो ॥

श्लो ॥

हतेषु वत्सबालेषु ज्ञात्वा विधिविचेष्टितम् ।
 तन्मातृस्तोषयामास स्वयं वत्सादिदेहभाक् ॥80॥
 इत्थं भूतं हरिं दृष्ट्वा वत्सरान्ते विधिस्वयम् ।
 सन्दर्शितजगत्कोटिशरीरं स्तौति सादरम् ॥81॥

சீலோ—80-81

ஹ்ருதேஷு வத்ஸபாலேஷு
 க்ஞாத்வா விதிவிசேஷ்டதம் |
 தன்மாத்ருஸ்தோஷயாமாஸ
 ஸ்வயம் வத்ஸாதிதேஹபாக் ||

இத்தம் பூதம் ஹரிம் த்ருஷ்ட்வா
 வத்ஸராந்தே விதிஸ்வயம் |
 ஸந்தர்சிதஜகத்கோடிசரீரம்
 ஸ்தௌதி ஸாதரம் ||

செ—80-81

குழந்தைகளும், கன்றுகளும் காணாமல் போனதை உணர்ந்து கண்ணன் இது பிறும்மதேவனுடைய செயலே என்று நிச்சயித்து, தான் கோபகுமாரர்களுடையவும், பசுக்கன்றுகளுடையவும் வடிவங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு அவர்களின் தாய்மார்களான கோபிகைகளையும் பசுக்களையும் மகிழ்ச்சி அடையும்படிச் செய்தார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஒரு வருஷகாலம் கோகுலம் முழுவதும் கன்றுகளாகவும், கோபகுமாரர்களாகவும் இருந்து கொண்டு லீலைகள் செய்வதை அறிந்து, பிரும்மதேவன், ஒரு வருஷத்தின் முடிவில், இவ்வுலகமும், இவ்வுலகினுள் அடங்கியிருக்கும் ஜீவராசிகளின் உடல்களும் என்னுடைய ஸ்வரூபமே என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தோற்றுவித்ததைக் கண்டபிறகு (வெட்கமும் மன வருத்தமும் அடைந்து) மிக்க ஆதரவுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் துதிக்கின்றார்.

(விளக்கம்) பிரும்ம தேவன் கோகுலத்தில் உள்ள பசுக் கன்றுகளையும் கோபகுமாரர்களையும் மறைத்தவுடன் அதை உணர்ந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோகுலத்தில் உள்ள எல்லா பசுக்களின் கன்றுகளாகவும், கோபகுமாரர்களாகவும், அவர்களது ஆடை, அணி, கம்பு, உறி அனைத்துமாகத் தானே மாயையினால் வடிவங்களைக் காணும்படிச் செய்து கொண்டு ஒரு வருஷ காலம் குழந்தைகளின் தாய்மார்களான கோபிகைகளையும், கன்றுகளின் தாய்களான பசுக்களையும் மகிழ்ச்சி கொள்ளும்படிச் செய்தார் என்று பாகவதம், 10-வது ஸ்கந்தம் 13-வது அத்யாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

यावद्वत्सपवत्सकाल्पकवपुर्वावत्कराङ्घ्र्यादिकं
यावद् यष्टिविषाणवेणुदलशिग् यावद्विभूषाम्बरं ।
यावच्छीलगुणाभिधाकृतिवयो यावद्विहारदिकं
सर्वं विष्णुमयं गिरोऽङ्गवदजः सर्वस्वरूपो वभौ ॥

.....

तावदेत्यात्मभूरात्ममानेन त्रुट्यनेहसा ।
पूरोवदब्दं क्रीडन्तं ददशे सकलं हरिम् ॥

गीतं - 31 ॥

कुरजिज - आदि ॥

प ॥

जय जय गोकुलबाल
दयया मां गोपाल

जय सकलागममूल
दीनं पालय बाल ॥

॥ जय जय ॥

देव मयाचरितमिदं श्रीवसुधाधव कृपया	दीनधियापराधम् केवलमेव धुनीहि ॥1॥ ॥ जय जय ॥
ईक्षे तावकदेहे वीक्षाशिक्षितमोहे	ईश जगन्ति निरीहे वेदान्तातुलगेहे ॥2॥ ॥ जय जय ॥
जगदण्डकोटितनो अगणितसञ्जातमनो	जगदुदरान्तर सुतनो ह्यपरिमिताश्रितधेनो ॥3॥ ॥ जय जय ॥
वितर मयीश्वर करुणां सततं मे भव शरणं	विघटय मोक्षावरणं साधय सम्सृतितरणं ॥4॥ ॥ जय जय ॥
इति विधिना परिगीतं यतिनारायणकथितं	श्रुतिवचसा हरिचरितं यदुकुलभूषणमुदितं ॥5॥ ॥ जय जय ॥

கீதம்-31

குரஞ்ஜி—ஆதி

ப. ஜய ஜய கோகுலபால தயயா மாம் கோபால	ஜய ஸகலாகமமூல தீனம் பாலய பால (ஜய ஜய)
1. தேவ மயாசரிதமிமம் ஸ்ரீவஸுதாதவ க்ருபயா	தீனதியாபராதம் கேவலமேவ துன்ஹி (ஜய ஜய)
2. ஈசேஷ தாவகதேஹே வீக்ஷாசிக்ஷிதமோஹே	ஈச ஜகந்தி நிரீஹே வேதாந்தாதுலகேஹே (ஜய ஜய)

3.	ஐகதண்டகோடிதனோ அகணிதஸஞ்ஜாதமனோ	ஐகதுதராந்தர ஸுதனோ ஹ்யபரிமிதாச்ரிததேனோ (ஐய ஐய)
4.	விதர மயீச்வர கருணாம் ஸததம் மே பவ சரணம்	விகடய மோக்ஷாவரணம் ஸாதய ஸம்ஸ்ருதி தரணம் (ஐய ஐய)
5.	இதி விதினா பரிசீதம் யதிநாராயணகதிதம்	ச்ருதிவசஸா ஹரிசரிதம் யதுகுலபூஷணமுதிதம் (ஐய ஐய)

கீர்த்தனம்—31

- ப. எண்ணிறந்த புண்ணியத்தின் பயனாய் கோகுலத்தில் வாழும் அனைவருக்கும் அருமைக் குழந்தையாக விளங்குபவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, எங்கும் எப்பொழுதும் வெற்றியுடன் விளங்குவீராக. ஸகல வேதங்களுக்கும் காரணமாய் இருப்பவரே, கோகுலத்தில் குழந்தை வடிவனாய் இருப்பவரே, ஹே, கோபகுமாரா, குழந்தையே, மிகவும் ஏழையான என்னை கருணை கொண்டு காப்பாற்றுவீராக.
1. ஹே, தேவனே, ஸ்ரீதேவிக்கும், பூதேவிக்கும் கணவனே, அறிவிலியான என்னால் செய்யப்பட்ட குற்றத்தை பொறுத்து அருள்வீராக.
  2. இணையற்ற வேதாந்தங்கள் ஆகிற வீடுகளில் இருப்பவரும் ஆசையற்றவரும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அடியார்களின் மயக்கத்தை மாற்றுபவருமான, ஹே, ஈச்வரா, தங்களுடைய உடலில் உலகங்கள் அனைத்தையும் காண்கிறேன்.
  3. கோடிக்கணக்கான பிரும்மாண்டங்களை உடலாக அடைந்தவரே, தன் வயிற்றினுள் வைத்து உலகங்களைக் காப்பாற்றுபவரே, அழகிய திருமேனியரே, எண்ணிறந்த அடியார்களுடைய ஸத்வகுணம் நிறைந்த உள்ளங்களைத் தன்னிடம் அடைந்திருப்ப

வரே, — கணக்கிலடங்காத ஸ்வாயம்புவ முதலிய மனுக்களைத் தோற்றி வைத்தவரே - மாமுனிவர்களிடமிருந்து தோன்றிய பலகோடி மந்திரங்களால் அறியப்படுகின்றவரே, கணக்கிலடங்காமல் தன்னை வந்து அடைபவர்களுக்கு காமதேனுபோல் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பவரே;

4. ஹே, ஈசுவரா, என் விஷயத்தில் மிகுந்த தயையை புரிவீராக, மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு இடையூறான மறைவை அகற்றுவீராக, எப்பொழுதும் எனக்கு புகலிடமாக இருப்பீராக, ஸம்ஸாரத்தின் கரையை அடையும்படி செய்வீராக.
5. மறைகள் கூறும் முறையில், பாலகிருஷ்ணனுடைய வரலாறு இவ்விதம் பிறும்மதேவனால் கானம் செய்யப்பட்டது. பரமஹம்ஸரான நாராயண தீர்த்தரால் யாதவ வம்சத்தின் சிரோமணி போன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் குறித்து இவ்விதம் கூறப்பட்டது.

ஶ்ரீ ॥

॥ ८ ॥

लीलामानुषदेहं लक्ष्मीशं त्वां प्रसादये देवम् ।
संसारार्णवपतितं कम्सरिपो मां त्वमुद्धर त्वरया ॥82॥

சீலோ—82

லீலாமானுஷதேஹம் லக்ஷ்மீசம்
த்வாம் ப்ரஸாதயே தேவம் |
ஸம்ஸாரார்ணவபதிதம் கம்ஸரிபோ
மாம் த்வமுத்தர த்வரயா ॥

செ—82

வேடிக்கையாகத் தன் இஷ்டப்படி மனிதக் குழந்தை வடிவம் தாங்கிய திருமகள் மணாளனான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஆகிய தங்களை என் குற்றத்தைப் பொருத்து

அருளுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன். கம்ஸனை எதிரியாகக் கொண்டவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, பிறப்பு, இறப்பு ஆகிற ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கியிருக்கும் என்னை, தாங்கள் தாமதமின்றியே கரையேற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

गीतं - 32॥

मोहनम् - आदि ॥

प ॥ देव देव प्रसीद मे ॥

अनु ॥ देवकीवरबाल दीनजनपरिपाल ॥ देवदेव ॥

लीलाविनोदविग्रह	लक्ष्मीपते
बालमोहविनिग्रह	बालोन्नते
कलितसेवकानुग्रह	कामाकृते
अलघुवीर्यपरिग्रह	अखिलाण्डपते
अखिलमुनिवृन्दानुग्रह	गोपाल कृष्ण ॥

बाल घननीलातिसुशील हेमचेलानन्त-

लीलागममूल श्रीलोलातिविशालफाल बाल गोपाल कृष्ण ॥1॥

॥ देवदेव ॥

श्रीवत्सलक्षणाञ्चित	श्रीभावित
देवगन्धर्वसेवित	दिव्यायुध
गोवत्सगणसम्भृत	गोपावृत
अव्यय मुनिवन्दित	अचिन्तित
भव्यगोकुलनिरत	गोपाल कृष्ण ॥

पीताम्बरवीत विधुशीताखिलताताघवि-

घातार्जुनसूतामरगीतागमजातभात बाल गोपाल कृष्ण ॥2॥

॥ देवदेव ॥

पूर्णेन्दुमण्डलानन	पुरातन
पूर्ण सुपर्णवाहन	वरानन
तीर्णसम्सारमोहन	धीरायन
कर्णकुण्डलशोभन	कञ्जासन-
वर्णितवीर्य वामन	गोपाल कृष्ण ॥

नारायण धीरागमसाराघविदूरातुल-
भारारिविदारामर वीर सम्सारपार बाल गोपाल कृष्ण ॥3॥
॥ देवदेव ॥

கீதம்-32

மோஹனம்—ஆதி

ப. தேவ தேவ ப்ரஸீத மே ॥

அனு. தேவகீவரபால தீனஜனபரிபால ॥ (தேவதேவ)

1. லீலாவிநோதவிக்ரஹ லக்ஷ்மீபதே
பாலமோஹவிநிக்ரஹ பாலோந்நதே
கலிதஸேவகானுக்ரஹ காமாக்ருதே
அலகுவீர்யபரிக்ரஹ அகிலாண்டபதே
அகிலமுனிப்ரந்தானுக்ரஹ கோபால கிருஷ்ண ॥

பால கனநீலாதிஸூசீல ஹேமசேலாந்ந்த-
லீலாகமமூல ஸ்ரீலோலாதிவிசாலபால
பால கோபால க்ருஷ்ண ॥ (தேவதேவ)

2. ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷணாஞ்சித ஸ்ரீபாலித
தேவகந்தர்வஸேவித திவ்யாயுத
கோவத்ஸகணஸம்வ்ருத கோபாவ்ருத
அவ்யய முனிவந்தித அசிந்தித
பவ்யகோகுலநிரத கோபால க்ருஷ்ண ॥

பீதாம்பரவீதவிதுசீதா கிலதாதாகவி-
காதார்ஜுன ஸூதாமரகீதாகமஜாதபாத
பால கோபால க்ருஷ்ண ॥ (தேவதேவ)

3.	பூர்ணேந்துமண்டலாநந பூர்ண ஸுபர்ணவாஹன தீர்ணஸம்ஸாரமோஹன கர்ணகுண்டலசோபன வர்ணிதவீர்ய வாமன	புராதன வரானன தீராயன கஞ்ஜாஸன— கோபால க்ருஷ்ண

நாராயண தீராகமஸாராகவிதூராதுல
பாராரிவிதாராமர வீர ஸம்ஸாரபார
பால கோபால க்ருஷ்ண ||

(தேவதேவ)

கீர்த்தனம்—32

ப. ஏழைகளான அடியார்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரே,
அனு. தேவகி செய்த புண்ணியத்தின் பயனாய் சிறந்த சிறு
குழந்தையாய் இருப்பவரே, ஹே, தேவா,
சந்தோஷமுற்றவராய் என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.

1. வேடிக்கையாக மனித உடலைத் தாங்கி சந்தோஷிப்
பவரே, லக்ஷ்மியின் மணாளனே, சிறுவர்களின்
அறியாமையை அகற்றி அவர்களை வளர்ச்சி
அடையும்படிச் செய்பவரே, தன்னை வழிபடும்
அடியார்களை காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்
இஷ்டப்படி மீன் முதலான பலவிதமான வடிவங்
களை அடைபவரே, ஒப்புயர்வற்ற மிகச் சிறந்த
வலிமையுடன் கூடியவரே, பிருமாண்டங்கள்
அனைத்திற்கும் தலைவனே, மாமுனிவர்களின்
கூட்டங்கள் அனைத்திற்கும் எப்பொழுதும் அருள்
புரிகின்றவரே பசுக்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரே,
ஹே, கிருஷ்ணா,

கார்மேகம் போன்ற கறுத்த நிறம் உடையவரே,
குழந்தை வடிவம் தாங்கியவரே, இயற்கையாகவே
நற்குணங்களை அடைந்திருப்பவரே, மஞ்சள் பட்டு
உடுத்தியிருப்பவரே, கணக்கிலடங்காத நற்செயல்
களை (லீலைகளை) புரிந்தவரே, மறைகள்
அனைத்திற்கும் காரணமாய் இருப்பவரே, லக்ஷ்மி

தேவியினிடம் ஆசை உள்ளவரே, மிகவும் அகன்றதான நெற்றி பிரதேசங்களை உடையவரே, பசுக்களைக் காப்பாற்றுகின்ற கோபகுமாரனே, கிருஷ்ணா (ஹே, தேவா, என்னைக் காப்பாற்று வீராக.)

(விளக்கம்-1) அனந்தலீல - ஸ்ரீகிருஷ்ணனால், மாயையால் அவ்வப்பொழுது நிகழ்த்தப்படும் வேடிக்கையான செயல்கள், எங்கு, எப்படி, எவ்வளவு, எப்பொழுது என்று ஒருவராலும் அறிய முடியாததாகும் என்று பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம் 14-வது அத்தியாயம் 21-வது ஸ்லோகம் கூறுவதை, அனந்தலீல என்ற சொல்லால் ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் கூறுகின்றார்.

को वेत्ति भूमन् भगवन् परात्मन्
योगेश्वरोतीर्भवत्स्रिलोक्यां ।
क वा कथं वा कति वा कदेति
विस्तारयन् क्रीटसि योगमायाम् ॥

2. மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சத்துடன் கூடியவரே, மாமகளால் த்யானம் செய்யப்படுகின்றவரே, வானவர்கள், கந்தர்வர்கள் ஆகியவர்களால் பூஜிக்கப்படுபவரே, (வைகுண்டத்தில்) பாஞ்சஜன்யம் முதலிய திவ்ய ஆயுதங்களாலும், (கோகுலத்தில்) பசுவின் கன்றுகளின் கூட்டங்களாலும், கோபாலர்களாலும் சூழப்பட்டிருப்பவரே, அழிவற்றவரே, (நாரதர் முதலிய) மாமுனிவர்களால் வணங்கப்பட்டவரே, மாந்தர்களின் உள்ளங்களால் எளிதில் அறியப்படாதவரே, மிகச் சிறந்த புண்ணியம் செய்த கோகுலம் என்னும் பிரதேசத்தில் எப்பொழுதும் ஈடுபாடுடன் இருப்பவரே, பசுக்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரே, ஹே, கிருஷ்ணா,

மஞ்சள் பட்டு அணிந்திருப்பவரே, சந்திரனைப் போன்று அடியார்களிடம் மிகக் குளிர்ந்த, தாயைப் போல் நிறைந்த, உள்ளத்தை உடையவரே,

இவ்வுலகத்தில் தோன்றியவர் அனைவருக்கும் தந்தையே, பாபத்தை அடியோடு அகற்றுபவரே, பாரதப் போரில் அர்ஜுனனுக்கு தேரோட்டியாய் இருந்தவரே, வானவர் அனைவராலும் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவரே, வேதங்களின் கூட்டங்களால் நன்கு துலங்கும்படி விளக்கப்பட்டவரே, ஹே, கோபகுமாரா, கிருஷ்ணா (ஹே, தேவா, என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.

3. வளர்பிறையில் பெளர்ணமி அன்று முழுமையாக பிரகாசிக்கும் சந்திர மண்டலம் போன்று மிக அழகிய திருமுகத்தை உடையவரே, என்றென்றும் இருப்பவரே, எங்கும் இருப்பவரே, கருடன் மீது ஏறிச் செல்பவரே, மிகச் சிறந்த உவமையற்ற திருமுகத்தவரே, பிறப்பு இறப்பு ஆகிற ஸம்ஸாரத்தினால் தோன்றும் மயக்கமற்றவரே, ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மை அறிவை அடைந்தவர்களான மகான் களுக்கு புகலிடமாய் இருப்பவரே, காதுகளில் உள்ள அழகிய குண்டலங்களால் பிரகாசிக்கின்றவரே, தனது நாபித் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரும தேவனால் நன்கு புகழ்ந்து கூறப்பட்ட மகிமையை உடையவரே, (இந்திரனைக் காப்பாற்றுவதற்கு மஹாபலியிடம் மூன்று உலகங்களையும் தானமாக வாங்கும் பொழுது) வாமன வடிவமாகத் தோன்றியவரே, பசுக்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரே, ஹே கிருஷ்ணா,

நாராயணா, சிறந்த அறிவாளியே, வேதங்களின் குறிக்கோளாக இருப்பவரே, பாபங்களிலிருந்து நன்கு அகன்று இருப்பவரே, (பூமி தேவிக்கு) இணையில்லாத சூமையாக இருக்கும் பகைவர்களை அழித்தவரே, மரணம் அற்றவரே, சிறந்த வலிமை வாய்ந்தவரே, ஸம்ஸாரக் கடலுக்கு அக்கரையாக இருப்பவரே,

பசுக்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரே, கிருஷ்ணா (ஹே, தேவா, என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.)

ஶ்லோ ॥

कर्पूराभः कुवलयदलश्यामलश्चा भिरामौ
 कल्याणानां सकलजगतामाश्रयौ गोपबालौ ।
 भक्त्राणाध्वरवरविधौ दीक्षितौ मोक्षहेतु
¹मायाशक्त्या विरचिततनू रामकृष्णौ स्मरामि ॥83॥

भगवन्तमिति स्तुत्वा विधिस्स्वं धाम सत्वरम् ।
 हरिणा गुरुणाज्ञातो ययौ कृष्णोऽपि गोकुलम् ॥84॥

சீலோ—83-84

கர்பூராப: குவலயதளச்யாமளச்சாபிராமௌ
 கல்யாணானாம் ஸகலஜகதா மாசர்யௌ கோபபாலௌ |
 பக்தத்ராணாத்வரவரவிதௌ தீக்ஷிதௌ மோக்ஷஹேது
¹மாயாசக்த்யா விரசிததநூ ராமக்ருஷ்ணௌ ஸ்மராமி ||

பகவந்தமிதி ஸ்துத்வா விதிஸ்ஸ்வம் தாம் ஸத்வரம் |
 ஹரிணா குருணாக்ஞாதோ யயௌ க்ருஷ்ணோ஽பி கோகுலம் ||

செ—83-84

கற்பூரம் போன்று வெண்மைநிறமுள்ளவராகவும், நீலோத்பல மலர் போன்று கருத்த நிறம் உள்ளவராகவும் இருந்துகொண்டு மிக்க அழகியவர்களும் உலகங்கள் அனைத்திற்கும் அவைகளுள் நிகழும் எல்லா நன்மைகளுக்கும் இருப்பிடமானவர்களும், கோபகுமாரர்களும், தங்களை வழிபடும் அடியார்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றுவது எனப்படும் உயர்ந்த யாகத்தைச் செய்து முடிப்பதில் உறுதியான கொள்கையைக் கடைபிடிப்பவர்களும், மாந்தர்கள் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு வழிபடத் தகுந்தவர்களும், மாயையின் திறமையால் மானிட வடிவம் தாங்கி இருப்பவர்களுமான ஸ்ரீபலராமனையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண

னையும் எப்பொழுதும் உள்ளத்தால் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவை இவ்வாறு புகழ்ந்து துதித்துவிட்டுத் தனது குருவும் நாராயணனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் உத்தரவிடப்பட்டவராக, பிறும்மதேவன் தன் இருப்பிடமான ஸத்யலோகத்திற்கு விரைந்து சென்றார். ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் கோகுலத்திற்குச் சென்றார்.

(விளக்கம்-1) இங்கு நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள், பகவத்கீதையில், 4-வது அத்யாயத்தில் பகவான் கூறியதை நினைவுபடுத்துகிறார்.

अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ।
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥

अथ याज्ञिकानामागमनम् ॥

दरु - 16 ॥

दरु - सौराष्ट्रम् - आदि ॥

अरणिपात्रपलाशकुशभारं वहन्तो
धरणितले सततन्धावन्तो याज्ञिका आयान्ति
पवित्रपाणयो नित्यं पशुलक्षणविदः
सवितृमण्डलान्तरस्थं ध्यायन्तो याज्ञिका आयान्ति
अहं पूर्वं अहं पूर्वमिति यज्ञकुशला
गहनकर्मसामानि गायन्तो याज्ञिका आयान्ति ॥

अथ याक्ஞிகானामாகமனம் ॥

தரு—16

தரு—ஸௌராஷ்ட்ரம்—ஆதி ॥

அரணிபாத்ர பலாசகுசபாரம் வஹந்தோ
தரணிதலே ஸததந்தாவந்தோ யாக்ஞிகா ஆயாந்தி

பவித்ரபாணயோ நித்யம் பசுலக்ஷணவித:
ஸவித்ருமண்டலாந்தரஸ்தம் த்யாயந்தோ யாக்ஞிகா ஆயாந்தி
அஹம் பூர்வம் அஹம் பூர்வமிதி யக்ஞுகுசலா
கஹனகர்மஸாமானி காயந்தோ யாக்ஞிகா ஆயாந்தி ||

பின்னர் வேள்விகள் புரியும் தீக்ஷிதர்கள் வருகை

தரு—16

அரணிக்கட்டை (தீயை உண்டு பண்ணக் கருவியாக உள்ளது), ஸ்ருக்கு, ஸ்ருவம் முதலிய பாத்திரங்கள் புரச இலைகள், தர்ப்பங்கள் இவற்றைச் சமந்து கொண்டு மண்தரையில் எப்பொழுதும் தங்களது ஆசாரத்தைக் கடைபிடிப்பதற்காக தாண்டித் தாண்டிச் செல்கின்றவர்களான, யாகங்கள் செய்யும் தீக்ஷிதர்கள் வருகின்றனர், எப்பொழுதும் வலது கையில் பவித்திரத்தை அணிந்து கொண்டு இருப்பவர்களும், யாகத்திற்குரிய பசுக்களின் இலக்கணத்தை அறிந்து உணர்ந்தவர்களும், சூரிய மண்டலத்தின் நடுவே இருக்கும் பரமாத்மாவை தியானம் செய்கின்றவர்களுமான தீக்ஷிதர்கள் வருகின்றனர், வேள்விகளை மிகத் திறமையாக நடத்தும் இயல்புடைய தீக்ஷிதர்கள் நான் முன்னே, நான் முன்னே என்று மிகக் கடுமையாக கர்மாக்கள் இடையே கானம் செய்யப்பட வேண்டிய ஸாமம் முதலிய மந்திரங்களை கானம் செய்து கொண்டு வருகின்றனர்.

अथ यज्ञपत्नीनामागमनम् ॥

दरु-17 ॥

दरु - यदुकुलकाम्भोजि - आदि ॥

यज्ञपत्नीवृन्दमधुनायाति
यागशालामनिन्धकर्मविधिना
विज्ञानपूरितशुद्धमनसा सह

विश्वासपूर्वकनम्रशिरसा
 दिव्यसुन्दरं भव्यकन्धरं धृत-
 नव्यपीताम्बरमद्भुतहारं
 चारुकबरीभारभरितं दिव्य-
 चामीकराभरणगणभासितम् ॥

அத யக்ஞபத்நீநாமாகமனம் ॥

தரு—17

தரு—யதுகுலகாம்போஜி—ஆதி ॥

யக்ஞபத்நீப்ருந்தமதுநாயாதி
 யாகசாலாமனிந்த்யகர்மவிதிநா
 விக்ஞானபூரிதசுத்தமனஸா ஸஹ
 விச்வாஸபூர்வகநம்ரசிரஸா
 திவ்யஸுந்தரம் பவ்யகந்தரம் த்ருத-
 நவ்யயீ தாம்பரமத்புதஹாரம்
 சாருகபரீ பாரபரிதம் திவ்ய-
 சாமீகராபரணகணபாஸிதம் ॥

தீக்ஷிதர்களின் மணவிகளின் வருகை

தரு—17

இப்பொழுது, குற்றமற்ற தூய்மையான செய்கைகளை
 யுடையவர்களும், நல்லறிவு நிறைந்த தூய்மையான உள்ள
 முள்ளவர்களும், தெய்வங்களிடமும் தெய்வ வழிபாடு
 களிலும் திடமான நம்பிக்கையோடு வணங்கிய தலையுடன்
 கூடியவர்களும், அழகு நிறைந்த மங்களகரமான கழுத்
 துடன் கூடியவர்களும், மஞ்சள் பட்டை உடுத்தி
 யிருப்பவர்களும், வியக்கத் தகுந்த விலை மதிக்க முடியாத
 நல் முத்துமாலைகளை அணிந்திருப்பவர்களும், அழகு
 வாய்ந்ததும் அடர்த்தி வாய்ந்ததுமான கூந்தலுடன்
 கூடியவர்களும், பொன்னாலான அணிகளின் கூட்டத்தால்
 வீசுகின்ற ஒளிகளுடன் கூடியவர்களுமான, தீக்ஷித

பத்தினிகள் கூட்டமாக யாகசாலையை நோக்கி வருகின்றார்கள்.

गद्यं - 20॥

एवं यज्ञपत्नी-सहिते यजमान-याज्ञिक-प्रवर्तिते यज्ञे क्रियात्मके साक्षाद्यज्ञस्वरूपी भगवान् कन्दर्प-दर्प-महासर्प-गरुडायमानदिव्य-मूर्ति-धरो गोपबालै-स्सह शनैश्शनै-स्सञ्चरन् चारयन्नपि-गोवत्सान् तदुपवन-देश-माजगाम । तत्र कदाचि-द्वत्सपालन-समये बाला ऊचुः ॥

கத்யம்—20

ஏவம் யக்ருபத்நீ-ஸஹிதே யஜமான-யாக்ஞிக ப்ரவர்திதே யக்ருே க்ரியாத்மகே ஸாக்ஷாத்யக்ருஸ்வரூபீ பகவான் கந்தர்ப-தர்ப-மஹாஸர்ப-கருடாயமான திவ்ய மூர்தி-தரோ கோபபாலை-ஸ்ஸஹ சனைச்சனைஸ்-ஸஞ்சரன் சாரயன்னபி கோவத்ஸான் ததுப-வனதேச-மாஜகாம || தத்ர கதாசித்-வத்ஸபாலன ஸமயே பாலா ஊசு: ||

சூர்ணிகை—20

இவ்விதம் பத்தினிகளுடன் கூடிய தீக்ஷிதர்கள் பிரும்மா, அத்வர்யூ, ஹோதா, உத்காதா முதலிய யாகத்தில் செயல்படும் ரித்விக்குகள் இவர்களால் வேள்வியானது துவங்கப்பட்டு நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, மன்மத னுடைய 'நான் அழகு மிகுந்தவன்' என்ற கொழுப்பாகிற பெரிய அரவத்திற்கு கருடன் போன்று சிறந்த அழகு வடிவம் உடையவரும், யாகத்தின் வடிவமாகவே இருக்கின்ற வருமான, ஆறு குணங்கள் நிறைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கோப குமாரர்களுடன் கூடவே, மெல்ல மெல்ல நடந்தவராய் பசுவின் கன்றுகளையும், ஆங்காங்கு புல் மேடுகளில் மேயும்படிச் செய்து கொண்டு, அந்த வேள்வி நடக்கும்

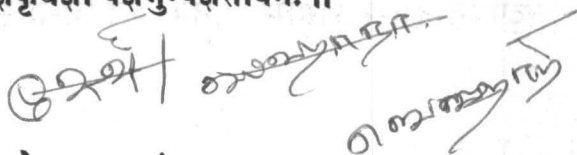
இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு, ஒரு சமயம் கன்றுகளை மேய்க்கும் சமயத்தில், கோப குமாரர்கள் பின் வருமாறு கூறினார்கள்.

(விளக்கம்-1) இங்கே, ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர், விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமத்தில் வருகின்ற கருத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा यज्ञाद्गो यज्ञवाहनः ।

यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञो यज्ञभुग्यज्ञसाधनः ॥

ஶ்லோ ॥

वयमिह विचरामो ह्यन्नमाकांक्षमाणाः

कथमिह भगवन्नो बालकानामिहान्नम् ।

इति वनभुवि पृष्टो बालकैर्बालकृष्णो-

ऽप्यवददिह च भूयादन्नमत्यन्तमृष्टम् ॥85॥

यज्ञशालेयमस्माभिरत्रैवान्नं हि लभ्यते ।

गच्छ पृच्छेज्यशालायां यजमानश्च याज्ञिकान् ॥86॥

यदि ते न प्रयच्छन्ति याचस्वान्नमशङ्कितः ।

तत्पट्यः प्रति जानन्त्यो दास्यन्त्यन्नानि तास्त्रियः ॥87॥

याज्ञिकान् याचमानस्तु प्रत्याख्यातश्च तैर्द्विजैः ।

ययाचे यज्ञपत्नीस्ताः कृष्णार्थे गोपबालकः ॥88॥

सकृच्छ्रवणमात्रेण स्वाद्धन्नानि बहून्यपि ।

आदाय ताः परं कृष्णं मुक्तसङ्गः प्रदुदुवुः ॥89॥

तत्र गत्वा तु गोपालं गोपीजनमनोहरम् ।

भोजयित्वाथ सन्तुष्टं बिहिताञ्जलयोऽस्तुवन् ॥90॥

சீலோ—85-90

வயமிஹ விசராமோஹ்யன்னமாகாங்க்ஷமாணா:
 கதமிஹ பகவந்நோ பாலகாநாமிஹான்னம் |
 இதி வனபுவி ப்ருஷ்டோ பாலகைர்பாலக்ருஷ்ணோ-
 ஸ்ப்யவததிஹ ச பூயாதன்னமத்யந்தம்ருஷ்டம் ||

யக்ஞசாலேயமஸ்மாபிரதரவான்னம் ஹி லப்யதே |
 கச்ச ப்ருச்சேஜ்யசாலாயாம் யஜமானஞ்ச யாக்ஞிகான் ||
 யதி தே ந ப்ரயச்சந்தி யாசஸ்வான்னமசங்கித: |
 தத்பத்ய: ப்ரதிஜானந்த்யோ தாஸ்யந்த்யன்னானி தா: ஸ்த்ரிய: ||
 யாக்ஞிகான் யாசமானஸ்து ப்ரத்யாக்யாதச்ச தைர்த் - விஜை: |
 யயாசே யக்ஞபத்நீஸ்தா: க்ருஷ்ணார்த்தே கோபயாலக: ||
 ஸக்ருச்சரவணமாத்ரேண ஸ்வாத்வன்னானி பஹூன்யபி |
 ஆதாய தா: பரம் க்ருஷ்ணம் முக்தஸங்கா: ப்ரதுத்த்ருவ: ||
 தத்ர கத்வா து கோபாலம் கோபீஜனமனோஹரம் |
 போஜயித்வாத ஸந்துஷ்டம் விஹிதாஞ்ஜலயோஸ்துவன் ||

செ—85-90

ஹே, கிருஷ்ணா, நாங்கள் இந்தக் காட்டில் வேண்டிய உணவை விரும்பியவர்களாய், மிக்க பசியுடன் கூடியவர்களாய் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டு இருக்கிறோம். பூஜிக்கத் தகுந்த ஹே, கிருஷ்ணா, குழந்தைகளான எங்களுக்கு உணவு எப்படிக்கிடைக்கும் என்று கோபகுமாரர்களால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட பாலகிருஷ்ணன், இங்கேயே, (இந்தக் காட்டிலேயே) சிறப்பான மிகுந்த உணவைப் பெறலாம் என்று கூறினார்.

இதோ அருகாமையிலேயே வேள்வி நடக்கும் இடம் இருக்கிறது. அங்கு வேண்டிய உணவு கிடைக்கும். எனவே, யாகசாலைக்குச் செல். அங்கு யாகத்தின் தலைவரையும், யாகத்திற்கு உதவிபுரியும் தீக்ஷிதர்களையும் அன்னம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்.

ஒருசமயம் அவர்கள் அன்னம் அளிக்கவில்லை என்றால், அச்சமின்றியே, அத்தகைய தீக்ஷிதர்களுடைய

மனைவிகளிடம் போய் கேள். உடனேயே (அந்த பத்தினிப் பெண்கள்) 'இதோ கொடுக்கிறோம்' என்று வேண்டிய சிறப்பான உணவை அளிப்பார்கள்.

ஒரு கோபகுமாரன் தீக்ஷிதர்களை அன்னம் அளிக்கு மாறு வேண்டினான். அவர்கள் கோபகுமாரர்களுக்கு அன்னம் அளிக்க மறுத்தனர். பின்னர் கோபகுமாரன் தீக்ஷிதபத்தினிகளிடம் சென்று கிருஷ்ணனுக்கும் எங்களுக்கும் அன்னம் அளிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

தீக்ஷித பத்தினிகள் கிருஷ்ணனுக்கு அன்னம் அளிக்க வேண்டும் என்று ஒரு முறை கேட்டவுடனேயே சுவையுள்ள பலவிதமான அன்ன வகைகளைத் தயார் செய்து அதை எடுத்துக் கொண்டு உலகப் பற்றை அடியோடு துறந்தவர் களாய் இருந்து கொண்டு பரம்பொருளான கிருஷ்ணனை நேரில் காண்பதற்கு வேகமாக ஓடிச் சென்றனர்.

தீக்ஷித பத்தினிகள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா இருக்கும் காட்டை அடைந்து கோபிகைகளின் உள்ளங்களை ஆகர்ஷிப்பவரும், இடையர் வடிவம் தாங்கி இருப்பவரு மான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உணவை உட்கொள்ளும்படிச் செய்து, மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்த அந்த கிருஷ்ணனை கூப்பிய கைகளுடன் புகழ்ந்து துதித்தனர்.

गीतं-33 ॥

मोहनम् - त्रिपुट ॥

प ॥ बालगोपाल कृष्ण पाहि पाहि ॥

अनु ॥ नीलमेघशरीर नित्यानन्दं देहि ॥ बाल ॥

कळभसुन्दरगमन	कस्तूरीशोभितानन
नळिनदकायतनयन	नन्दनन्दन

மிலிதகோபவதூஜன
 டலிதசம்ஸாரபந்நன

மீனாங்கோடமோஹன
 டாரூணவீரனாஸன ||1||

|| பால ||

யஜ் யஜ்ஸம்ரக்ஷண
 யஜ்஫லவலதரண
 அஜ்நான஘னசமீரண
 வலஜ்நானடலிதாவரண

யாடவவ்ஸாஔரண
 யமலஜனஸரண
 அஸலலலோகைககாரண
 வேடான்தவாக்ய஫ரமாண ||2||

|| பால ||

வ்யத்யஸ்த஫ாடாரவலந்ட
 சத்யாஸவ்ஷண்டபோடானந்ட
 ஫ரத்யஸ்தமலதஔடகந்ட
 நலத்யட-நாராயணதீர்த்-

வலஸ்வந்டலத முகூந்ட
 சட்டுணவூந்ட
 ஫ாலலதநந்டஸூநந்ட
 நலர்மலானந்ட டோவலந்ட ||3||

|| பால ||

கீதம்-33

மோஹனம்-த்ரு஫ுட

ப. பாலகோபால க்ருஷ்ண பாஹல பாஹல ||

அஹு. நீலமேகசரீர நல்த்யானந்டம் தேஹல || || பால ||

1. களபஸூந்டரகமன கஸ்தூரீஸோ஫லதாந்ட
 நளலனதளாயதநயன நந்டந்டந்ட
 மலளலதகோபவதூஜன மீனாங்ககோடமோஹன
 தளலதஸம்ஸாரபந்டன தாரூணவைவலநாஸன || || பால ||

2. யக்ரு யக்ருஸம்ரக்ஷண யாதவவம்ஸா஫ரண
 யக்ரு஫லவலதரண யமலஜனஸரண
 அக்ருானகனஸமீரண அகலலலோகைககாரண
 வலக்ருானதளலதாவரண வேதாந்டவாக்ய஫்ரமாண || || பால ||

3. வ்யத்ஸ்த஫ாதாரவலந்ட வலஸ்வந்டலத முகூந்ட
 ஸத்யாகண்டபோதாந்ட ஸத்கூண஫்ருந்ட

ப்ரத்யஸ்தமிதபேதகந்த பாலிதநந்தஸுநந்த
நித்யத நாராயணதீர்த்த-நிர்மலாநந்த கோவிந்த || || பால ||

கீர்த்தனம்—33

ப. இடையர் குலத்தில் உதித்து சிறிய குழந்தையாய்க்
காஷி அளிப்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, காப்பாற்று
வாயாக.

அனு. கார்மேகம் போன்ற கருத்த திருமேனி உடையவரே,
அழியாத பேரானந்தத்தைத் தருவாயாக.
(காப்பாற்றுவாயாக).

1. சிறிய யானைக்குட்டி போன்று அழகிய நடையை
உடையவரே, கஸ்தூரியாலான திலகத்துடன் கூடிய
அழகிய திருமுகத்தவரே, தாமரை இதழ் போன்று
அகன்ற அழகிய விழிகளை உடையவரே,
நந்தகோபரின் புண்ணிய குமாரரே; ஆயர்பாடியில்
உள்ள மாதர்களின் கூட்டத்தை கோடி மன்மதர்
களை ஒத்த அழகினால் மயக்கமுறச் செய்கின்றவரே,
ஓயாத பிறப்பு, இறப்பு ஆகிற தளைகளை அறுத்து
எறிபவரே, மிகக் கொடியவர்களான பகைவர்களை
வேருடன் அகற்றுபவரே, (காப்பாற்றுவாயாக).

2. யாகத்தின் வடிவரே, வேள்விகளைக் காப்பாற்று
பவரே, யதுவின் வம்சத்திற்கு சிறந்த அணியாய்
விளங்குபவரே, வேள்விகளின் பயனை உறியவர்
களுக்கு அளிப்பவரே, துறவிகளுக்கு புகலிடமாய்
இருப்பவரே, அறியாமையாகிற மேகங்களை மிகத்
தொலைவில் அகற்றிவிடும் கொடுங்காற்றாக
இருப்பவரே, பிறும்மாண்டம் அனைத்திற்கும் மூல
காரணமாய் இருப்பவரே, உண்மையை விளங்காமல்
செய்யும் மாயையை அகற்றி உண்மையறிவை
அளிப்பவரே, வேதாந்த சொற்களாலேயே
அறியத்தகுந்தவரே, (காப்பாற்றுவாயாக).

3. ஒரு காலை குறுக்காக மாற்றிவைத்து மிக அழகாக நிற்பவரே, அடியார்கள் அனைவராலும் வணங்கப் பட்டவரே, மோக்ஷத்தை அளிப்பவரே, எங்கும் நிறைந்த உண்மையான அறிவும் ஆனந்தமுமாய் இருப்பவரே, எல்லா நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிட மாய் இருப்பவரே, வேறுபாட்டின் மூலத்தையே நாசம் செய்தவரே, நந்தன், சுந்தன் ஆகிய கோபர்களைக் காப்பாற்றியவரே, நிலையான மோக்ஷத்தை அளிப்பவரே, ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தருக்கு மாசற்ற பேரானந்தமாய் இருப்பவரே, ஹே, கோவிந்தா, (காப்பாற்றுவாயாக).

श्लो ॥

यज्ञपत्यस्तमीशानं लीलागोपालविग्रहम् ।
प्रसादयन्ति यं वेदास्तात्यर्येणामनन्ति ते ॥91॥

ச்லோ—91

யக்ரூபத்ன்யஸ்தமீசாநம் லீலாகோபாலவிக்ரஹம் |
ப்ரஸாதயந்தி யம் வேதாஸ்தாத்பர்யேணாமனந்தி தே ||

செ—91

வேதங்கள் அனைத்தும் குறிப்பாக எந்த பரமாத் மாவை உள்ளபடி உணர்ந்து அடையவேண்டும் என்று கூறுகின்றனவோ, மாயையால் வேடிக்கையாக கோப குமாரனின் வடிவம் தாங்கி இருக்கும் அந்த கிருஷ்ண பரமாத்மாவை தீக்ஷித பத்தினிகள் வணங்கி வாழ்த்தி மகிழ்ச்சியுறச் செய்தனர்.

(விளக்கம்) ஸ்ரீநாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள் தீக்ஷித பத்தினிகள் அனைவரும் இவ்வுலகத்தின் பற்றை அறவே துறந்தவர்களாகவும், வேதத்தில் கூறப்படும் பரம்பொருளாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை அறிந்தவர்கள், அறிவிலிகளைப் போன்று பெண் புத்தியுடன் அவரை அழகிய புருஷன் என்ற

எண்ணத்தில் அணுகவில்லை என்ற இக்கருத்து ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10வது ஸ்கந்தம் 23-வது அத்தியாயம் 23-27 செய்யுள்களால் வியாஸ பகவானால் வர்ணிக்கப்பட்டதை அனுசரித்ததாகும்.

பிராய: ஶ்ருதபிரயதமோதயகர்ணபூரீர்யஸ்மிந் நிமய்மனசஸ்தமதாஶிரந்நீ: |

அந்ந: ப்ரவேஷ்ய ஶுசிரம் பரிர்ஶ்ய தாபம் ப்ராஜ்ம் யதாஶிமதயோ விஜஹுர்ந ரேந்ர ||

தாஸ்ததா த்யக்தஸர்வாஷா: ப்ராப்தா ஆத்மதிடத்யயா |

விஜ்ஜாயஸ்திலத்ய்ரத்யா ப்ராஹ ப்ரஶஸிதானந: ||

ஸ்வாஶதம் வோ மஹாஶாஶா ஆஸ்யதாம் கர்வாம கிம் |

யந்நோ தித்யக்யயா ப்ராப்தா ஶ்பபந்நமிதம் ஶி வ: ||

நந்வத்யா மயி கர்வந்நி கர்ஷலா: ஶ்வார்ததர்ஷநா: |

அஶுத்யக்யவ்யஶிதாம் ஶக்திமாத்மப்ரியே யதா ||

ப்ராணபுத்யிமந: ஶ்வாத்மதாராபத்யதநாதய: |

யதஸ்பகர்வாத் ப்ரியா ஆஸஸ்தத: கோந்வபர: ப்ரிய: ||

ஶீதம் - 34 ||

மோஶநம் - சாபு ||

ப || பாலஶோபால மாமுத்யர - க்ஷண
பரமகல்யாணஶுணாகர் ||

அநு || நிரதநிலகலெவர் - க்ஷண
நிரூபமகூஸ்துஶகந்நர் || பால ||

நந்நநந்நந ஶக்தசந்நந ஶுரவ்ந்நர்சிதபஶுவந்நந
மந்நஸ்திமதஸுந்நரானந கோதிமதநஸுந்நர் ஜஶந்நமோஶந
இந்நிராமந்நிர் ஶக்தஸுந்நர்ஶத்யாரவிந்நத்யுஶக்திமகர்வந்ந
நந்நிதஶோபிகாவ்ந்ந ||1||

தாம் தாஶததேதததாம் - தக்ததோ திமிணாம்ஶிணதோ திமிரே தக -
தோதிமிதிதிதி தோதிமிமிரே - தக்ததோதி ஶிணாஶ - ஶிணததோஶ - திர்ஶுது

- धधिगुडु धत्तोङ्ग-तोधिगिणङ्गत्तिरुत्तोङ्ग ददिर्गुडु धद्धिकि तकिट दधि-
गिणतो ॥ बाल ॥

यज्ञादिकर्मफलप्रद कृष्ण यदुकुलजात सुखप्रद
यज्ञसंरक्षणदीक्षित कृष्ण यतिजनमुक्तिद सुव्रत ॥2॥

ताधैय्यद्वैयत्तता - किटतकतत्किण्णं - धरिकिट धरिकिटधिमि
- धिंधिंधिमिकिट - तोंगिटकिट - तोंगत्तोङ्गिण किणकिणधरिधरिकुं
- तकतक - धिर्गुडुतक - तकधिर्गुडु तक -

गणपति-गुरु - श्रीपति - षण्मुख जय जय जय ॥3॥

झन्तरिकिटतक - तत्तोङ्गिटतोङ्गत्तककिण - दिनुहतधिमि
ताताधां - तकधिर्गुडुतक दधिगिणतो - दिनहतधिमि ताताधां -
तकधिर्गुडु - तक दधिगिणतो ॥

चिन्तितजन चिन्तामणिगण सन्ततसुखसन्तानप्रद
मन्दरधर मञ्जुलमौक्तिक नन्दितजन नन्दात्मजवर
वृन्दावनवृन्दारकगणवन्दितपद
वसुदेवात्मज जय जय जय ॥4॥

झन्तरिकिटतक - तत्तोङ्गिटतोङ्गत्तोक् गिण - दिनहत धिमि
ताताधां तकधिर्गुडुतक दधिगिणतो ॥ बाल ॥

अन्नमयादिषु पञ्चसु त्वां
अन्तरमानन्दविग्रहं
उन्नतफलमामनन्ति ते जग-
दुदयलयादिसुलक्षितं
तद्धित्वमेवासि तद्धित्वमेवासि
तत्सर्वमेतत्त्वमेवासि नूनं
तदुत्तुङ्गमुक्तामणिप्रस्फुरद्विव्य-

தாதஹதஹிமித ஧ணந்஧ண த஧ணந்஧ணந்தஹிமி தஹிமி
 தாண்டவலுலம் - ரீர் ஐரிர்ஐரிர்ஐரண ரா஧ாலுலம் - குந்஠கி஠கி஠ -
 ஧ரிகி குபிகாஐாரம் - ந஧஧ரந்஠ந்஠த நவநீத஠ுரம் ॥

த்வாமஹம் கலயாமி ஧ீரமநாமயம் சகல-
 காம஠ம் ஠ுவி சந்நதமாமந்நதாண்டவலுலம்.
 ச஠்஧ுணமணி஧ண஠ூஷணஐாலம்
 சுந்஠ர஧ுகுலபால஧ுபாலம்
 மந்஠ஸ்மிதாமந்ந஠஠ந஧ுபாலம்
 விசுல்யாதசக்தீர்திவிஐய஧ுபாலம்
 சத்ய஠்ரதிஐசந்நாம஧ுபாலம்
 கந்஠஠்ர஠ுகுலியாண஧ுபாலம்
 ஠க்தஐநவ்ந்஠஠்ர஠்ர஠஧ுபாலம்
 சி஠்஠ஐநசி஠்஠ாந்நசி஠்஠஧ுபாலம்
 மத்சுல்யாவதாரா஠ிம஠ித஧ுபாலம்
 தம் த்வாமஹம் த்வாமஹம் த்வாம஠ம் ॥10॥

தஹிதாத்஠ேய்யகாத்஠ேய்யந்நத஠ிகிதகி஠த஠ிஐஐ஧ண஠ுலம் - தரிகி஠
 கி஠தரி தா஠ந்நததக தரிகி஠ தரிஐகு தததாாம் த஠ிதாந்ந திதாந்ந
 தாந்நீ தாந்நி தாந்நாாம்஠ிதாந்நாந்நகி஠கி஠ த஠ி தகி஠கி஠ தகதுலஐ஠
 கி஠தக நஐ஠ கி஠தக தக தரிகி஠ தக த஠ிஐஐ஧ண஠ுலம் ஠ிகிதக
 த஠ிஐஐ஧ண஠ுலம்-தா஠ ஧ீநுத த஠ிமி தககிணி தரி஧ந
 ஧ுநி஠ிமிதந்ந஠ஐகுந கஐக நககிண தரிகுகு குகுந்நரி ஠ே஠ி஠ஐஐ
 ஠ிமிகிணி ஠ிந்நரி த஠ி஠்ர த஠ிமித நஐ஠ுலம் - நநஐஐகிணஐஐதக
 த஠ிமித கிணஐக கிணகிண ஧ண஠஧ுநி ஠ிமி஠ிமிதக
 தரிதரிஐக஠தக த஠ிந்ந துை ததத ॥ பால ॥

கீதம்-34

மோஹனம்—சாபு

ப. பால கோபால மாமுத்தர க்ருஷ்ண
பரமகல்யாணகுணாகர ||

அனு. நீரதநீலகளேபர க்ருஷ்ண
நிருபமகௌஸ்துப கந்தர ||

1. நந்தநந்தன பக்தசந்தன ஸுர-
ப்ருந்தரசிதபஹுவந்தன
மந்தஸ்மித ஸுந்தரானன-கோடி
மதனஸுந்தர ஜகன்மோஹன
இந்திராமந்திர பக்தஸுந்தர-
ஹ்ருதயாரவிந்தப்ருங்கபக்திமகரந்த
நந்திதகோபிகாப்ருந்த ||

தாம் தாஹுததைத்தத்தாம்-தக்கதோதிமிணாம்
கிணதோ திமிரேதக்க தோதிமிதிகிட தோதிம்மிரே
தக்க தோதிகிணாங்கம் - கிணத்தோங்க திர்குடு
ததிக்குடு தத்தோங்க-தோதி கிணங்கத்திருத்
தோங்க-ததிர்குடு-தத்திகிதகிட-ததிகிணதோம் ||

(பால கோபால)

2. யக்ருாதிகர்மபலப்ரத க்ருஷ்ண யதுகுலஜாத சுகப்ரத
யக்ருஸம்ரக்ஷணதீக்ஷித க்ருஷ்ண யதிஜனமுக்தித
ஸுவ்வரத ||

தாதைய்யத்தையத்தத்தா-கிடதகதத்திண்ணம்-
தரிகிட-தரிகிடதிமி-திந்திந்திமிகிட-தோங்கிடகிட-
தோங்கத்தோங்கிண-கிணகிணதரிதரிக்கும்தகதக-
திர்குடு-தக-தகதிர்குடு தக ||

3. கணபதி-குரு-ஸ்ரீபதி-ஷண்முக ஜய ஜய ஜய ||
ஜந்தரிகிடதக-தத்தோங்கிடதோங்கத்தககிண-
தினுஹத திமி தாதாதாம்-தகதிர்குடுதக ததிகிண
தோம்-தினஹததிமி தாதாதாம்-தகதிர்குடு-
தக ததிகிண-தோம் ||

4. சிந்திதஜன சிந்தாமணிகண-
ஸந்ததஸுகஸந்தானப்ரத

மந்தரதர மஞ்ஜுளமெளக்திக
 நந்திதஜன நந்தாத்மஜவர
 ப்ருந்தாவனப்ருந்தாரககண-
 வந்திதபத வஸுதேவாத்மஜ ஜய ஜய ஜய ||
 ஜந்தரிகிடதக-தத்தோங்கிடதோங்கத்தோககிண-
 தினஹததிமிதாதாதாம்-தகதிர்குடுதக ததிகிண-
 தோம் || (பால கோபால)

5. அன்னமயாதிஷு பஞ்சஸு த்வாம்
 அந்தரமானந்தவிக்ரஹம்
 உன்னதபலமாமனந்தி தே ஜக-
 துதயலயாதிஸுலக்ஷிதம்
 தத்தித்வமேவாஸி தத்தித்வமேவாஸி
 தத்ஸர்வமேதத்த்வமேவாஸி நூனம்
 ததுத்துங்கமுக்தாமணிப்ரஸ்புரத்திவ்ய-
 மத்தேபவத்யோகிசித்தே ஸ்புரந்தம்
 ந்ருத்யந்தமத்யந்தமாந்தமீடே
 ஹிதம் த்வாமஹந்த்வாமஹந்த்வாமஹம்
 தத்திக குத்தி குகுத்தத்த தோங்குதக கிடகிட
 குதரீ கிடதாதிதககிட ததிங்கிணதோம் || (பால கோபால)

6. ஸந்தமந்தரவஸ்திதம் ஹ்ருதி
 ஸத்யவிக்ஞானஸுகாக்ருதிம்
 அந்தர்யாமிதயோதிதம் யோகி-
 சிந்திதமாகலயாமி தம் ||
 தத்திகிட தத்தாந்தத்தகிட - தத்தாந்தரிகிட - தத்தரி
 குதோகிட ததோகிட தோம் தோம் - குந்தகிடகிட
 தரி குகுந்தத்தகுகம்தரிகிடேகுடேகு குந்தரிகிடி
 கக-ப்ரபேதமிஹ ஜேகு ஜேகு குஜகண ஜயசீல நடனம் ||

7. ஸகலஜகதாதிம் ஸகலமுனிசீதம்
 ஸகலநிகமாந்தஜனிதாந்தமதிவிதிதம்
 தம் பரமயோகிகணசிந்திதமகண்டஸுக-
 ஸம்பதமபாரமஹிமானமணிமானமிஹ
 ரங்கதுரங்கமாதங்கவர ஹம்ஸகதி-
 மஞ்ஜீரமஞ்ஜுரடன்னடமகிலரஞ்ஜனம் ||

தத்தினுத தத்தினு தத்தினு தந்தணந்தண ததண
ததணதண கத்தரடி கத்தரடி கஹூரே கஹூரே
கஞ்ஜரிடி கஞ்ஜரிடி தீஹூரே தாஹூரே ||

8. ஸங்கீதஸாஹித்யவித்யாவிநோதவர
கோவிந்த கோபால கோபீமனோஹர
மதிரஸ்து கதிரஸ்து மங்களம் பவது மம ||

தத்தினு தத்தினு தத்தினு ததிகதகிட ததிங்கண தோம் ||

(பால கோபால)

9. தாரகஸமமுக்தாஹாரகம் பக்த-
காருண்யஸமபூரதாரகம்
நாரதமுனிசேஷமகாரகம் ஸ்ரீ-
நாராயணதீர்த்ததாரகம் ||

தாதஹதத்திமித தணந்தண ததணந்தணந்தத்திமி
தத்திமி தாண்டவலோலம்-ரீம்ஜிரிம் ஜிரிங்கண ராதா
லோலம்-குந்தகிடகிட தரிகி கோபிகாஜாரம்-நகத
ரந்தேந்தித நவந்தசோரம் ||

10. த்வாமஹம் கலயாமி தீரமனாமயம் ஸகல-
காமதம் புவி ஸந்தமானந்ததாண்டவலோலம்
ஸத்குணமணிகணபூஷணஜாலம்
ஸுந்தரகோகுலபாலகோபாலம்
மந்தஸ்மிதாந்தமதனகோபாலம்
விக்யாதஸத்கீர்த்திவிஜயகோபாலம்
ஸத்யப்ரதிக்ஞஸந்தானகோபாலம்
கந்தர்பகோடிகல்யாணகோபாலம்
பக்தஜனப்ருந்தப்ரஸன்னகோபாலம்
ஸித்தஜனஸித்தாந்தஸித்தகோபாலம்
மத்யஸ்யாவதாராதிமஹிதகோபாலம்
தம் த்வாமஹம் த்வாமஹம் த்வாமஹம் ||

தத்திதாதேய்யகா தாதேய்யந்தத்திகிதகிட ததிங்-
கணதோம்-தரிகிடகிடதரிதாஹந்தத்தக தரிகிட
தரிங்கு தத்ததாம் ததிதாந்த திதாந்த தாந்தீ தாந்தி
தாந்தாம்தித்தாந்தாந்தக்கிடகிட தத்தி தகிட
கிட தகதோம்கிட கிட தக நங்கட-கிடதக தக தரி

கிட தக ததிங்கணதோம் திகிதக ததிங்கணதோம்—
 தாஹு தீனுத தத்திமி தககிணி தரிதனதுனி திமிதந்த
 ங்குன—கஞ்ஜகனககிண தரிக்குக்குந்தரி தேஹிணங்கி
 திமிகிணி திந்தரி தத்தின்ன தத்திமித நங்கதோம்
 நநங்கி கிணங்கிதக ததிமிதகிணஜககிணகிண தண
 தண துனிதிமிதிமிதக தரிதரிஜகணதக ததிந்த தை
 தத்தத்த || (பால கோபால)

கீர்த்தனம்—34

ப. மிக உயர்ந்த மங்கள குணங்களுக்கு இருப்பிட
 மானவரே, கோபகுமாரனே, ஹே, கிருஷ்ணா,
 எங்களை ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்று
 வீராக.

அனு. கார்மேகம் போன்ற திருமேனியரே, இணையற்ற
 அழகுள்ள கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினத்தை
 கழுத்தில் அணிந்திருப்பவரே.

1. புண்ணியம் செய்த நந்தகோபரை எப்பொழுதும்
 மகிழ்ச்சியுறச் செய்பவரே, அடியார்களுக்கு
 ஹரிசந்தனம் என்ற கற்பக விருட்சம் போன்று
 விரும்பியவற்றை அளிப்பவரே, வானவர்களின்
 கூட்டங்களால் பல தடவைகள் வணங்கப்பட்டவரே,
 புன் சிரிப்பால் அழகிய திருமுகத்தவரே, கோடி
 மன்மதர்களுக்கு ஒப்பான அழகு பொருந்தியவரே,
 உலகங்களை மயக்கமுறச் செய்பவரே, திருமகளின்
 வீடாக இருப்பவரே, அடியார்களுடைய மிக்க
 அழகிய உள்ளத் தாமரைகளிலிருந்து வெளிவரும்
 பக்தி என்னும் தேனை வண்டு போன்று அருந்து
 பவரே, கோபியர்கள் கூட்டத்தை சந்தோஷப்
 படுத்துபவரே.

2. மறைகளில் கூறிய வேள்விகள் முதலிய நற்செயல்
 களுக்கு வேண்டிய பயனை அளிப்பவரே,
 யதுவம்சத்தில் பிறந்த யாதவர்கள் அனைவருக்கும்

நன்மையை செய்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, யாகங்களை ரக்ஷிப்பதில் உறுதி பூண்டவரே, நற்செயல்களை விடாது புரிகின்றவரே, துறவிகளுக்கு மோக்ஷத்தை அளிப்பவரே.

3. ஏ விக்னேச்வர, ஹே தக்ஷிணாமூர்தே, ஹே லக்ஷ்மி நாராயண, ஹே ஆறுமுகனே, மிகச்சிறப்பான வெற்றியுடன் விளங்குவீர்களாக.
4. அடியார்களின் உள்ளங்களில் தோன்றியவைகள் அனைத்தையும் தேவலோகத்து சிந்தாமணி இரத்தினங்கள் போன்று அளித்து எப்பொழுதும் ஆயாசமின்றி பேரின்பத்தைத் தருபவரே, (அமுதத்திற்காக பாற்கடலைக் கடைந்தபோது மத்தாக இருந்த மந்தர மலை மூழ்கிய நேரத்தில் ஆமை உருக்கொண்டு) மந்தர மலையைத் தாங்கியவரே, அழகிய நல்முத்தை அணிந்திருப்பவரே, அடியார்களை ஆனந்திக்கும்படி செய்பவரே, நந்தகோபரின் அருமைப் புதல்வரே, மிகச் சிறந்த பிருந்தாவனம் எனப்படும் தூய்மையான தேசத்தில் வானவர்களின் கூட்டத்தால் வணங்கப்பட்ட திருவடிகளை உடையவரே, வாஸுதேவரின் அருமைப் புதல்வரே, உமக்கு வெற்றி உண்டாவதாக, வெற்றி உண்டாவதாக, வெற்றி உண்டாவதாக.
5. அன்னமயம் முதலிய ஐந்து கோசங்களுக்குள் ஆனந்த வடிவனாக இருப்பவரும், இவ்வுலகத்தின் தோற்றம், சிலகாலம் இருப்பு மறைவு இவைகளால் நிலையான காரணப் பொருளாக அறியப்படுகின்றவருமான, தங்களையே அடைதல் என்கிற பயனைச் சிறந்த பயன் என்று மறைகள் பறை சாற்றுகின்றன. எனவே, ஹே, கிருஷ்ணா, அந்தப் பரம் பொருளான, பிரம்மமதத்துவம் நீயேதான், வேறு இல்லை. ஆகவே உலகத்தில் காணப்படும் அனைத்தும் உம்முடைய

வடிவமே, வேறு இல்லை. இது நிச்சயம். மிகவும் உயர்ந்ததும், சிறந்ததுமான நல்முத்து மணிகளால் பிரகாசிக்கின்ற தலையுடன் கூடிய உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்த யானையின் தலை போன்ற யோகிகள் உள்ளத்தில் ஒளிகளுடன் பிரகாசிக்கின்றவரும், மிகவும் பேராணந்தத்துடன் கூத்தாடுகின்றவரும் எனக்கு நன்மையைச் செய்கின்றவருமான தங்களையே நான் ஆதரவுடன் துதிக்கின்றேன்.

6. எப்பொழுதும் மாந்தர்கள் அனைவருடையவும் உள்ளங்களின் உள்ளேயே வசிப்பவரும், எப்பொழுதும் எங்கும் எல்லாமாகவும் உண்மையறிவாகவும், நிறைந்த ஆனந்தமாகவும் இருப்பவரும், பொருள்கள் அனைத்தையும் உள்ளேயிருந்து அடக்கி ஆள்பவரும், உள்ளத்தை அடக்கிய மகான்களால் எப்பொழுதும் தியானம் செய்யப்படுபவருமாக இருக்கும் பெருமை வாய்ந்த தங்களை உணர்கின்றேன்.
7. வெற்றி முழக்கத்துடன் கூடிய நடனம் ஆடுபவரும் உலகங்கள் அனைத்திற்கும் மூல காரணமாக இருப்பவரும், மாமுனிவர்கள் அனைவராலும் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவரும், எல்லா வேதாந்தங்களுடையவும் முடிவில் மிகவும் முக்கியமாக கூறப்படும் மஹா வாக்கியங்களிலிருந்து (அறிவு வடிவமே பிரம்மம், எல்லோரும் உணரும் ஆத்மாவே பிரம்மமாகும், நீயே பிரம்மமாக இருக்கிறாய், நானே பிரம்மமாக இருக்கின்றேன் என்கிற வாக்கியங்களிலிருந்து) ஏற்படும் உண்மையான தூய்மையான நல்லறிவாலேயே அறியப்படுகின்றவரும், மா பெரும் யோகிகளுடைய கூட்டங்களால் உள்ளத்தால் எப்பொழுதும் தியானம் செய்யப்படுகின்றவரும், பரிபூரணமான ஆனந்தப் பெருக்காய் இருப்பவரும், எல்லையற்ற பெருமை வாய்ந்தவரும், மிகவும்

சூக்ஷ்மமான உருவத்தை உடையவரும், மிகவும் உள்ளத்தைக் கவரும் அழகு நடை போடுவதில் சிறந்தவைகளான குதிரை, யானை, சிறந்த அன்ன பக்ஷி போன்றவற்றின் நடைகளால் ஒலிகள் நிறைந்த கால் சிலம்புகளோடு கூத்தாடுபவரும், சுற்றிலும் இருக்கும் ஜீவர்கள் அனைவருடைய உள்ளங்களையும் ஆகர்ஷிப்பவரும்.

8. தாளம், ராகம் இவைகளுடன் கூடிய சங்கீதம், சாகித்யம் ஆகிய கலைகளில் ஈடுபாடு உடையவரே, ஹே, கோவிந்தா, கோபிகைகள் உள்ளங்களை அபகரிக்கின்றவரே, எங்களது உள்ளங்கள் தங்களிடமே நிலைத்து நிற்கட்டும். தாங்களே எங்களுக்கு புகலிடமாய் இருக்க வேண்டும். எங்களுக்கு எல்லாவிதமான நலன்களும் உண்டாகட்டும்.
9. ஒளிமிகுந்த முத்துக்களாலான மாலையை அணிந்திருப்பவரும், தன்னை அடிபணிந்து வழிபடும் அடியார்களிடம் தயை மழை பொழிந்து அவர்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்விக்கும் மேகமாய் இருப்பவரும், தேவரிஷியான மாமுனிவர் நாரதருக்கு எல்லாவிதமான நலன்களையும் செய்பவரும், ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரை ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றியவரும், தாண்டவம் என்ற கூத்தாட்டத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு உடையவரும், ராதை என்னும் கோபிகையிடம் விசேஷமான அன்பு கொண்டவரும், ஆயர்பாடியில் உள்ள மாதர்கள் அனைவரையும் நேசிப்பவரும், வெண்ணெய் திருடுபவரும்;
10. பிணிகள் அற்றவரும், அஞ்சாநெஞ்சம் படைத்தவரும், இம்மண்ணுலகில் அடியார்கள் அனைவருக்கும் விரும்பியவற்றைத் தருபவருமான தங்களையே நான் உள்ளத்தில் தியானம் செய்

கின்றேன். எப்பொழுதும், மகிழ்ச்சி தரும் கூத்தாட்டத்தில் ஈடுபட்டவரும், நவரத்தனங்களால் ஆன அணிகளின் கூட்டத்தையும் நற்குணங்களையும் அடைந்திருப்பவரும், மிகவும் அழகிய கோகுலம் எனப்படும் புண்ணிய பூமியில் கோபகுமாரனாய் இருப்பவரும், புன் சிரிப்பால் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடையவரும், காமனுக்கு இணையான அழகு வாய்ந்த கோபாலனும், மாசற்ற தனது புகழை பாரில் பரப்பியவரும், அடியார்களுக்கு எல்லா விதமான வெற்றிகளையும் அளிக்கின்ற கோபாலனும், தான் கூறியவற்றை செயல் படுத்துபவனும். அந்தணனுக்கு இறந்து போன குழந்தையை உயிருடன் அளித்த கோபாலனும், கோடி மன்மதர்களுக்கு ஒப்பானவரும், அடியார்களுக்கு எல்லாவித நலன்களையும் அளிக்கும் கோபாலனும் அடியார்களுடைய கூட்டத்தின் முன்தோன்றி அவர்களை அருள் பாலிக்கும் கோபாலனும், ஸித்த ஜனங்கள் எனப்படும் மகான்களுடைய கொள்கையால் உண்மையான தத்துவம் என தீர்மானிக்கப்பட்ட கோபாலனும், மீன் முதலான அவதாரங்களைச் செய்து உலகத்தைக் காப்பாற்றிய பெருமை வாய்ந்த கோபாலனுமான தங்களையே நான் தியானம் செய்கின்றேன், தங்களையே நான் தியானம் செய்கின்றேன், தங்களையே நான் தியானம் செய்கின்றேன்.

(விளக்கம்-1) இங்கு நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள் 'அன்னமயம் முதலான ஐந்து கோசங்களுக்கு கிருஷ்ணன் அப்பாற்பட்டவன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அன்னமயாதி கோசம்:- தைத்தரியம் எனப்படும் யஜூர் வேத உபநிஷத்தில், ப்ரும்மானந்த வல்லி, ப்ருகுவல்லி எனப்படும் இரண்டு பாகங்களிலும் ஆத்ம தத்துவத்தை விளக்கிக் கூறுவதற்காக ஆத்ம தத்துவத்திலிருந்து வானம் முதலான ஐந்து

பூதங்களும், அதனிலிருந்து பலமாறுதல்களுடன் கூடிய இவ்வுலகமும், தோன்றியது. அதில் மனிதனும் தோன்றினான். அம்மனிதன், உடல், உயிர், புலன்கள், புத்தி, அதன் காரணமாக இருக்கும் அக்ஞானம் ஆகியவைகள் உடையவன். ஆத்ம தத்துவம் தான் படைத்தவைகள் அனைத்துள்ளும் பிரவேசித்தது. எனவே, மனித உடலிலும் அக்ஞானத்திற்கும் உள்ளே சென்று விட்டது. ஆத்ம தத்துவத்தை அறிய விரும்புவனால் காணப்படும் பொருள்கள் அனைத்துமே உணமையானதல்ல. அங்ஙனமே உடல் முதல் அக்ஞானம் முடிய உள்ளவைகளும் என்று உணரவேண்டும். உடலிலிருந்தும், உயிர்களிலிருந்தும் புலன்களிலிருந்தும், உள்ளத்திலிருந்தும் அக்ஞானத்திலிருந்தும் வேறுபட்டதான தத்துவமாக உணர்ந்து நிலையான மோக்ஷம் பெறவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது. எங்ஙனம் கத்தி எனப்படும் பொருள் உறைக்குள் காணப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே உடலிலும், உயிரிலும், புலன்களிலும், உள்ளத்திலும், அக்ஞானத்திலும், ஆத்மா காணப்படுவதால் இவை முறையே அன்னமய கோசம், ப்ராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விக்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் எனப்படும். அன்னமய கோசம்—உடல், ப்ராணமய கோசம்—கர்மேந்திரியங்கள். (ஐந்துஐந்து வருத்திகளுடன் கூடிய ப்ராணன்) மனோமய கோசம் - ஞானேந்திரியங்களும் மனதும் சேர்ந்ததாகும். விக்ஞானமய கோசம்—புத்தி, ஞானேந்திரியம் இவற்றுடன் கூடியதாகும். ஆனந்தமய கோசம்—ஆனந்த வடிவமான ஆத்மாவின் ப்ரதிபிம்பத்தைத் தாங்கியதும், தமோ குணம் மேலிட்டதுமாகிய அவித்யையே ஆனந்தமய கோசமாகும்.

‘சந்தான கோபாலன்’ - ஸ்ரீமத் பகவதம் 1-வது ஸ்கந்தம், 89வது அத்தியாயத்தில், ஸந்தான கோபாலம் எனப்படும் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது: ஒரு சமயம், துவாரகையில் ஒரு அந்தணர் மனைவிக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அது தரையைத் தொட்டவுடன் இறந்தது. இவ்விதம் ஒன்பது தடவைகள் குழந்தைகள் பிறந்து இறந்தன. அவ்விதக் கஷ்டம் தனக்கு ஏற்பட்டதை அரசனது குற்றம் என்று அரண்மனைக்குச் சென்று அந்தணர் கிருஷ்ணனிடம் அறிவித்தார். அந்தணர் மனைவி பத்தாவதாக கர்ப்பம் தரித்தவுடன், முன் எச்சரிக்கையாக அர்ஜுனனுடன் வீற்றிருக்கும் கண்ணனிடம் இம்முறையாவது

இக்குழந்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கு அர்ஜுனன், 'அந்தணரே, இப்பத்தாவது குழந்தையை இறக்காமல் காப்பாற்றவில்லையானால், நான் தீயில் விழுந்து இறப்பேன் என்று ஆணையிட்டான். அர்ஜுனன் சொல்லைக் கேட்டு அந்தணர் சந்தோஷமாக வீடு சேர்ந்தார். அர்ஜுனன் பத்தாவது குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்காக அம்புகளால் அவ்வீட்டையே மூடிவிட்டான் எனினும், பத்தாவது குழந்தை பிறந்தவுடன் மாயமாக மறைந்துவிட்டது. சினம் கொண்ட அந்தணர், அர்ஜுனனையும், கண்ணனையும் கடுமையாக நிந்தனை செய்தார். குழந்தையைக் காணமுடியாமல் அர்ஜுனன் தான் கூறியபடி தீயில் இறங்க முற்பட்டான். அப்பொழுது கண்ணன் அச்செயலிலிருந்து அவனை தடுத்து நிறுத்தினான். பிறகு ஏழு தீவுகள் கொண்ட பூமியைக் கடந்து, இருள் அடர்ந்த வழிகளில் சுதர்சன சக்ரத்தின் ஒளியால், கடலினுள் ஆதிசேஷனில் படுத்திருக்கும், எட்டுக் கைகளுடன் கூடிய ஆதிநாராயணனை வணங்கினார். பத்துக் குழந்தைகளையும் அங்கு கண்டனர். அப்பொழுது ஆதிநாராயணன் நர-நாராயணன் வடிவம் தாங்கிய உங்கள் இருவரையும் இங்கு வரவழைப்பதற்காகவே இக்குழந்தைகளை இங்கு எடுத்து வந்தேன். இதோ, இக்குழந்தைகளை அந்தணரிடம் கொடுத்து விடவும். நீங்களும் அவதாரத்தின் பயன் முழுவதும் ஏற்பட்டவுடன் இங்கு வந்து சேருங்கள் என்று கூறினார்.

दरु - 18 ॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

स्वामिनं विचित्रवनमालिनं पत्रिराज-
गामिनं परिपालितगोधनं भुजगपतिशायिनं
सदानन्ददायिनं समस्तवेदसाधनं
सनातनं बालगोपालमहं भजे ॥

रेहि रेहि रेरिङ्गणरिगण काहुकाहु कअरितं जरिङ्गेकु झेकु झेङ्गेणु-
त झङ्गण-डेकु डेकु डेडिङ्कुडिं कुरीझिरिं झिरहिर टिकं रिघण तककिट

तककिट धिककिट धिमिकिट तरिकिटतातेय्य चेधितालाङ्ग
तधिगणतो ॥

தரு—18

தரு—நாதநாமக்ரியா—ஆதி ॥

ஸ்வாமினம் விசித்ரவனமாலினம் பதத்ரிராஜ-
காமினம் பரிபாலிதகோதனம் புஜகபதிசாயினம் |
ஸதாநந்ததாயினம் ஸமஸ்தவேதஸாதனம்
ஸநாதனம் பாலகோபாலமஹம் பஜே ॥

ரேஹி ரேஹி ரேரிங்கண ரிககண காஹு காஹு
கஞ்ஜ ரிதம் ஜரிஜேகு ஜேகு ஜேஜேணுத ஜங்கண-
டேகுடேகு டேடிங் குடிம் குரீம் ஜிரிம் ஜிரஹிர டிகம் ரிகண
தககிட தககிட திககிட திமிகிட தரிகிட தாதேய்யத்தேதி
தாளாங்க ததிகணதோம் ॥

தரு—18

எங்கள் அனைவருக்கும் தலைவராகவும் பலவிதமான
நிறமும், மணமும் நிறைந்த மலர்களாலான மாலையை
அணிந்திருப்பவரும், பறவை அரசனான கருடன் மீது ஏறி
செல்பவரும், பசுக்கள் ஆகிற செல்வத்தை, நன்கு
காப்பற்றியவரும், அரசவரசனான ஆதிசேஷன் மீது படுத்து
இருப்பவரும், எப்பொழுதும் அடியார்களுக்கு பேரானந்
தத்தை அருளுபவரும், ஸகல வேதங்களால் மட்டுமே
அறியப்படுபவரும், எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும்,
எப்பொருளிலும் அழியாமல் இருப்பவருமான, கோப
குமாரன் வடிவத்தில் இருக்கும் தங்களையே நான்
வழிபடுகின்றேன்.

श्लो ॥

स्तुत्वा तं यज्ञपुरुषं यज्ञपत्न्यस्तदाज्ञया ।

पुनःप्रविविशुर्ज्ञशालां तद्रतमानसाः॥92॥

याज्ञिकास्तेऽपि ताः पत्नीः प्रशस्य च पुनः पुनः ।

अभिचक्रुर्भगवतोमाहात्म्याद्रतकल्मषाः॥93॥

சீலோ—92-93

ஸ்ததுத்வா தம் யக்ஞபுருஷம் யக்ஞபத்ந்யஸ்ததாக்ஞயா |
 புன: ப்ரவிவிகர்யக்ஞசாலாம் தத்தகதமானஸா: ||
 யாக்ஞிகாஸ்தே஽பி தா: பத்நீ: ப்ரசஸ்ய ச புன: புன: |
 அபிசக்ருர்பகவதோ மாஹாதம்யாத்தகதகல்மஷா: ||

செ—92-93

தீக்ஷித பத்தினிகள் வேள்வி வடிவமாய் இருக்கும் ஸ்ரீ
 கிருஷ்ண பரமாத்மாவை, நன்கு உள்ளத்தாலும், நாவாலும்,
 ஸ்தோத்திரம் செய்த பின்னர், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின்
 உத்தரவால், அந்த கிருஷ்ணனிடத்தில் தங்கள் உள்ளத்தை
 நிலைபெறச் செய்தவர்களாய், வேள்விகள் நடக்கும்
 கொட்டகையை வந்தடைந்தனர். தீக்ஷிதர்களான
 அந்தணர்களும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் மஹிமையை உணர்ந்து
 பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாய், யாக சாலையை
 வந்தடைந்த மனைவிகளை அவர்களது கிருஷ்ண பக்தியை
 அடிக்கடி புகழ்ந்து கூறி அவர்களுடன் வேள்வியைச் செய்து
 முடித்தனர்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
 श्रीकृष्णगोवत्सपालनवर्णनं नाम तृतीयस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தவிரசிதாயாம்
 ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலாதரங்கிண்யாம்
 ஸ்ரீக்ருஷ்ணகோவத்ஸபாலனவர்ணனம் நாம
 த்ருதீயஸ்தரங்க: ஸமாப்த: ||

இவ்விதமாக ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட
 ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கணீ என்ற நூலில் ஸ்ரீகிருஷ்ண
 பகவான் பசுக்களின் கன்றுகளைக் காப்பாற்றிய லீலையை
 வர்ணிக்கும் மூன்றாம் தரங்கமும், வேங்கடேச ப்ரியை
 எனப்படும் அதனுரையும் முற்றிற்று.

फलश्रुतिः ॥

श्रीगोपालघनादपारकरुणापीयूषधारास्सृताः
 या नारायणतीर्थभूधरपरिक्षिप्तास्समस्ताश्च ताः ।
 संभूयाच्युतभक्ततभूमिषु वहत्यानन्दयन्ती जगत्
 पावित्र्यं वितनोतु कृष्णविलसल्लीलातरङ्गिण्यसौ ॥

ஸ்ரீகோபாலகனாதபாரகருணாபீயூஷதாராஸ்ஸ்ருதா:
 யா நாராயணதீர்த்தபூதரபரிக்ஷிப்தாஸ்ஸமஸ்தாச்ச தா: |
 ஸம்பூயாச்ச்யுதபக்தபூமிஷு வஹத்யானந்தயந்தீ ஜகத்
 பாவித்ரியம் விதநோது க்ருஷ்ணவிலஸல்லீலாதரங்கிண்யஸௌ ॥

இந்த நூல், கண்ணனாகிற கார்மேகத்திலிருந்து
 தோன்றிய எல்லையற்ற கருணாரஸப் பெருக்குகள்
 ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் என்கிற மலையில் எவ்வளவு
 விழுந்தனவோ, அவ்வளவும் ஒன்று சேர்ந்து, “கிருஷ்ணலீலா
 தரங்கிணீ” என்ற திருநாமம் பூண்ட ஆறாகத் தோன்றியது.
 இந்நூல், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வழிபடும் பக்தர்களாகிற
 வயல்களில் பாய்ந்து ஓடி, இவ்வலகத்தை இன்புற்றிருக்கும்
 படிச் செய்து கொண்டு, உலகம் அனைத்தையும் தூய்மைப்
 படுத்தட்டும்.

कामदा कामिनामेषा मुमुक्षुणाञ्च मोक्षदा ।
 शृण्वतां गायतां भक्त्या कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

காமதா காமினாமேஷா முமுக்ஷுணாஞ்ச மோக்ஷதா |
 ச்ருண்வதாம் காயதாம் பக்த்யா க்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற பக்தி நூல், இதை
 மிகுந்த பக்தியுடன் பாடுகின்றவர்களுக்கும், ஆதரவுடன்
 கேட்கின்றவர்களுக்கும், அவரவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப,
 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலியவற்றை அளிப்பதாக
 இருக்கிறது.

(இவை 12-ம் தரங்கத்தின் முடிவிலுள்ள செய்யுட்கள்.)

पद्यसूची ॥

अघासुर	101	देवं ब्रह्मापुर	72
अथाभिनीयते	85	नन्दगोपश्च	3
अन्योन्यं ब्रज	12	नन्दसूनुरथ	90
आकृष्योलूखलम्	63	नवनीतादि	3
आनीतं शिंक्य	100	नारदमुनिवर	63
आनीयस्वगृहम्	63	निहते शकटे	27
इतस्ततः	36	परं परस्मादपि	7
इत्थं भूतम्	107	परमकरुणया	101
इत्येत्रं प्रार्थयन्ती	63	प्रभाते गोकुले	7
इत्येवं प्रार्थयन्तीम्	83	बलेन सह	85
उलूखले	3	भगवति यमला	72
एवं स्तुतः	105	यदि तेन	122
कदाचिद्गोविन्दे	105	यशोदया	3
कदाचिदौद्धत्यं	63	यज्ञं यज्ञभुजं	97
कतरिम्	75	यज्ञपत्नौस्तुतिः	85
कर्पूराभः	117	यज्ञपट्टयः	127
करिष्यामः	16	यज्ञशालेयं	122
कंसेन प्रेरिता	21	याज्ञिकास्ते	142
गर्गाचायं	3	याज्ञिकान्	122
गोविन्द घटय	79	लालयन्ती	44
जानुभ्यां	33	लीलामानुष	111
तत्तगत्वा	122	वयमिह	122
तत्तदृष्ट्वा	21	विन्यस्यैकं	39
तद्भ्रावं	21	वीथ्यां वीथ्यां	58
तन्तुष्टुवुः	67	वैमानिकाः	93
		ब्रजभुवि	51

सकृच्छ्रवण 122

स्तुत्वा तं 142

हृतेषु 107

गीतसूची ॥

आयाहि माधव 59

आलोकये 87

एहि मुदं देहि 36

एहि मुदं मम देहि 41

कलय कल्याणानि 16

कलयत गोपी 93

कलय यशोदे 52

कृष्णं कलय सखि 46

गोविन्द घटय 80

जय जय गोकुलबाल 108

दामोदर तावक 68

देव देव प्रसीद 112

परमकरुणाया 102

पश्यत पश्यत 97

बालगोपाल कृष्ण 124

बालगोपाल मां 128

मङ्गलानि तनोतु 23

माधव माधव 33

श्रीपतिमिह 13

सकललोकाधार 30

हरिमीडे 75

गद्यसूची ॥

अथ कदाचिद्रविन्द 73

अथ जानु 28

अये सखि यशोदे 54

अयं हि परमात्मा 45

अवतीर्णे भगवति 8

असौ खलु भगवान् 91

इत्येवं गोकुलपुर 19

एवं यज्ञपत्नी 121

गर्गोऽपि 21

तथा विधमिह 40

स खलु महानुभावो 50

सा खलु नन्दगोप 26

செய்யுள் அட்டவணை

அகாஸூர	101
அதாபிநீயதே	85
அன்யோன்யம்	13
ஆக்ருஷ்யோலூகலம்	63
ஆநீதம் சிக்ய	101
ஆநீய ஸ்வக்ருஹம்	63
இதஸ்தத:	36
இத்தம் பூதம்	107
இத்யேவம் ப்ரார்த்தயந்தீ	63
இத்யேவம் ப்ரார்த்தயந்தீம்	83
உலூகலே	4
ஏவம் ஸ்துத:	105
கதாசிதௌத்தத்யம்	63
கதாசித்தகோவிந்தே	105
கம்ஸேன ப்ரேரிதா	22
கரிஷ்யாம:	16
கர்காசார்ய	4
கர்தாரம்	75
கர்பூராப:	117
கோவிந்த கடய	79
தத்பாவம்	22
தத்ர கத்வா	123
தத்ர த்ருஷ்ட்வா	22
தந்துஷ்டுவு:	68
தேவம் ப்ரஹ்ம	73
நந்தகோபச்ச	3
நந்தஸலினுரத	91
நவநீதாதி	4

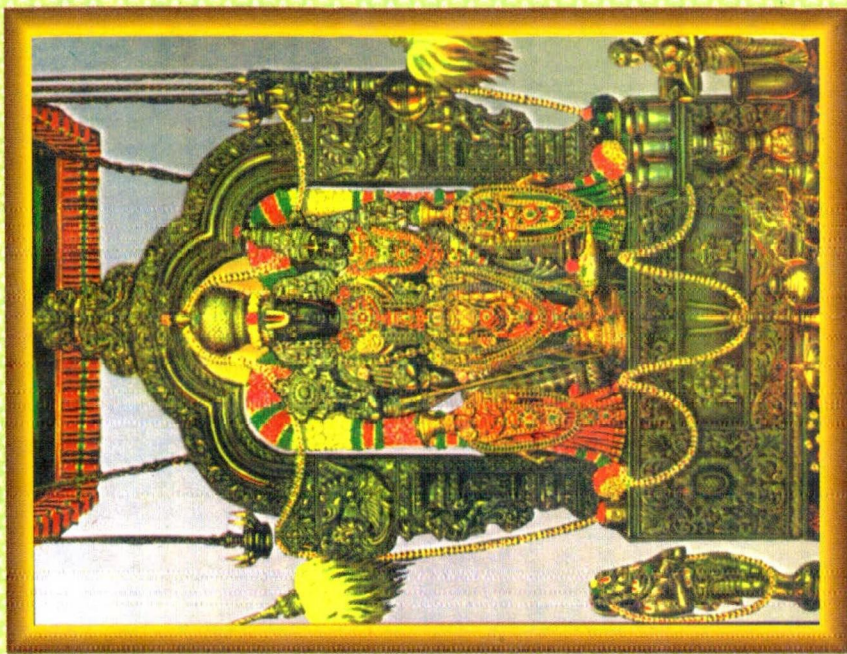
நாரதமுனி	64
நிஹதே சகடே	27
பகவதி யமளா	73
பரமகருணயா	101
பரம் பரஸ்மாத்	7
பலேன ஸஹ	85
ப்ரபாதே	7
யக்ஞசாலேயம்	123
யக்ஞபத்நீஸ்துதி:	86
யக்ஞபத்ந்ய:	127
யக்ஞம் யக்ஞ	97
யசோதயா க்ருதம்	4
யதி தே ந	123
யாக்ஞிகான்	123
யாக்ஞிகாஸ்தே	143
லாலயந்தீ	44
லீலாமானுஷ	111
வயமிஹ	123
விந்யஸ்யைகம்	39
வீத்யாம் வீத்யாம்	58
வைமானிகா:	93
வ்ரஜபுவி	51
ஜானுப்ப்யாம்	33
ஸக்ருச்ரவண	123
ஹ்ருதேஷூ	107

கீர்த்தனம் அட்டவணை

ஆயாஹி மாதவ	50
ஆலோகயே	88
ஏஹி முதம் தேஹி	37
ஏஹி முதம் மம தேஹி	42
கலய கல்யாணானி	17
கலய யசோதே	52
கலயத கோபீ	94
கோவிந்த கடய	81
க்ருஷ்ணம் கலய ஸகி	47
தாமோதர தாவக	69
தேவ தேவ ப்ரஸீத	113
பச்யத பச்யத	98
பரமகருணயா	103
பாலகோபால க்ருஷ்ண	125
பாலகோபால மாம்	132
மங்களானி தநோது	24
மாதவ மாதவ	34
ஜயஜய கோகுலபால	109
ஸகலலோகாதார	30
ஸ்ரீபதிமிஹ	14
ஹரிமீடே	76

சூர்ணிகை அட்டவணை

அத கதாசிதரவிந்த	74
அத ஜானு	28
அயம் ஹி பரமாத்மா	45
அயே ஸகி யசோதே	55
அவதீர்ணே பகவதி	9
அஸௌ கலு பகவான்	91
இத்யேவம் கோகுலபுர	19
ஏவம் யக்ருபத்நீ	121
கர்கோஸ்பி	21
ததாவிதமிஹ	40
ஸ கலு மஹானுபாவோ	50
ஸா கலு நந்தகோப	26

வரஹர் ஸ்ரீ டீவங்கடேசப் பெருமாள்

